

Khoái Nhạc Trạch Cấp Tổng

Contents

Khoái Nhạc Trạch Cấp Tổng	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	5
3. Chương 3	13
4. Chương 4	19
5. Chương 5	24
6. Chương 6	32
7. Chương 7	35
8. Chương 8	42
9. Chương 9	52
10. Chương 10	62
11. Chương 11	69
12. Chương 12	77

Khoái Nhạc Trạch Cấp Tổng

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, 1x1, đại thúc thụ, cao HCouple: Hác Lập Hải x Lưu Bộ Tiến Vì một sự cố của một thùng hàng hóa m

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khoai-nhac-trach-cap-tong>

1. Chương 1

Ánh nắng buổi trưa thật gay gắt, tỏa ra nhiệt độ bức người.

Lưu Bộ Tiến mới từ ngoài cửa chạy vào văn phòng, liền thở hồng hộc vọt đến tiếp điện thoại.

“Dịch vụ giao hàng cấp tốc Khoái Hoạt xin nghe!” (= =)

“Hừ, dịch vụ khoái hoạt của các người, thật đúng là làm cho người ta một chút khoái hoạt cũng không có a.”

Tiếng nói trầm thấp đầy từ tính vang lên, từ đầu bên kia điện thoại lạnh lùng truyền đến.

“ A?”

Lưu Bộ Tiến nghe vậy nhất thời há hốc mồm.

Là nhân viên mới vào làm tại công ty, nên đối với lời châm chọc của khách hàng, hắn không biết phải làm như thế nào để ứng phó.

“ A cái gì? Các người vừa đưa đến cho ta một cái thùng bị lủng một cái lỗ lớn như bị chó cắn, làm đồ của ta bên trong đều bị đập hư hết rồi, người nói coi, công ty các người phải bồi thường như thế nào?”

“ Cái gì? Có loại sự tình này sao, thật xấu hổ quá, tiên sinh có thể vui lòng cho tôi biết bản kê hàng hoá của ngài hay không?”

“3470289”

“Vâng ta lập tức kiểm tra, xin chờ một chút.”

Thiệt là, là đồng sự nào lại không cẩn thận như vậy a?

Căn cứ theo quy định của công ty, nếu đồ vật bị hư gì đó thì nhân viên phụ trách sẽ phải bồi thường, nếu tình tiết nghiêm trọng, bị khách hàng trách cứ, nói không chừng có thể còn bị cuốn gói khỏi công ty!

Hiện tại công việc như vậy khó tìm, đồng sự kia cũng thật là... chả cẩn thận gì cả!

Lưu Bộ Tiến một bên nhập mã số kê khai hàng hoá vào máy vi tính, một bên chửi thề trong lòng.

Cha mẹ ơi!

Trên màn hình máy tính liền hiện ra tên của nhân viên giao hàng, Lưu Bộ Tiến thiếu chút nữa đã ngã lăn trên mặt đất!

Ồ..... Thảm rồi! Như thế nào..... Như thế nào lại là tên của ta a?!

Lưu Bộ Tiến, nam, ba mươi lăm tuổi, nhị lưu cao chức tốt nghiệp.

Cuộc đời không có chí hướng, trầm nghĩ trở về quê hương, trốn luôn trong nhà xưởng để an nhàn bán hàng, ai ngờ xưởng cũng bị đóng cửa, đáng thương thất nghiệp suốt một năm trời, vất vả lắm mới được người quen giới thiệu cho công việc làm, một tuần trước vừa được nhận vào làm khoái đệ viên công tác trong công ty “Giao Hàng Cấp Tốc Khoái hoạt”.

Đang trong thời gian thử việc, hẳn phải thật cẩn thận mà làm việc mới đúng, vậy mà không ngờ lại sắp đánh mất bát cơm.

Không nghĩ tới..... Ô, vẫn là bị khách hàng gọi điện thoại đến trách cứ!

Không được! Ta nhất định phải bình tĩnh xử lý, ngàn vạn lần không thể để bị công ty phát hiện!

”Hác tiên sinh, thật là có lỗi, bây giờ ta sẽ lập tức đi qua giúp người xử lý!”

“ Hừ, vậy ta chờ người.”

Điện thoại bị một tiếng răng rắc cắt đứt.

Lưu Bộ Tiến lau mồ hôi lạnh đang xuất đầy trán, lập tức xoay người chạy ra ngoài –

Thân là tác giả của các tác phẩm nổi tiếng được cả thế giới khen ngợi, Hác Lập Hải sống tại một khu cao ốc vô cùng sang trọng, tại đây có thể nhìn thấy được khung cảnh ban đêm phi thường xinh đẹp.

Nhưng đêm nay hẳn lại một chút cũng không còn tâm tình thưởng thức.

“Đại tác gia của ta, hôm nay tiến độ thế nào a?”

Một vị thanh niên mang đôi mắt kính đen, cười cười hỏi một câu.

“ Chẳng ra gì.”

Hác Lập Hải nhìn nam tử ngồi trên ghế sa lon với ánh mắt khó chịu, thấy hẳn đang cố ý lộ ra vẻ tươi cười ngây thơ, tức giận phun ra một câu ngắn gọn.

”Chẳng ra gì là sao, đã viết được mấy chương rồi?” Nam tử tiếp tục cười cười hỏi.

“Một chương cũng chưa viết.”

“ Ai u, ta không nghe lắm chứ?”

hắn nhăn mặt lấy ngón tay khoa trương ngoáy ngoáy cái lỗ tai: “Không ngờ tiên sinh Hác Lập Hải luôn được công ty tôn sùng là một con người mô phạm, Hác đại tác phẩm gia, thế nhưng cũng có thời điểm này sao? Oh, my god!”

“Hết thấy chuyện này còn không phải do người bạn tặng sao? Tần đại biên tập!”

Hác Lập Hải cười lạnh một tiếng.

“ A,sao lại nói như vậy?”

Tần Lấy Thủ ra vẻ kinh ngạc hỏi.

“ A Thủ chết bầm! Người còn dám tỏ ra mình vô tội? Nếu người không bắt ta viết về chủ đề BL (boy love) thì kẻ có nhiều năm công lực như ta, đến một chữ vì sao cũng không viết ra được chứ? Nực cười!”

“ Ai nha, oan uổng cho ta,đây không phải là chủ ý của quản lí sao? Hắc nói a,Boy Love hiện tại đang rất thịnh hành, các nhà xuất bản khác ở thời điểm này cũng đang xuất bản nam x nam tình sắc đầy rẫy ra kia,lần này do chính” Tình sắc hoàng đế “ của chúng ta ra tay, tuyệt đối sẽ gây náo động. Quả nhiên, chúng ta vừa mới công bố tin tức này, đơn đặt hàng từ khắp nơi lập tức ùn ùn kéo tới, nhất là Nhật Bản, một hơi đã đặt đến mười vạn quyển sách a!”

”Mười vạn quyển sách? Hừ, nếu ta lại không viết ra được,cam đoan người ngay cả một quyển cũng không có mà bán.”

“Kỳ quái, như thế nào lại không viết ra được cái gì?”

Tần Lấy Thủ thật sự buồn bực.

Kể mà hắc đã kết giao bạn bè từ thời trung học đến giờ,đúng là thiên tài sáng tác trời sinh.

Nhất là bộ dạng y thật cao lớn tuấn mỹ, mị lực khôn cùng, bên người lúc nào cũng có oanh oanh yến yến vây quanh,điều kiện tốt như vậy nhưng không ai lí giải nổi vì sao y đối với nam và nữ hình như vẫn một mực lạnh nhạt.Năm năm trước y sáng tác bản tiểu thuyết tình sắc đầu tiên, ngay lập tức đã nổi tiếng,mấy quyển sách tiếp theo sau khi xuất bản cũng đều được bán hết sạch, nhanh chóng thu hút được một số lượng lớn fan hâm mộ, sau đó được phong làm “ Tình sắc hoàng đế “!

Năm năm qua,thư hâm mộ gửi đến khen ngợi hắc nhiều đến chất đống,mỗi lần xuất bản tác phẩm mới lại thu được thêm nhiều sự chú ý.Một tác giả tài năng như thế,vì sao lại bị chủ đề nam x nam làm khó dễ?

“Thiệt là, Lập Hải, nói tới nói lui chính là do người thiếu kinh nghiệm thực tế thôi,cái này cũng dễ lắm, người cứ tìm một nam nhân đến rồi bảo hắc làm cho xem không phải là tốt lắm sao!”

“Có thể a, cũng không cần đi tìm đâu xa,người liền làm đi! Hắc hắc.....”

Hác Lập Hải cười *** dâng một tiếng, làm bộ muốn tiến lên phía trước.

“ Hắc hắc, lão Đại a,thở thì không ăn cỏ héo, hưởng chi ta đây là loại cỏ vừa già lại vừa cứng, không tốt để ăn, nếu không.....”

Tần Lấy Thủ liền đảo ánh mắt: “Lần trước có một cậu nhóc tới đây sửa ống nước, gương mặt xinh xắn thật dễ nhìn a, ta thấy hắc với người đúng là trời sinh một cặp!”

“ Xứng cái đầu người!”

Hác Lập Hải một phen run sợ: ” Đó chính là bảo bối tâm can của tên Lí Anh Kiệt đó, ta mà động đến một cọng lông tơ,hắc còn không thiên ta sao.”

Lí Anh Kiệt là hàng xóm trên lầu của y, hai người thường trò chuyện với nhau thật vui, từ hàng xóm đã biến thành bạn tốt của nhau.

”A, thiếu chút nữa đã quên mất.”

“Thiếu chút nữa đã quên?Ta nghĩ người muốn xem thiên hạ đại loạn thì có.”

Hác Lập Hải lạnh lùng cười.

“Hảo hảo, không nói nữa không nói nữa, bằng không thì tìm người khác đi, tối nay ta sẽ đưa người đến quán ăn nổi tiếng nhất,bằng tư sắc của người,còn không dụ dỗ được một đồng ruồi bâu tới.”

“ A Thủ chết tiệt! Cái gì ruồi bâu hắc, người cho rằng Hác Lập Hải ta là cái gì? Một khối thịt thối sao?”

“ Sao lại là thịt thối a?Người chính là món thịt kho tàu thơm ngào ngạt ấy chứ! Tóm lại, người phải tới đó một chuyến,câu dẫn một tên dễ nhìn về nhà để cho hắn làm, cam đoan ý tứ sẽ tràn ra ồ ạt,tha hồ vùng vẫy mà sáng tác!”

“ Ta đã thử qua rồi.”

“Oa oa oa! Thử qua? Thế nào? Mùi vị như thế nào?”

Tần Lắc Thủ hưng phấn mà nhảy dựng lên!

Hắn biết y ngay cả làm tình với nữ nhân còn chưa trải qua, cũng không gần nam sắc,nên không khỏi tò mò mà truy hỏi.

“Mùi vị gì chứ? Ngay cả ăn còn ăn không vô, làm sao biết được mùi vị!”

Hắc Lập Hải không kiên nhẫn mà liếc hắn một cái.

“Ăn không vô? Ý của ngươi là nói.....cái ấy không cứng lên được sao?”

“Nếu làm chuyện ấy với một tên có hai cái khóa cầu và một cây côn thịt mà ngươi có thể cứng lên được, ta liền ăn ngươi!”

Hắc Lập Hải đương nhiên biết Tần Lắc Thủ cũng giống mình đều không phải đồng tính luyến ái.

Nhớ lại ngày đó y đến quán ăn đêm mà ngàn chọn vạn tuyển, thật vất vả mới chọn được một tên mĩ thiếu niên để mang đi khai phòng, không nghĩ tới hắn hầu hạ mình nửa ngày,mà cái kia của y vẫn một mực bãi công, không chịu đứng thẳng lên, thật sự là xấu hổ muốn chết.

“ Vậy làm sao bây giờ? Hắc đại tác phẩm gia của ta, người ngàn vạn lần không thể mở cho ta cửa sổ trên mái nhà a, nếu ngươi không bị độc giả mắng đến chết,ta trước sau cũng bị quản lí chém chết!”

“ Yên tâm đi, ta đã có cách để tìm cảm hứng.”

“Thật sao? Làm sao tìm được?”

“ Dùng đạo cụ a. Ta đặt mua một đồng đạo cụ *** dành cho nam với nam khi mập hợp,xem qua có thể nảy sinh được vài ý tưởng để sáng tác đó.”

“Oa, thật tốt quá! Hắc đại tác phẩm gia của chúng ta đúng là có tinh thần chuyên nghiệp a!”

Tần đại biên tập mặt ủ mày ê từ nãy đến giờ,lúc này mới bắt đầu hớn hở hắn lên: ” Ê,mau lấy ra cho anh em nhìn một cái với nào, ta lớn như vậy rồi, nhưng chưa từng xem qua đạo cụ *** của nam nhân bao giờ. Người mua ở đâu vậy?”

“Của bọn người ở CLB ấy.Ở nhà bọn họ loại đồ vật này đa dạng chồng chất,ta nhìn hoa cả mắt,vất vả lắm mới chọn được một ít, không ngờ.....”

“ Không ngờ cái gì?”

“Không ngờ lại bị một tên giao hàng phá hủy!”

“Có làm không vậy? Phải bắt hắn bồi thường chứ!”

“ Đương nhiên, ta đã gọi điện thoại rồi.”

Leng keng –

Chuông cửa đột nhiên vang lên.

“Hừ, Hắn đến rồi.”

Hắc Lập Hải hừ lạnh một tiếng.

“Người nào a?”

“Cái tên mà ta vừa nhắc đến đấy.”

Đối với yêu cầu mỹ học nghiêm khắc của Hắc đại tác phẩm gia mà nói, người có thể chia làm ba loại hình.

Đệ nhất đẳng, tướng mạo xuất chúng, xem qua khó quên.

Đệ nhị, tướng mạo bình thường, nhìn qua đã chán chết.

Đệ tam, tướng mạo dung tục, khỏi phải nhìn.

Đứng ở cửa, là một người khoảng trung niên, mặc chiếc áo đồng phục màu đỏ, hẳn chính là thuộc loại thứ hai, cũng là loại người mà Hác Lập Hải tuyệt đối không muốn lãng phí một giây phút nào để tiếp xúc.

“Hác... Hác tiên sinh, nhĩ hảo, ta là nhân viên của ‘Dịch vụ giao hàng Khoái Hoạt ‘Lưu Bộ Tiến.’”

Nam tử mới vừa báo cáo xong danh tính, bên trong lập tức có người thổi phù một tiếng bật cười.

“Ha ha..... Như thế nào lại có người sở hữu cái tên buồn cười như vậy a?”

“Tần đại biên tập, ta phải xử lý sự tình, người không nên quấy nhiễu. Nếu nhàn rỗi không có chuyện gì làm, người hầu của ta đang nghỉ phép ba ngày, người vừa vặn có thể đi giúp ta sửa sang lại phòng bếp một chút được không?”

Mẹ ơi, phải nấu cơm trong bếp quả là địa ngục trần gian, Tần Lấy Thủ không ngóc đến nỗi tự chui đầu vô lưới!

“Ai nha, xem trí nhớ của ta này, công ty còn có một cuộc hội nghị rất trọng yếu, thiếu chút nữa đã quên mất, thôi ta đi trước! Bye bye!”

Tần Lấy Thủ vội vợ lấy chiếc cặp rồi chạy biến ra cửa.

“Tốt lắm, hiện tại chỉ còn hai người chúng ta.”

Hác Lập Hải mỉm cười.

Ô..... Mẹ ơi, khách nhân này như thế nào lại có nụ cười quỷ dị đến vậy a?

Sẽ không phải là..... Muốn giết ta diệt khẩu chứ?

Ô..... Ta không muốn chết a! Lưu Bộ Tiến ta lớn đến như vậy còn chưa có cưới bà xã mà.

Lưu Bộ Tiến khần trương run rẩy nhìn y, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Vào đi, xem sự tình nên giải quyết như thế nào.” Hác Lập Hải xoay người đi vào trong phòng.

Ô..... Là giải quyết vấn đề, hay là giải quyết ta a?

“Nhanh lên coi! Còn đứng đó làm gì??”

Nhìn thấy trên mặt nam nhân lộ vẻ không kiên nhẫn, Lưu Bộ Tiến trong lòng hoảng hốt, theo bản năng chạy theo phía sau.

Truyện này có liên quan đến truyện Thủy Tiết Bất Thông á ^^

2. Chương 2

Với tinh thần phục vụ cháy bỏng, nhân viên của dịch vụ giao hàng Khoái Hoạt vẫn đang say mê nghiên cứu những món hàng đang cầm trên tay.

Kỳ quái, mấy thứ này dùng như thế nào a?

Mâm mê thứ giống như hai viên cầu nhỏ nhỏ dính liền vào nhau, Lưu Bộ Tiến nhìn tới nhìn lui, nhìn lên nhìn xuống, đầu ướt đầy mồ hôi, nhưng vẫn không hiểu thứ này rốt cuộc là loại đồ chơi kì quái gì.

“Ách..... Hác tiên sinh..... Cái này dùng như thế nào a?” Lưu Bộ Tiến có điểm ngượng ngùng nhìn về phía nam nhân đang đứng bên cạnh.

“Muốn ta dạy cho người không?” Hác Lập Hải ‘ôn nhu’ cười nói.

“ ừ.” Lưu Bộ Tiến dùng sức gạt đầu.

“ Hảo, đem nút thắt mở ra.”

“ A?”

Lưu Bộ Tiến đem hai viên cầu nhỏ nhỏ lăn qua lộn lại xem xét: “cái gì nút thắt? Thứ này không có nút thắt a.”

“ Ta nói nút thắt áo sơmi của người đó.”

“Nút thắt áo sơmi của ta?”

Lưu Bộ Tiến ngây ngốc hỏi lại.

“ Đúng,cởi hết nút trên áo sơmi của người ra.”

“ Cái gì?!” Lưu Bộ Tiến kêu to lên!

Hác Lập Hải không để ý đến tiếng kêu đầy sợ hãi của hắn,mặt vẫn không đổi sắc mà tiếp tục nói: “sau khi mở hết nút sẽ lộ ra đầu nhũ của người,đem hai viên cầu này để lên trên đó,dùng sức kẹp vào, người sẽ biết nó dùng để làm gì.”

Ồ..... Ta không phải phụ nữ có thai, vì sao phải dùng “ đồ bơm sữa” a?

Không cần, đau lắm! Chết cũng không làm!

Chứng kiến bộ dáng thà chết chứ không chịu khuất phục của hắn, Hác Lập Hải cười cười: “Vậy là không muốn làm phải không?”

“Đúng, không muốn! Chết cũng không làm!”

“ok, rất có chí khí, ta sẽ không ép buộc, chúng ta liền nhờ pháp luật giải quyết đi.”

“Pháp... Pháp luật?”

“ Đúng,luật sư chuyên nghiệp của công ty chúng ta sẽ thay ta khiếu nại xử lý, mời người trở về đội thông báo đi.”

“Thông... Thông báo? Thông báo cái gì?”

“Thông báo của Pháp viện a.”

“Pháp viện?!”

Lưu Bộ Tiến sợ tới mức nhảy dựng lên: “Người... Người muốn đi thưa ta sao?”

“Nga, không, ta như thế nào lại đi thưa người? Người sẽ bồi thường không nổi đúng không? Ta cũng không muốn làm khó dễ người.” Hác Lập Hải lộ ra bộ dáng cảm thông.

Ồ..... Hác tiên sinh quả thật là người tốt!

Lưu Bộ Tiến thiếu chút nữa cảm động đến khóc rống lên.

Khi nước mắt hắn còn đang đảo quanh ở hốc mắt, chưa kịp rơi xuống thì Hác Lập Hải lại nói tiếp: “Ta sẽ không tố cáo người đâu,chỉ tố cáo cả công ty của người mà thôi.”(...)

“ Cái gì?Tố cáo công ty của ta!”

Lưu Bộ Tiến cực kỳ hoảng sợ!

Hắn thất nghiệp đã lâu như vậy, nếu không nhờ ‘Dịch vụ giao hàng Khoái Hoạt’ ban cho hắn một cơ hội,thì cho đến bây giờ tiền đồ của hắn vẫn là một mảnh xa vời.

Kết quả hắn chẳng những không báo đáp ơn tri ngộ cho công ty, ngược lại còn hại công ty bị thưa ra tòa,hắn còn mặt mũi nào mà nhìn mặt người đã giới thiệu việc làm cho hắn a? Nói không chừng còn có thể liên lụy đến người ta nữa!

Ồ..... Làm sao bây giờ?

Chứng kiến tên nhân viên kia lo lắng đến độ sắp bật khóc, Hác Lập Hải mừng thầm, quyết định thừa thắng xông lên.

“Luật sư của ta muốn yêu cầu quý công ty bồi thường cho sự tổn hại về vật chất lẫn tinh thần là — năm trăm vạn!”

“Năm... Năm trăm vạn?!”

Lưu Bộ Tiến thiếu chút nữa là hôn mê bất tỉnh: “Có lầm hay không?! Ta bắt quá là làm ngã một cái thùng,lại muốn bắt ta bồi thường năm trăm vạn? Quả thực là lừa đảo mà!”

“Lừa đảo?!”

Hác Lập Hải nhú nhú ánh mắt nguy hiểm: “ Năm trăm vạn xem như là rất tiện nghi rồi! Ta là một đại tác gia nổi danh thế giới, thù lao thấp nhất để ta viết một quyển sách là thai tộ một trăm ngàn, chưa tính nhuận bút từ các nơi khác gửi đến.”

Tuy rằng đối với mức thù lao có giá trên trời của nam nhân khiến Lưu Bộ Tiến trợn mắt há hốc mồm, nhưng hắn vẫn thông minh hỏi vặn lại : “ Thù lao viết sách của người thì có quan hệ gì với mức tiền bồi thường?”

“ Như thế nào lại không liên quan? Đồng đạo cụ kích tình kia chính là nguồn cảm hứng sáng tác của ta a, bây giờ đồ vật bị đập hư hết, làm ta mất hứng, công ty các người đã hại ta không thể viết ra được một chữ, đương nhiên phải phụ trách bồi thường.” (lí do nhắm chuỗi a)

Ồ..... Đây là kiểu lí luận gì vậy chứ?

Năm trăm vạn?

Lưu Bộ Tiến ta nếu không ăn không uống, làm trâu làm ngựa, cũng phải đến hai mươi năm mới trả xong a! Minh hiện tại ba mươi lăm tuổi.Đợi trả xong tiền chắc đã thành lão già tóc bạc rồi.

Lưu Bộ Tiến quả thực khóc không ra nước mắt.

“ Hác... Hác tiên sinh, chẳng lẽ không có biện pháp khác sao?”

“Cái này thì.....”

Hác Lập Hải giả bộ khó xử : “Cũng không phải là không còn cách nào..... Bắt quá chỉ sợ người không chịu.....”

Lưu Bộ Tiến nghe được còn có biện pháp khác, tinh thần lập tức phấn chấn hẳn lên!

“ Hác tiên sinh, người yên tâm!”

Lưu Bộ Tiến kích động vỗ ngực: “Chỉ cần người không khiêu nại công ty chúng ta, Lưu Bộ Tiến ta dù có phải băng sông vượt lửa, có chết cũng không chối từ!”

“Ai nha, cái gì mà lửa a? Chết? Không nghiêm trọng như vậy đâu.”

Hác Lập Hải tiêu sái phát phát tay: “Rất đơn giản, người cứ trở thành người mẫu của ta đi.”

“ A? Người mẫu? Ta sao?”

Lưu Bộ Tiến kinh ngạc hỏi.

“ Đúng vậy, chính là người! Ta phát hiện người rất giống nhân vật nam chính trong bản tiểu thuyết của ta a!Muốn mời người làm người mẫu, cung cấp cho ta cảm hứng sáng tác!”

“Ta? Người mẫu?” Lưu Bộ Tiến muốn nổ luôn cái lỗ mũi.(này ta chế á,câu kia ta ứ hiểu T_T)

Hắc hắc, không nghĩ tới Lưu Bộ Tiến ta thế mà cũng có cơ hội làm người mẫu,ta đây đúng là thiên lý mã gặp được Bá Nhạc!(*)

Lưu Bộ Tiến đáng thương không hề biết mình không phải thiên lý mã, mà tên Hác Lập Hải kia cũng không phải Bá Nhạc, mà là.....

“ Hảo, không thành vấn đề! Ta đáp ứng người!”

Lưu Bộ Tiến lớn tiếng đáp ứng!

Chứng kiến cảnh một con chim ngọc sắp rơi vào chiếc lưới do mình bện sẵn, Hác Lập Hải càng cười “ôn nhu” hơn nữa.

“Thật tốt quá,vậy chúng ta mau đến kí kết khế ước đi!”

Hác Lập Hải tranh thủ nắm bắt cơ hội ngay khi nhiệt chưa bị nguội, lập tức gõ lách cách văn bản trên máy tính.

“ Tốt lắm, chúng ta song phương đều đến kí tên đi.”

Lưu Bộ Tiến cầm lấy tờ hợp đồng mới vừa “ra lò”,nhìn vào bản khế ước nóng hổi hấp –

“Giáp phương: Hác Lập Hải

Ất phương: Lưu Bộ Tiến

Ất vì muốn bồi thường tổn thất cho giáp, nguyện ý vô điều kiện phối hợp với giáp,đảm nhiệm vai trò người mẫu để cung cấp cảm hứng sáng tác, nếu ất tuân thủ khế ước,giúp đỡ cho giáp hoàn thành công việc sáng tác,giáp sẽ nguyện ý buông tha cho công ty Dịch vụ giao hàng Khoái Hoạt , nếu ất làm trái với khế ước, giáp sẽ có quyền yêu cầu Dịch vụ giao hàng Khoái Hoạt bồi thường đủ tiền phạt năm trăm vạn nguyên”

“ Thế nào? Thành ý của ta như vậy đã đủ chưa,chỉ cần người làm người mẫu cho ta, hiệp trợ ta hoàn thành quyển sách này,mọi chuyện đều sẽ được giải quyết.”

“Chỉ cần làm người mẫu đơn giản như vậy thôi sao?” (ko dám ==) Lưu Bộ Tiến hưng phấn mà nói.

Suy nghĩ của hắn vốn đơn thuần, là người mẫu cho người ta viết sách thôi mà,không phải đi tới đi lui ông ẹo hay lắc mông là tốt rồi.

So với làm nhân viên giao hàng thì đơn giản hơn nhiều!

“ Đúng vậy,chỉ đơn giản như vậy thôi.”

“ Thật tốt quá! Xong thủ tục mua bán!”

Lưu Bộ Tiến rất sợ nam nhân đổi ý, vội vàng cầm lấy cây bút bên cạnh,kí như bay tên của mình: “Hác tiên sinh cũng mau ký đi.”

“ Không thành vấn đề.”

Hác Lập Hải sảng khoái kí tên.

“Thật tốt quá!”

Lời to! Ha ha..... Chuyện này giống như là hắn vừa kiếm được năm trăm vạn a.

Thật sự là lời to!

Lưu Bộ Tiến cao hứng đến mức thiếu chút nữa đã không kiềm chế được mà hoa chân múa tay vui sướng.

Hác Lập Hải chứng kiến bộ dáng của con chim ngọc nghếch này, âm thầm cười muốn thắt cả ruột.

“Vậy bao giờ thì chúng ta mới bắt đầu?”

Lưu Bộ Tiến rất nóng lòng muốn làm việc.

“ Đối với quyển sách này ta đã có ý tưởng bước đầu, chỉ còn cần đến sự phối hợp của người là ta sẽ có thêm nhiều cảm hứng, ngày mai đi,ngày mai chúng ta sẽ bắt đầu!”

“ Hảo! Hác tiên sinh, để báo đáp đại ân đại đức của người, ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó!”

Ngày hôm đó sau khi trở về nhà, Lưu Bộ Tiến cao hứng luyện tập bộ dáng đi lại giống như người mẫu trên sân khấu, còn đặt vài tấm gương ở trước mặt.

Nhìn thẳng vào trong gương, chỉ đi một đường thẳng không hề liếc mắt hay quay đầu ra hai bên xung quanh, Lưu Bộ Tiến cảm thấy mình thật là kiệt xuất! (chắc là có năng khiếu làm người mẫu)

Cuối cùng hưng phấn đến mức lúc nằm ngủ cũng mơ thấy mình đã trở thành “Siêu người mẫu” được xuất hiện trên TV.

Ha ha..... Lưu Bộ Tiến ta sống ba mươi năm, rốt cục cũng gặp được quý nhân a.

“ A tiến! A tiến! Lưu Bộ Tiến!”

Bị tiếng hô ở bên tai làm cho hoảng sợ, Lưu Bộ Tiến rốt cục thanh tỉnh lại: “Người kêu lớn tiếng như vậy để làm chi? Dọa người a?”

“Người mới dọa người đó”

Lí Cơ Lâu trừng mắt liếc hắt một cái: “cả ngày đều hoảng thần ngây ngô cười, mộng tưởng hảo huyền, ta còn nghĩ người bị trúng tà rồi.”

“ Người mới trúng tà đó.” _ Lưu Bộ Tiến tức giận trừng mắt.

Người đồng sự này thật ra cũng là bà con xa thân thích của hắn, là cậu em vợ của ca ca của bà xã của bác chồng của biểu đệ..., cũng là người lúc trước đã giới thiệu hắn đến công ty làm.

Cá tính của y sang sảng, thái độ làm người thập phần nhiệt tâm, vì thế tổ trưởng giao cho y trách nhiệm hướng dẫn nhân viên mới.

Lí Cơ Lâu không những không chơi trò ma cũ bắt nạt ma mới mà ỨC HIẾP HẮN, còn thường xuyên giúp hắn, làm cho Lưu Bộ Tiến thập phần cảm kích.

Hai người chẳng những có quan hệ thân thích, tuổi xấp xỉ nhau, cá tính cũng rất hợp duyên, vì thế trở thành bạn tốt, sau giờ tan tầm thường xuyên dắt nhau đi uống vài chén.

“Thành thật mà nói, hôm nay người sao lại thế này? Cả ngày đều không yên lòng.”

“Không có a, ta thực bình thường mà.”

Lưu Bộ Tiến rất muốn đem chuyện ngày hôm qua hắn đã gặp được quý nhân nói cho y nghe, nhưng bởi vì Hắc tiên sinh đã nói với hắn chuyện sáng tác tuyệt đối là cơ mật, cho nên việc hắn làm người mẫu cũng không thể nói cho người thứ ba biết.

Chuyện hay thế mà lại không thể cho ai biết, Lưu Bộ Tiến cảm thấy khó chịu muốn chết.

Không sao, chờ sau khi sách của Hắc tiên sinh được xuất bản, ta nhất định phải mua hắn một trăm bản, tặng cho đám bạn cùng thân nhân ở dưới quê, để mọi người đều biết Lưu Bộ Tiến ta ở thành phố cũng có thể dốc sức làm ra một việc động trời!

Nghĩ đến sau này, khi về quê với ông bà, đoàn người đốt pháo chạy ra nghênh đón hắn, Lưu Bộ Tiến cười đến ngoác cả miệng. (Tội nghiệp cậu bé, già nhưng “nu”)

“ Chắc, còn nói là bình thường? Nhìn người xem, cười đến miệng muốn nứt ra rồi, nước miếng chảy tràn lan, còn nói bình thường sao? Người nghĩ ta là thằng mù a? Ta nghĩ sau khi tan tầm nên mang người đến miếu để trừ tà.”

“Trừ tà cái gì a? Ta rất tốt. Với lại sau khi tan tầm, ta đã có hẹn.”

Lưu Bộ Tiến cùng Hắc tiên sinh đã hẹn nhau sau khi hết giờ làm việc sẽ đến nhà y để bắt đầu công tác.

Nga, không, là sáng tác!

Trong lĩnh vực nghệ thuật, không thể dùng chữ “công tác” để hình dung.

Nhìn Hác tiên sinh xem, cả người đều tràn ngập khí chất nghệ thuật, giờ tay nhấc chân đều mê chết người, nếu mình ở bên cạnh y lâu một chút, nói không chừng cũng có thể được hưởng (kể) một chút sự cuốn hút kia, trở thành một người được vạn nhân mê.

Đến lúc đó nếu Lưu Bộ Tiến hẳn muốn cưới bà xã thì còn gặp trở ngại sao?

Nói không chừng sách vừa bán ra, cửa nhà hẳn đều bị đập phá, một đồng mỹ nữ chen vào đòi gả cho hẳn a.

“Oa ha ha ha ha.....”

Chứng kiến Lưu Bộ Tiến từ trước đến nay vốn thành thật an phận thủ thường, bây giờ đột nhiên lại ha ha cuồng tiếu, Lí Cơ Lâu càng thêm xác định là hẳn đã trúng tà.

“Không nên không nên, ta nghĩ không cần đợi tan tằm, ngay bây giờ liền mời đạo sĩ đến trừ tà.”

“Người thần kinh a! Mời đạo sĩ làm gì? Ta hiện tại đang thử việc, xin phép nghỉ chẳng những bị trừ tiền, còn bị trừ phần, vạn nhất không đạt yêu cầu, ta sẽ bị cuốn gói!”

“Sợ bị cuốn gói thì phải nói thực cho ta biết, sau khi người tan tằm có phải là đi hẹn hò hay không? Nếu không nói, ta sẽ đi đâm thọc với tổ trưởng, nói người đạo này hay lừa dối trốn việc.”

“Lí Cơ Thử! Người là tên tiểu nhân đê tiện! Cẩn thận ta đem chặt người ra rồi ăn thịt!”

Lưu Bộ Tiến lòi tên lóng của y ra.

“Uy! Người đừng la to cái tên kia ra!”

Lí Cơ Lâu một phen lao tới bịt miệng của hẳn.

“Hắc hắc! Còn dám đi đâm thọc sao?”

Lưu Bộ Tiến kéo tay hẳn xuống, đê tiện cười cười.

“Hảo, không dám không dám, vậy người nói đi, rốt cuộc tan tằm đã hẹn với ai?”

Lí Cơ Lâu thập phần tò mò.

Người bạn kiêm bà con xa thân thích này của y ở thành phố vốn không quen thân với ai, vậy thì hẳn ước hẹn với người nào a?

“Hắc hắc, thiên cơ bất khả lậu.”

Lưu Bộ Tiến ngắc đầu, lộ ra một nụ cười thần kinh, nga, không, là nụ cười mỉm thần bí.....

“Hoan nghênh đã đến.”

Đại dã lang mở cửa ra, nghênh đón con chim nhỏ.(chym nhỏ của lòng anh =)))

“Hác tiên sinh, người xem ta ăn mặc như vậy có được không?” Mặc nguyên một bộ âu phục màu đen, thất cà- vạt, Lưu Bộ Tiến có chút khấn trương hỏi.

Hắn đã mặc bộ quần áo tốt nhất của mình

“Sao cũng được, dù sao đến lúc đó cũng cởi hết ra mà.”

Hác Lập Hải thấp giọng lẩm bẩm.

“A? Hác tiên sinh, người nói cái gì?”

Thanh âm của nam nhân quá nhỏ, Lưu Bộ Tiến không có nghe rõ ràng.

“Nga, không có, ý ta nói người ăn mặc rất tuần tú, phi thường phù hợp với cảnh tượng ngày hôm nay.”

Thăm mỹ về trang phục của Hác Lập Hải từ trước đến nay vô cùng cao, đối với cách ăn mặc vô cùng thâm của người kia khiến y chống đỡ không nổi.

“Ha ha, thật vậy sao?”

Lưu Bộ Tiến đắc ý nở nụ cười, hoàn toàn không để ý đến gương mặt méo mó của y.

Hi, thật tốt khi mình đã mặc bộ đồ quý giá nhất đến đây.

Bộ âu phục này vốn là đợi đến khi kết hôn thì mới dám mặc.

“Vào đi, ta đã chuẩn bị thật tốt phòng sáng tác rồi.”

Hác Lập Hải dẫn hắn đi vào gian phòng cuối cùng.

Oa, không biết gian phòng của đại tác gia sẽ ra sao nữa?

Àn, xem khí chất của Hác tiên sinh như vậy, có vẻ rất biết thưởng thức, khẳng định là thư phòng cùng giá sách chất đầy các tác phẩm nổi tiếng trên thế giới, trên tường trang trí vài bức danh họa, trên bàn làm việc có.....

Lúc này Hác Lập Hải vừa vặn mở cửa, Lưu Bộ Tiến thò đầu vào trong thăm dò, lập tức gây ngỡ ngàng cả người.

Phòng ước chừng có khoảng hai mươi tám bình phong, ở giữa là một sân khấu lớn cùng ghế dựa, mặt khác cái gì cũng không có.

Kỳ quái? Không giống với tưởng tượng của ta.....

“Đến, đi lên đi, đây là sân khấu của người, chỉ cần người ở trên đài biểu diễn, ta nhất định có cảm hứng.”

“Sân khấu của ta?” Lưu Bộ Tiến hưng phấn mà nhảy lên.

Ha ha, không nghĩ tới Lưu Bộ Tiến ta cũng có lúc được lên sân khấu làm người mẫu đi tới đi lui.

Hảo, ta nhất định phải hảo hảo biểu hiện.

Lưu Bộ Tiến sửa sang lại quần áo, đứng thẳng lưng, bắt đầu đi thật cẩn thận.

Chứng kiến bộ dáng nhà quê của hắn, cách đi đứng không khác gì tên ngốc, Hác Lập Hải vội vàng che miệng lại, thiếu chút nữa là cười ra tiếng.

“Thế nào? Hác tiên sinh, dáng đi của ta có phải là mang đến cho người rất nhiều cảm hứng?”

Lưu Bộ Tiến nhìn thấy nam nhân ngồi trên ghế trước sân khấu, che miệng lại không nói lời nào, nhưng trong mắt đều là ý cười, hắn cho rằng biểu hiện của mình khiến y rất vừa lòng.

“Chắc, biểu hiện rất khá”

Hác Lập Hải thanh thanh yết hầu, cố gắng biểu hiện ra bộ dáng đứng đắn: “Trước tiên ta sẽ nói về đại cương của quyển sách, cung cấp cho người một chút khái niệm, sau đó mới có thể biểu hiện ra cảm xúc cùng cảnh tượng mà ta cần, kích thích ta sinh ra nhiều cảm hứng.”

“Không thành vấn đề! Hác tiên sinh yên tâm, ta nhất định sẽ cố gắng biểu hiện.”

“Quyển sách này tên là ‘Khoái hoạt đẩy mạnh tiêu thụ viên’, miêu tả về một gã có chí lớn, cố gắng lao động, được người thuê nhà ngưỡng mộ, cuối cùng gây dựng thành công sự nghiệp.”

“Oa! Hảo kích động lòng người nga! Hác tiên sinh không hổ là tác giả nổi danh a!”

Lưu Bộ Tiến dùng sức vỗ tay thật mạnh.

“Vì thế để kích thích cảm hứng của ta, ta muốn người ở trên võ đài sắm vai nam nhân vật này, ta thấy người rất giống hình tượng của hắn, tình cảm rất vĩ đại cùng nhiệt tình mãnh liệt.”

Hác Lập Hải phát biểu đồng ý.

Lưu Bộ Tiến nghe đến đây thì lệ nóng lưng tràn.

“Hác tiên sinh, để hoàn thành tác phẩm vượt thời đại có một không hai này, Lưu Bộ Tiến ta dù vượt lửa băng sông, có chết mấy lần cũng không chối từ!”

Lưu Bộ Tiến dùng sức vỗ trong ngực.

“Hào, thật tốt quá! Hiện tại ta cần người diễn xuất giống nhân vật trong sách, đến giải thích cũng như làm mẫu cho người thuê nhà kia biết cách sử dụng sản phẩm như thế nào.”

“Không thành vấn đề! Kia xin hỏi một chút, nhân vật trong sách là đầy mạnh sản phẩm gì vậy? Ta cảm thấy nếu có đạo cụ thật, ta hẳn là có thể diễn rất tốt!”

Lưu Bộ Tiến bày ra vẻ mặt nóng lòng muốn làm thử.

“ Yên tâm, ta đã sớm giúp người chuẩn bị tốt —vài món đồ! Chính là cái này.”

Hắc Lập Hải hưng phấn mà lấy từ trong chiếc rương ra một đồng đồ vật này nọ.

“Cái gì?!” Lưu Bộ Tiến giống như vừa nhìn thấy sấm sét giữa trời quang: “Cái này... là đạo cụ kích tình mà!”

“Đúng vậy, ta chọn vài món chưa bị hỏng, lưu lại để cho người tự mình làm.”

“ Người... Người nói, nhân vật nam trong sách của người.. chính là kẻ chuyên môn bán ...đạo cụ kích tình sao?”

Lưu Bộ Tiến khiếp sợ không ngừng nói lắp.

“ Đúng vậy, chẳng lẽ người không biết thứ ta viết chính là tình sắc tiểu thuyết sao? Hơn nữa còn là nam x nam nga.”

Tình sắc tiểu thuyết?

Nam x nam?

Lưu Bộ Tiến nghe đến đó đã hoàn toàn hóa đá

“Người... Người không phải nói đây là tiểu thuyết tâm huyết sao?”

“ A, ai quy định tình sắc tiểu thuyết thì sẽ không phải là thứ tâm huyết a?”

“Người... Người nói xảo! Dù sao ta cũng không diễn vai này đâu.”

Có làm hay không, dám bảo ông đây làm nhân vật tự mình dùng mấy thứ đạo cụ *** đó?

Muốn thì chính người làm đi! Cái tên biến thái cuồng ***.

Lưu Bộ Tiến tức giận đi nhanh đến bên cánh cửa.

“Được rồi, người đi đi. Ta đây đành phải đem khế ước này giao cho luật sư xử lý”

Hắc Lập Hải quơ quơ khế ước thư trên tay, giả vờ muốn gọi điện thoại di động: “Chi trả năm trăm vạn a, không biết công ty Khoái Hoạt có thể vì vậy mà đóng cửa hay không...”

“ A a a! Không được a!”

Lưu Bộ Tiến kêu lên thảm thiết, liền quay trở lại.

Ô..... Hẳn như thế nào lại quên trên tay kẻ biến thái này còn có khế ước?

Đáng giận, hẳn thật sự là đã lên phải thuyền giặc.

“ Người cố ý hãm hại ta ký khế ước kia. Người sớm đã có âm mưu đúng không?”

Ô..... Lưu Bộ Tiến, người đã bị lừa mà còn nghĩ tốt cho y.

Cái gì mà thiên lý mã gặp được Bá Nhạc, người căn bản là con lừa ngu ngốc gặp phải bọn cướp ngựa.

“ Kỳ quái, ta nhớ rõ ràng là chính người đã đoạt lấy cây bút rồi ký tên, còn thúc giục ta nữa, bảo ta cũng mau ký đi, sợ ta đổi ý. Lưu Bộ Tiến tiên sinh, trí nhớ của ta hẳn là vẫn chưa bị kém đi?”

Sự việc đã đến mức này.....

Gương mặt Lưu Bộ Tiến hoàn toàn xám đen.

“Tốt lắm, là một nam nhân thì không nên lè mề, bồi thường năm trăm vạn hoặc là thực hiện khế ước, người lập tức chọn đi.”

Đáng giận a! Nếu hắn có năm trăm vạn, nhất định ngay lập tức sẽ nện lên đầu tên tiểu nhân dê tiện kiêm biến thái cuồng *** này.

Sau đó..... cho y chết luôn.

..... Đáng tiếc hắn không có năm trăm vạn..... Ô.....

“Có mau lên không? Thời giờ của ta rất quý giá.”

“Hừ! Nam tử hán đại trượng phu. Nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy. Thực hiện khế ước thì thực hiện khế ước, có gì đặc biệt đâu.” Lưu Bộ Tiến ưỡn ngực rồi dùng tay vỗ mạnh một cái.

Ô..... Đau quá!

“Đồng ý mà sao lại có vẻ tức giận vậy a?” Hác Lập Hải cố ý dùng ánh mắt hoài nghi mà soi mói hắn.

“Xem thường ta a? Hừ, tiền thì ta không có, nhưng lời nói chọc giận người khác thì ông đây có rất nhiều, rất nhiều...”

Lưu Bộ Tiến thập phần trân trọng mà nói.

“Tốt lắm, tốt lắm! Vậy hôm nay liền biểu diễn đi!”

Nhìn thấy nam nhân lôi từ đâu ra hai viên cầu nhỏ nhỏ, Lưu Bộ Tiến lập tức ở trong lòng kêu rên!

Ôi mẹ ôi!

Như thế nào lại là hai tiểu khóa cầu hôm qua a..... Đúng là âm hồn không tiêu tan mà.

(*) Bà Nhạc và Thiên Lý Mã: mọi người vào đây để bik thêm chi tiết

Thật sự thì chỉ có 1 mình ta edit đến 3 bộ truyện (nghĩ lại thấy tham quá), dạo này bài kiểm tra cũng khá nhiều, ko có time check lỗi nên ko phát hiện chỗ bị sai, nàang nào thấy lỗi thì báo cho ta bik hen ^^.

3. Chương 3

Nhìn Lâm Bộ Tiến cầm hai viên cầu nhỏ đứng ngẩn người trên sân khấu, Hác Lập Hải bắt đầu không kiên nhẫn.

“Mau bắt đầu đi!”

“Ô..... bắt đầu như thế nào a?”

“Đầu tiên, người hãy đặt người vào hoàn cảnh của nhân vật, là một nhân viên tràn ngập nhiệt tình, chỉ cần công ty có sản phẩm mới, người sẽ là người đầu tiên mang sản phẩm đến để giới thiệu cho khách hàng của người, cũng tự mình làm mẫu cho người ta xem luôn”

“Vấn đề là..... Ta căn bản không biết dùng a!”

Lưu Bộ Tiến kêu to.

Ta là người bình thường, không phải kẻ biến thái!

“Ta không phải đã dạy rồi sao? Như thế nào mới không lâu đã liền quên mất?”

Hác Lập Hải bắt đầu thở dài: “Cởi áo ra.”

“A?”

“A cái gì mà a, người cũng không phải là hoa cúc khuê nữ, một đại nam nhân mà có cái áo cũng không dám cởi sao? Hay người căn bản không phải là nam nhân?”

Hác Lập Hải vòng tay qua ngực, bắt đầu mát kiên nhẫn.

“ Người nói cái gì? Cởi thì cởi!”

Lưu Bộ Tiến tức giận liền cởi bỏ áo khoác âu phục, tiếp theo hung hăng lột luôn áo sơ mi.

Nam nhân trung niên này đáng người quả thực bình thường đến mức không thể bình thường hơn được nữa.

Không có cơ ngực, cũng không có cơ bụng.

Tuy rằng không quá mức gầy yếu, nhưng chỉ nhìn sơ qua đã biết hẳn không có thường xuyên rèn luyện thể thao.

Hác Lập Hải ngay cả liếc mắt một cái cũng không có hứng thú.

Thôi thua rồi, làm sao có thể tìm được cảm hứng khi nhìn đến loại nam nhân này đây?

Ta sẽ không uổng công toi chứ?

Lo lắng mình sẽ không tìm ra được cảm hứng sáng tác, Hác Lập Hải có điểm chán nản.

Quên đi, ngày giao nộp bản thảo càng lúc càng gần, đành phải chọn đại một con ngựa chết thay thế cho ngựa sống vậy.

“Dem hai viên cầu nhỏ kia đặt trên đầu nhũ của người, sau đó dùng lực kẹp vào một phát...”

“ Ô..... Nhất định phải làm như vậy sao?”

“ Đừng bày ra bộ mặt nhăn nhó với ta, hai viên cầu nhỏ này rất là quý hiếm, là giải thưởng lớn trong năm của ‘Club Muốn Làm Liền Làm’, tên đầy đủ của nó là ‘Tiểu yêu hấp hấp’.”

Lưu Bộ Tiến vừa nghe đến thì cả mặt đều đen lại.

Đây là cái tên ảo lả gì a?

Nghe cứ như tên của mấy thứ dụng cụ mà bọn đóng phim AV hay dùng.

“Nhanh lên a, nếu không muốn để lên đầu nhũ, thì cứ đặt ở đản đản (trứng) của người cũng được. Bất quá nếu không cẩn thận nó sẽ biến quả trứng cút nhỏ nhắn của người thành món trứng luộc trong nước trà, cũng không nên trách ta a.”

Ô..... tên đại *** mà bắt lương này nói ra mà không biết ngại miệng.

Dám bảo cái ấy của ta là trứng chim cút sao? Lần sau ta sẽ cởi quần hù chết người!

Quên đi, làm việc trước đã, dù sao ta cũng không phải là nữ nhân, sợ cái gì? Chẳng lẽ đầu nhũ nam nhân cũng có thể nhạy cảm sao?

Lưu Bộ Tiến một bên mắng một bên thả hai viên cầu lên ngực, dùng sức ấn mạnh một cái.

Hai viên cầu chậm rãi chuyển động, giống như cái miệng nhỏ nhắn của trẻ con vừa mút vừa nuốt, làm cho hẳn thật thoải mái.

“ A a..... ân.....”

Ánh mắt của hắn dần dần tan rã, hai gò má bị nhiễm màu sắc ***, bắt đầu đỏ bừng lên, tiếng rên rỉ mê người tràn ra từ khóe miệng.

Trái tim Hác Lập Hải kinh hoàng.

Chính là cảm giác này!

Y liền lấy ra cây bút điện, Hác đại tác phẩm gia đánh chữ như bay, cảm hứng không ngừng tuôn ra cuộn cuộn.

Hai viên cầu nhỏ sau khi vòng vo trong chốc lát, ban đầu nó vốn có màu đen, dần dần trở nên trong suốt, nếu nhìn xuyên thấu qua hai viên cầu, có thể thấy rõ đầu nhũ đang bị sưng đỏ bên trong, sưng to hơn trước gấp hai lần.....

Hác Lập Hải toàn thân nóng lên, nhìn không chớp mắt, ngay cả việc đánh chữ cũng quên mất.

“ Aa a..... Hảo thích hảo thích..... Cứu mạng.....”

Cha mẹ ơi..... đầu nhũ của nam nhân sao có thể mềm cảm như vậy?

‘Tiểu yêu hấp hấp ‘ này thật sự là quá kinh khủng!

Thứ khoái cảm khó có thể hình dung theo đầu nhũ không ngừng len lỏi vào kinh mạch toàn thân.

Lưu Bộ Tiến hai chân như nhũn ra, vô lực quỳ rạp xuống trên võ đài, nhếch nhếch cái thứ đang cương cứng bên trong lớp khóa kéo quần lên cao.

“ Nga nga..... càng mút càng nhanh..... Ô..... Không được..... Không được mút nữa..... Nga nga..... Quá sung sướng..... A a..... Thích chết người.....”

Quá nhiều khoái cảm làm cho Lưu Bộ Tiến bất giác nắm lấy tóc, càng không ngừng vịn vịn thân mình, phát ra tiếng khóc mang theo thanh âm rên rỉ phóng đảng.....

Nam tử trung niên nguyên bản vốn rất bình thường, bỗng nhiên lúc này lại toát ra một cỗ tình sắc mị thái vô cùng, làm cho Hác đại tác phẩm gia vốn chỉ yêu thích nữ nhân nhìn thấy mà thở dồn dập, dục vọng còn cương lên.

Ngay khi y còn chưa kịp trách mắng tiểu đệ đệ của mình thật không có mắt nhìn người, hành động kế tiếp của người kia lại làm cho tia lý tính cuối cùng của y cũng hoàn toàn hỏng mất.

“ A a —thật đã muốn chết! Không được — ta muốn bắn —”

‘Tiểu yêu hấp hấp ‘ nằm trên đầu nhũ đột nhiên tốc độ chuyển động càng nhanh hơn, không ngừng mút nuốt, dục tiên dục tử khoái cảm làm cho Lưu Bộ Tiến không để ý nhục nhã, lấy tinh khí đang sắp nổ tung từ trong đũng quần ra ngoài, ở trước mặt Hác Lập Hải, mà nhanh tay thủ *** —

“ A a — ta muốn bắn — bắn!”

Sau đó, theo tiếng rên rỉ không ngừng của hắn, một cỗ màu trắng dịch thể được bắn ra thật mạnh, vẩy bắn cả sàn sân khấu.....

Bất chấp việc có thể sẽ bị công ty khấu trừ tiền lương, Lưu Bộ Tiến xin phép nghỉ ở nhà, tắt luôn điện thoại di động, suốt ba ngày không dám ra khỏi cửa.

Ô..... Thật sự là nhục nhã muốn chết.

Sao mình lại có thể làm ra loại chuyện ô nhục như vậy a?

Nghĩ đến việc bị ‘Tiểu yêu hấp hấp’ kia làm hại phải giải quyết trước mặt nam nhân, còn bắn dịch thể ra đầy nhà của người ta.

Lưu Bộ Tiến thật muốn chui đầu vào một cái lỗ để trốn.

Không được! Về sau tuyệt đối sẽ không bao giờ đến nhà của tên đại *** ma kia nữa.

Ở chung với tên biến thái lâu ngày, cũng sẽ bị biến thái như y.

Thật giống như bọn ma cà rồng, sau khi bị chúng hút máu, sẽ biến thành đồng loại của chúng.

Không được, nguy hiểm, quá nguy hiểm.

Về phần năm trăm vạn kia.....

Ai! Có lẽ nên cầm nhà để trả nợ trước, sau đó từ từ kiếm tiền trả lại cho ngân hàng cũng được.

Được, sẽ làm như vậy.

Họ Hác, xem người còn làm cách nào để uy hiếp ta?

Trong lòng Lưu Bộ Tiến chuẩn bị xong đầu vào đấy, mới cảm thấy cuộc sống hơi dễ chịu hơn một chút.

Đã nghỉ làm mấy ngày rồi, hy vọng không bị đuổi, ô.....

Đáng giận,tự dưng gặp phải một tên vô địch siêu cấp biến thái, quả thực là xui tám đời ta.

Nhưng cũng nên liên lạc với Lí Cơ Lâu hỏi tình hình trong công ty,nhờ y trước mặt chủ quản nói tốt giùm hần vài câu.

Lưu Bộ Tiến vừa mới mở điện thoại di động, tiếng chuông liền vang lên,làm hần giật mình.

Nhìn thấy tên hiển thị là ‘ Lí Cơ Thể’ liền bắt máy ngay lập tức –

“ ưy.”

“A Tiến chết bầm! Người rốt cục cũng chịu khởi động máy rồi nhỉ. Người muốn giết ta chết sao? Người rốt cuộc đang làm cái quỷ gì a? Vì sao suốt ba ngày không chịu đi làm?”

“ Ở nhà sám hối.....”

“ Người nói cái gì?”

“ Không có gì hết, ta vừa nói là ta ở nhà ngủ.”

“ Ngủ cái đầu của người! Mau đi làm cho ta, bằng không ta sẽ bị cái tên khách hàng kia bức cho điên lên.”

“Cái gì? Phát sinh chuyện gì?”

“ Có một gã đặt hàng một đồng đồ vật này nọ,nhân viên bọn ta mỗi lần mang hàng đến nơi, y liền tìm mọi cách soi mói, không chịu kí tên, nói không phải là người thì y không thềm nhận, ta nói là người đang nghỉ phép, công ty Hội An sẽ sắp xếp nhân viên khác đến, y bảo y không muốn quan tâm, bắt ta phải tìm người cho bằng được.”

Cái tên vương bát đản này.

Lưu Bộ Tiến tức giận đến sôi máu.

“ Sao lại có loại đạo lý này? Tên điên! Người đừng để ý đến y!”

“ Sao lại không để ý? Lão bản rất để ý đến y a.”

“ Lão bản?Lão bản công ty chúng ta hả? Vì sao?”

“ Không biết, dù sao lão bản đã tự mình đến tìm ta, nói với ta, mặc kệ Hác tiên sinh có yêu cầu gì, ta nhất định phải hoàn thành. Cho nên ta phải vất vả tìm người a. Người mau trở lại đi làm đi!”

“ Đi làm thì có thể, nhưng ta tuyệt đối sẽ không đến nhà y.”

“ A, A tiến, người điên rồi sao? Làm nhân viên phục vụ sao có thể cự tuyệt giao hàng, chẳng lẽ người cùng Hác tiên sinh có mâu thuẫn?”

“ Không... Không có a.....”

“ Không có mới là lạ, nếu không sao người lại không chịu giao hàng cho y?Mau khai báo thành thật cho ta, bằng không người liền đến nhà y ngay đi!”

Lưu Bộ Tiến thật sự bị ép buộc không có biện pháp né tránh, rốt cục áp ứng mà đem chuyện hần đập hư thùng, bị đối phương bắt bồi thường đến năm trăm vạn kể cho Lí Cơ Lâu nghe,đương nhiên hần cũng không quên bỏ bớt rất nhiều tình tiết đen tối trong câu chuyện.

“ Người ngu quá a, Hồng cái gì mà phải bồi thường đến năm trăm vạn? Công ty có quy định,phí bồi thường kim ngạch cao nhất không vượt quá hai mươi lần phí chuyên chở, nếu món hàng gì đó của y đáng giá như vậy,thì phải có bảo hiểm mới đúng, người vì sao dễ bị lừa như vậy a?”

“Cái gì?!”

Lưu Bộ Tiến nghe vậy thiếu chút nữa là hôn mê.

Đáng giận a! Hác Lập Hải, người là kẻ lừa dối đáng ghét! Tiểu nhân đê tiện! Xem ta như thế nào xử lí người.

.....

.....

Hác Lập Hải đang ngồi trước màn hình máy tính, một chữ cũng không viết ra được.

Ba ngày.

Từ ba ngày trước,sau khi ‘ người kia’ cho y cảm hứng,y đã thuận lợi hoàn thành chương đầu tiên,vậy mà giờ đây không thấy hấn,y không thể viết được nửa chữ.

“ Đáng giận!”

Hác Lập Hải buồn bực cào cào đầu tóc.

Cơn tức giận đang muốn bùng phát.

Ban ngày không thể sáng tác được đã rất phiền phức, không ngờ đến ban đêm nằm mơ,còn mơ thấy y cùng ‘ người kia’ đang mây mưa, làm đến thiên hôn địa ám.Y sợ tới mức không dám ngủ tiếp.

Bệnh thần kinh, Hác Lập Hải, người thật là có bệnh a!

Đó là nam nhân, lại là cái tên ‘xấu xí muốn chết’, đây thần kinh của người bị chập rồi chẳng? Cho dù muốn tìm nam nhân, cũng phải tìm loại xinh đẹp chứ.

Nhưng mà..... Không có hấn thì lại làm không được cái gì hết.

Hác Lập Hải ngồi trước còm biu tư nghiên cứu đến mấy giờ đồng hồ,xem xét gần hết đồng hình ảnh tư liệu mà vẫn không có ý tưởng nào mới mẻ.

Đáng giận, ‘người kia’ rốt cuộc đã trốn ở đâu rồi?

Mỗi lần nhìn thấy trước cửa là đám nhân viên giao hàng khác nhau, y liền nổi trận lôi đình.

Cảm hứng, cảm hứng, y cần cảm hứng!

Leng keng –

Chuông cửa vang lên. Hác Lập Hải liền lao nhanh ra mở cửa –

“ Hác tiên sinh, đây là hàng của người, xin vui lòng ký nhận “

Người vừa đến quả nhiên là người y ngày đêm mong nhớ..... Không,là nguồn ‘cảm hứng’ mà y phi thường cần mới đúng.(hắc hắc~~)

Xem ra việc y gây sức ép với lão bản của công ty ‘ Dịch Vụ Giao Hàng Khoái Hoạt’ thật là hữu hiệu.

“ Vì sao đến hôm nay người mới chịu xuất hiện?”

Hác Lập Hải bất mãn nói: “ Người đã quên chúng ta có ước định sao?”

“ Không cần mang cái ước định kia ra hù dọa ta!”

Lưu Bộ Tiến vừa nghe đến đã muốn phát điên: “Người căn bản chính là kẻ lừa dối,lại dám gạt ta ký cái loại hiệp ước không bình đẳng. Người thật đê tiện!”

“ Ta đê tiện?”

Hác Lập Hải lạnh lùng cười, một tay ép người hấn vào cửa,một tay đặt trên tường: “ Ta làm sao đê tiện bằng người?”

“ Ta làm sao lại đê tiện?”

Lưu Bộ Tiến phẫn nộ rống to!

Có làm hay không? Ác nhân còn dám cáo trạng trước a!

“ Hừ, còn nói không có? Bất quá ta chỉ nhờ người làm người mẫu, tự mình làm mẫu một vài sản phẩm, không ngờ người trông hiền lành như thế, vậy mà cũng biết cách ‘ê tiện’ hưởng thụ, cuối cùng còn ‘ê tiện’ bắn đầy nhà của ta..... Ai, thật sự là làm cho người ta không ngờ, uống công ta tín nhiệm người.....”

Chứng kiến diễn cảm vô cùng đau đớn của y, Lưu Bộ Tiến nhục nhã đến mức cả gương mặt đều đỏ rần.

“ Ô..... Ta... Ta.....”

Ô..... Oan uổng a! Đều là tại cái thứ biến thái ‘Tiểu yêu hấp hấp’ kia, làm hại ta cũng biến thành biến thái, ta thật sự không phải cố ý a.

Hác Lập Hải nhìn thấy người đàn ông tướng mạo bình thường kia trong ánh mắt xuất ra lệ quang nhòe nhoẹt, gương mặt vì tràn đầy nhục nhã mà ửng đỏ, không hiểu sao trái tim trong ***g ngực bỗng dưng nhảy dựng lên.

Xong rồi..... Hác Lập Hải, người bị tẩu hỏa nhập ma rồi.

Mau hoàn thành tiểu thuyết này cho sớm, phải mau chóng thoát ly cái loại bệnh trạng ảo tưởng này mới được.

“Mau vào phòng đi, ta đã đợi người ba ngày rồi, tiến độ sáng tác đã chậm hẳn lại.”

“Ta không đi! Đánh chết ta cũng sẽ không đi vào! Người đừng hòng lấy cái kẻ ước kia uy hiếp ta. Ta sẽ không mắc mưu nữa. Ta đã hỏi qua, làm hư đồ vật này nọ căn bản không cần bồi thường nhiều tiền như vậy, người là kẻ tiểu nhân, đừng hòng lại uy hiếp ta!”

“Người nhất định không muốn vào a? Ta sẽ có cách để người phải tiếp tục làm việc cho ta.”

Hác Lập Hải nhún vai, lộ ra một nụ cười gian xảo.

“Người..... Người sẽ làm gì ta?” ô..... Y như thế nào lại có thể cười hèn hạ như vậy a?

“Trước hết để ta cho người xem thứ này.”

Hác Lập Hải dẫn hắn đến phòng khách.

“Xem cái gì?”

“Xử nữ tú của người a.”

“Hả... Xử nữ tú?” (Ta ko hiểu “xử nữ tú” là gì, cái từ điển bị điên gòi ta lại ko vào đc T__T, ai bik chỉ ta với)

Lưu Bộ Tiến đột nhiên có loại dự cảm không thể hiểu rõ.

Hác Lập Hải ấn vào cái điều khiển từ xa, một màn ảnh to lớn từ trên trần nhà chậm rãi thả xuống.

“Show time!”

Trên màn ảnh đột nhiên xuất hiện hình ảnh một người đàn ông, ngũ quan thật bình thường.

Thân trên của hắn trần trụi, trước ngực là hai viên tiểu cầu màu đen.....

Hắn quỳ rạp xuống trên sân khấu, diễn cảm vừa thống khổ vừa hưởng thụ, không ngừng phát ra tiếng rên rỉ *** đang.

“A a..... Hả thích hả thích..... Cứu mạng.....”

“Nga nga... càng mút càng nhanh... Ô... Không được... Không được mút nữa ... Nga nga... Quá sung sướng..... A a..... Thích chết người.....”

Nam nhân nắm lấy tóc, càng không ngừng vặn vẹo thân mình, phát ra tiếng khóc cùng thanh âm rên rỉ phóng đảng.

“A a — thích muốn chết! Không được — ta muốn bắn.”

Nam nhân không để ý nhục nhã, lấy tinh khí đang sắp nổ tung từ trong đũng quần ra ngoài, nhanh tay thủ *** _

“ A a — ta muốn bắn — bắn!”

Sau đó,theo tiếng rên rĩ không ngừng của hắn,một cổ màu trắng dịch thể được bắn ra thật mạnh, vấy bẩn cả sàn sân khấu.....

Lưu Bộ Tiến đã hoàn toàn hóa đá.

Hắn trợn trắng hai mắt, miệng há to.

“ Thực phần khích ha, Ta đã xem vài lần, mỗi lần đều có thể tìm được những cảm hứng khác nhau, chương này và tiết tử viết phi thường lưu loát, đều phải cảm ơn người a.”

Hác Lập Hải vẽ mặt phi thường tán dương,khen hắn rất có khả năng diễn xuất.

“ A a a a!”

Lưu Bộ Tiến đột nhiên phát ra tiếng gầm thật dài, mạnh mẽ nhào đến,chụp được áo của y: “ Tên tiểu nhân dê tiện này! Vì sao lại chụp ảnh ta?”

“ Ta chỉ sợ có một ngày người sẽ đổi ý a.”

Chứng kiến bộ dạng siêu cấp trắng tráo của tên *** ma này, Lưu Bộ Tiến hoàn toàn phát điên.

“ A a a! Ta muốn giết người!”

“ Nếu ta gặp bất trắc, biên tập của ta sẽ liền phát tán đoạn phim nhựa đầy phần khích của người, đến lúc đó có lẽ người sẽ nổi tiếng lắm.”

Kỳ thật Hác Lập Hải chỉ là thuận miệng nói ra, chứ còn lâu y mới đem tài liệu tư mật như vậy cho kẻ thứ ba xem, cho dù phải chết,từ đáy lòng y cũng không muốn cùng người khác chia nhau hưởng lợi.

Diễn cảm triều cường của hắn chỉ có một mình y được nhìn.

Hác Lập Hải cũng không nhận ra, kỳ thật đối với người nam nhân tướng mạo bình thường kia,lòng y đã phát sinh tham muốn sở hữu.....

“ Người... Người... Người dê tiện!”

Lưu Bộ Tiến mắng tới mắng lui vẫn chỉ biết mắng câu này.

“ Dê tiện cũng được, dù sao ta chỉ muốn mau chóng hoàn thành cho xong bộ tiểu thuyết ‘Khoái hoạt đầy mạnh tiêu thụ viên’ này.Đúng rồi, người đến để giao hàng mà, mau mang vào đây,ta còn chưa ký nhận.”

Lưu Bộ Tiến hung hăng trừng mắt nhìn y một cái, đi tới cửa mang thùng vào, nặng nề đặt trên bàn.

“Cầm đi!”

“ Mở ra a. Ta muốn hảo hảo kiểm tra, xem đồ vật bên trong có bị người đập hư hay không!”

Có làm không? Lại chiêu thức dê tiện này?

Khách hàng quả thật là có quyền lợi kiểm tra hàng hóa, nếu bị hư hao là có thể không thu nhận.

Lưu Bộ Tiến căn cứ theo tinh thần nghề nghiệp, đành phải không cam lòng giúp y mở thùng –

aizzz,ko có time edit truyện này lun,lo xúm xít với cái Bất Phối T_T

4. Chương 4

“ Ha ha, tốt lắm,thứ ta cần rốt cục cũng đến rồi.”

Hác Lập Hải lấy từ trong rương ra một cái hộp nhỏ,biểu tình thập phần hưng phấn.

Cái gì thần bí như vậy? Lưu Bộ Tiến tò mò nhìn vào cái hộp nhỏ màu vàng trên tay y.

Hác Lập Hải mở hộp, thận trọng mang ra một đóa tiểu kim hoa thập phần tinh xảo.

“ Đây là cái gì?” Lưu Bộ Tiến tò mò hỏi.

“Dùng để mang trên người, người đoán xem nó là cái gì?”

“ Nga, ta đã biết, là hoa cài trên ngực áo.”

“ Sai, đây không phải để mang trên ngực, đoán tiếp đi.”

“ Trên đầu?”

“ Sai.”

“ Dưới chân?”

“Sai.”

“Vẫn sai? Sai cái rắm người ấy.” Lưu Bộ Tiến tức giận trong lòng.

“ Lần này người trả lời đúng, chính là để ở trên cái mông đó.” Hác Lập Hải khen ngợi gật đầu.

“ A? Mông?”

Lưu Bộ Tiến há hốc mồm: “Người đùa ta a? Mang lên mông như thế để nhuộm máu đào a?”

“ Sao lại không được? Đây là giải thưởng lớn thứ hai của Câu Lạc Bộ Muốn Làm Liền Làm a, cũng là tỷ muội của ‘Tiểu yêu hấp hấp’, tên gọi là ‘Tiểu yêu tao tao’.

Tỷ muội của ‘Tiểu yêu hấp hấp’?

Tiểu yêu tao tao?

Lưu Bộ Tiến vừa nghe đến thì da đầu liền run lên!

“ Người..... Người không phải muốn ta.....”

“Đương nhiên a. Từ sau lần biểu diễn phần khích hôm trước, ta biết chỉ có mình người là phù hợp với nhân vật của ta nhất, là nhân viên bán hàng xuất sắc đã được ‘Tiểu yêu tao tao’ chọn lựa.”

Chứng kiến nam nhân kia đồng dạng tuyên bố lí do, Lưu Bộ Tiến thực hận không thể đạp cho hắn một cước.

“ Ông mặc kệ!”

“ Mặc kệ hả, ta liền phát tán đoạn phim ‘Tiểu yêu hấp hấp’ của người lên mạng internet, người xem có được không?”

Hác Lập Hải cười gian xảo.

“ Người... Người.....” Lưu Bộ Tiến cả người phát run, bàn tay run run chỉ vào mặt y, tức giận nói không ra lời.

“ Kỳ thật chuyện này đối với người cũng đâu có tổn thất gì đâu, dù sao ta thấy người cũng thích lắm mà.”

Hác Lập Hải dùng đôi mắt gian tà ngắm nghía bộ ngực của hắn.

Là thích sao

Lưu Bộ Tiến vừa bị nam nhân nhìn một cái, đầu nhũ liền cứng rắn lên.(nhảy cảm thiết =))

Phi phi, ta suy nghĩ cái gì bấy bọ vậy? Quả thực rất sa đọa.

Lưu Bộ Tiến nhịn không được mà thầm mắng bản thân ngu ngốc.

“ Tốt lắm, người nguyện ý thì tốt, không nguyện ý thì cũng không từ chối được, dù sao cũng phải làm, chỉ bằng làm cho sớm đi, tranh thủ lúc còn đang cao hứng, tận tình hưởng thụ.”

“Tại sao mỗi lúc nói chuyện với người ta đều cảm thấy giống như đang nói chuyện với một mụ tú bà?”

Lưu Bộ Tiến tức giận liếc mắt một cái.

” Ha ha..... Quả thật cũng giống.”

Hác Lập Hải nhin không được mà cười lên ha ha.

.....

.....

Sau khi đi vào phòng sáng tác, Lưu Bộ Tiến lại bi thảm bước lên ‘sân khấu tàn khốc’.

“ Nào, cởi quần ra.”

Hác Lập Hải ngồi ở ‘chỗ cũ’, bắt đầu thưởng thức màn biểu diễn của người mẫu.

“Cái gì?!” Lưu Bộ Tiến cực kỳ hoảng sợ.

“ Không cởi quần thì làm sao triển lãm ‘Tiểu yêu tiểu tao tao’ chứ hả?”

“ Ta không muốn!” Chết cũng không muốn cởi quần trước mặt... tên biến thái này.

Hác Lập Hải chứng kiến bộ dáng thà chết cũng không chịu nghe theo của nam nhân,đột nhiên nảy ra sáng kiến.

Ân, ta đem ‘Tiểu yêu hấp hấp’ ra để hấn thả lỏng phòng bị, sau đó sẽ..... Hắc hắc.....

“ Được rồi, bằng không thì người dùng ‘Tiểu yêu hấp hấp’ trước cũng tốt, chương truyện kia ta sẽ bổ sung và sửa đổi chi tiết một chút.”

“ A? Lại dùng cái ấy a?”

nghĩ đến món đồ chơi biến thái kia, Lưu Bộ Tiến trong lòng thật sự sợ hãi.

Tuy rất sợ hãi,nhưng vừa nghĩ tới loại khoái cảm dục tiên dục tử trước đây do nó mang đến, hấn lại mơ hồ có điểm chờ mong.

Hác Lập Hải như thế nào lại không biết tâm tư của hấn, không nói hai lời, liền cởi áo hấn ra –

Đầu vú nam nhân xinh đẹp ngoài ý muốn, là đóa hồng hoa có sắc đỏ mê người đến cực điểm, đại khái là mấy ngày trước bị ‘Tiểu yêu hấp hấp’ chinh cho tê thảm, đầu nhũ bị mút thũng thũng, có loại vẻ đẹp cam chịu vì bị tàn phá....

Trái tim Hác Lập Hải không ngừng đập mạnh.

Đột nhiên đại não cảm thấy xúc động kì lạ,ngay lập tức muốn ngậm cái núm màu đỏ mê người kia vào trong miệng, tận tình đùa bỡn.(bắt đầu bộc lộ bản chất hám trai a.)

Trời ạ! Hác Lập Hải, người điên rồi.

Bị chính *** niệm của mình làm cho hoảng sợ, để ngăn cản suy nghĩ khó hiểu của mình, Hác Lập Hải vội vàng đem ‘Tiểu yêu hấp hấp’ đặt lên núm vú của người kia.

“ A a..... ân.....”

Lưu Bộ Tiến cảm nhận được loại khoái cảm quen thuộc, không khỏi phát ra tiếng rên rĩ *** đang.

‘Tiểu yêu hấp hấp’ không hổ danh là thiên hạ đệ nhất *** vật, chỉ trong ba giây ngắn ngủi đã làm cho một hiệp trình liệt nữ biến thành một đại *** phụ.

Nhìn thấy nam nhân đang bị thần phục dưới khoái cảm,buông lỏng chống cự, Hác Lập Hải lập tức nhanh nhẹn cởi bỏ quần của hấn –

Bị ‘Tiểu yêu hấp hấp’ làm cho dục tiên dục tử, Lưu Bộ Tiến hoàn toàn không phát hiện mình bị bóc lột sạch sẽ, vẫn nằm trên sân khấu, không ngừng vận vẹo thân thể, sau đó phát ra tiếng rên rĩ khó nhin.....

Lưu Bộ Tiến hai chân mở to hết cỡ,tính khí bên dưới cứng như cọc trụ chỉ thẳng lên trời, Hác Lập Hải nguyên bản đối với nam nhân hoàn toàn không có hứng thú,xem xong cảnh này thì huyết mạch sôi sục như dung nham, thiếu chút nữa đã phun máu mũi xối xả.

Hưng phấn lại tò mò vươn tay, Hác Lập Hải một phen cầm lấy thứ cương cứng của hắn, dùng sức chà xát vài cái.

“A a”

Lưu Bộ Tiến thích thú a a kêu to: “Nhanh hơn nữa! Đừng có ngừng! Đừng có ngừng!”

nam nhân lắc lắc mông cuồng khiêu, hai chân càng ngày càng khai mở.....

Trái tim Hác Lập Hải kinh hoàng, thở phì phò, mạnh mẽ gập mông của hắn lên phía trước ngực, sau đó đem ‘Tiểu yêu tao tao’ đặt lên trên cục huyết, dùng sức nhấn một cái –

Công tắc khởi động, đột nhiên bên trên nhụy hoa bung ra vô số sợi lông tơ, chậm rãi mấp máy giống như mấy cái lông chim, nhẹ nhàng quét qua quét lại ở cục huyết của nam nhân –(a hảo nhột)

“ A a a! Cái gì vậy? Ngứa muốn chết! Mông thật ngứa! Ô..... ngứa quá, ngứa quá a.....” nam nhân điên cuồng giãy dụa, thất thanh khóc rống lên.

“ Ô..... Ta muốn chết..... Thật là khó chịu..... Cứu ta.....”

Thấy hắn khóc thật thương tâm, Hác Lập Hải sợ làm hắn bị thương, trong lòng tê rần, vội vàng đem ‘Tiểu yêu hấp hấp’ cùng ‘Tiểu yêu tao tao’ một phen gỡ xuống .

“ Đừng khóc, không có việc gì, không có việc gì ...”

Đem nam nhân đang khóc lóc ôm sòm ôm vào trong lòng, Hác Lập Hải ôn nhu nhẹ giọng dỗ yên hắn.Nam nhân thở phì phò, thật vất vả mới chậm rãi yên tĩnh trở lại, chỉ không đến một phút đồng hồ –

“ Aa — giúp ta gỡ,bên trong mông rất là ngứa..... Ô..... Ta muốn gỡ..... ngứa muốn chết ta rồi!”

“ Tại sao lại có thể như vậy?”

Thấy hắn tựa hồ càng ngứa lợi hại hơn ban nãy, Hác Lập Hải vội vàng chạy đến phòng khách, cẩn thận đọc kĩ bản hướng dẫn sử dụng sản phẩm.

Thảm rồi Nguyên lai trên lông của ‘Tiểu yêu tao tao’ có chứa thành phần mị dược.....

Nhìn tiếp vào bản hướng dẫn,có bản ghi chú đặc biệt: “Thích hợp thay thế chất bôi trơn khi sử dụng, có thể phân bố số lượng lớn yêu dịch, phương tiện sáp nhập, giảm bớt đau đớn” Phương tiện sáp nhập? Sáp nhập cái gì?

Chẳng lẽ muốn ta.....

Trời ạ!Hác Lập Hải ta muốn kiểu mỹ nữ nào mà không có, cũng không đối khát đến mức phải cùng với nam nhân mập hợp a. Không được, tuyệt đối không được!

Chuyện làm trái cơ năng sinh lý bình thường của nam nhân ta tuyệt đối làm không được.

“ A a..... Ta muốn..... Ta muốn có thứ đồ vật thô nóng tiến vào! Mau tiến thẳng vào mông của ta.”

Sóng âm *** ngữ của nam nhân vang lên oang oang như cây súng vừa bị bóp cò, Hác Lập Hải liền phát ra âm thanh gầm rống như dã thú (ha ha), mạnh mẽ sờ soạng,hai đầu ngón tay không lưu tình chút nào mà cắm thẳng vào cục huyết ướt đầm của nam nhân –

“ Ô a a — hảo lớn! Hảo lớn a!” (mới có 2 ngón tay đã vội kêu lớn = =)”

Cảm nhận được hai đầu ngón tay đang ngo ngoáy điên cuồng trong cục huyết của mình, Lưu Bộ Tiến ngửa đầu phát ra tiếng hô to thất thần –

Nam nhân phản ứng càng kịch liệt, Hác Lập Hải càng dùng lực ấn vào mạnh hơn,phút chốc cả ngón tay đã chui lút vào mông của hắn.

“ Nga nga — thực là chặt, muốn đem nuốt luôn ngón tay của ta sao? Cái mông này thật là *** đáng nha.”

Hác Lập Hải nhin không được, bàn tay còn lại dùng sức đánh thật mạnh vào đôi mông đang vênh cao kia.

“ Nga nga — đánh ta! Dùng sức! Dùng sức! Ô..... Thật thích..... Mau đánh ta thật mạnh đi!”

Tình ái mang theo bạo lực giống như một liều thuốc phiện, làm cho người ta nhin không được mà sa chân vào, Lưu Bộ Tiến lắc lư cái mông, khóc lóc khấn cầu nam nhân *** ngược, da thịt tuyết trắng trên mông bị che kín bởi những dấu tay đỏ tươi, cục huyết bị ngón tay va chạm, không ngừng phun tung toé *** dịch, Hác Lập Hải bị hình ảnh tình sắc như thế kích thích quả thực là sắp phát điên.

“Nga nga – đâm chết người này cái mông *** đang.”

“Ô a a – Đâm chết ta đi! Ta muốn bắn.”

Đầu ngón tay người kia đã chạm đến tử huyết của mình, cảm giác sung sướng như điên khó có thể hình dung làm cho thân mình Lưu Bộ Tiến một trận run rẩy, cảm thấy rất muốn bắn tinh –

“Không đơn giản như vậy đâu!”

Hác Lập Hải thở hổn hển, một phen cảm lấy tính khí của hắn, ghé vào lỗ tai hắn trầm thấp nói: “Muốn bắn sao?”

“Muốn! Ta muốn... bắn quá a!”

“Muốn bắn thì phải đáp ứng ta, về sau không được chạy trốn nữa!”

“Á a..... Ta đáp ứng..... Ta cái gì cũng đáp ứng..... Xin cho ta bắn đi! Van cầu người ...”

“Được rồi, tiểu *** phụ của ta! Thống khoái mà bắn đi!” (*** phu chứ nhỉ)

Hác Lập Hải tà tà cười, một bên dùng sức co ngón tay bên trong huyết khẩu lại, một bên chà sát tính khí của hắn –

“Ô a a — bắn, ta bắn này!”

Quá nhiều khoái cảm ập đến làm Lưu Bộ Tiến chịu không nổi, rốt cục bắn ra tràn đầy dịch thể trong lòng bàn tay của nam nhân, –

Đây là lần đầu tiên Hác Lập Hải tiếp xúc với dịch thể của một nam nhân khác, y đưa tay để sát vào chóp mũi, dùng sức ngửi: “humm, ân..... Hảo hương vị..... Chính người cũng nên ném thử nha.....”

Kéo thân thể Lưu Bộ Tiến vào lòng, Hác Lập Hải đem bàn tay dính đầy dịch thể đưa đến trước mặt hắn.....

Vẫn còn mê man trong hương vị ***, Lưu Bộ Tiến hốt hoảng chìa đầu lưỡi, nghe lời y mà ra sức liếm.....

Đầu lưỡi hồng phấn của hắn liếm thử dịch thể màu trắng đục của chính mình, hình ảnh này quả thực *** loạn tới cực điểm.

Trước cảnh tượng tính dục *** mỹ sắp làm cho chính mình phát điên, Hác Lập Hải rút cuộc nhin không được, liền dùng phần dịch thể còn thừa để thay thế cho chất bôi trơn, quét lên thứ tính khí thật lớn của mình, nhắm ngay tiểu cục huyết của nam nhân, dùng sức chọc mạnh vào –

“Ô a a –“

Lưu Bộ Tiến đã sống đến ba mươi mấy tuổi, rốt cục cũng bị khai bao.

Đại tính khí thô to lại trực tiếp cắm vào sâu trong ruột, làm cho hắn đau đến mức cả người run rẩy, phát ra tiếng thét thê lương chói tai –

“Nga nga — hảo nhanh hảo nhanh –“

Dương vật thật lớn bị cục huyết vừa nhỏ vừa nóng rục gắt gao nuốt vào, Hác Lập Hải vù vù thở hổn hển, dong đưa tấm lưng rắn chắc, càng dùng sức điên cuồng trườn sát –

“Ô a a – đâm chết ta a! Thịt heo lớn đâm chết ta đi!” (Câu nói wen thuộc của các âm phụ trong truyện của Mê Dê tỹ)

Hung khí to lớn mỗi lần sáp nhập đều là nặng nề mà sáp đến nơi sâu nhất, khi rút ra thì lại rút đến tận huyết khẩu, Lưu Bộ Tiến bị kỹ xảo cao siêu của y thao đến mức hô hấp cũng không thông, chỉ có thể không ngừng khóc lóc cầu xin tha thứ –

“ Ô..... Mông sắp bị đâm thủng rồi! Tha ta... Tha ta đi..... Ô.....”

“ Ta cũng muốn tha cho người, nhưng thịt heo lớn của ta lại không muốn, làm sao bây giờ ha?”

Hác Lập Hải lại kéo mông của hắn vào sát hơn, nhắm ngay tuyến tiền liệt rồi dùng sức để thọc sâu vào –

“ Ô oa a a — ta chết mất!”

“ Chính là muốn đâm chết người a tiểu *** phụ! Xem người còn có thể phát tao như thế nào?”

“ A a — không được — ruột nóng quá! Nga nga — hảo thích — thích muốn chết! Ta muốn bắn ~~”

Nam nhân ngửa đầu khóc kêu, đời này hắn chưa bao giờ trải qua khoái cảm mất hồn như thế, làm cho toàn thân hắn co rút bắn ra –

“ Nga nga — mát nhanh quá! Mông của người muốn nuốt luôn cây thịt heo lớn của ta sao- a a –”

Hác Lập Hải chưa bao giờ thể nghiệm thứ tình ái thống khoái quá khủng khiếp như thế, nhận không được liền găt gao ôm lấy nam nhân, một cổ lại một cổ nùng tình xuất ra, bắn vào thật sâu bên trong cơ thể hắn –

oa,hảo mệt

5. Chương 5

“Ô..... Cứu mạng..... Không được làm nữa..... Mông sắp nở hoa rồi a!”

“ Ô..... Đáng thương cho thân ta, chẳng qua là mang hàng đến giao, vậy mà cả trình tiết cũng đem tặng không cho y.”

Từ buổi sáng đã bị tên đại *** ma này dùng ‘Tiểu yêu tao tao’ chinh cho chết đi sống lại, sau đó còn bị y hung hăng làm mất đi nửa cái mạng, Lưu Bộ Tiến bắt đầu lên cơn quẫn trí...

Ô..... Cứu mạng a! Ai tới cứu ta a!

Ta không muốn chết bị thảm tại đây, dưới cái ‘*** côn’ biến thái kia a a a a!

Đại khái là ông trời nghe được lời hắn kêu cứu, ngay lúc này, điện thoại của Lưu Bộ Tiến đột nhiên vang lên.

Ô..... Rốt cục cũng có người cứu ta.

Nhìn thấy điện thoại để ngay bên giường, Lưu Bộ Tiến rất muốn bắt lấy, nhưng lại lo lắng nam nhân kia sẽ ngăn cản.

“Nghe đi”

Hác Lập Hải một bên bảo trì luật động dưới thân, một bên bắt lấy điện thoại đưa cho hắn.(chắc!!)

Thật tốt quá! Ta nhất định phải cầu cứu.

“ uy.”

Lưu Bộ Tiến hưng phấn mà nói.

“ Uy cái đầu người! Lưu Bộ Tiến! Người đã mang hàng đến tận Phi Châu rồi hả? Đi cả buổi chiều cũng chưa chịu trở về?”

Từ điện thoại di động truyền đến tiếng rống giận dữ của Tổ trưởng, làm cho Lưu Bộ Tiến khóc không ra nước mắt.

Ô..... Tổ trưởng, người hãy nhìn rõ mọi việc đi, không phải ta không muốn về, mà là do tên khách hàng biến thái này không cho ta về a!

“Hừm, ân..... Ta... Ta còn ở trong nhà của khách hàng.....”

“Chỉ giao một món hàng mà lại lâu như vậy, người ở lại nhà người ta ăn cơm luôn sao?”

Ồ..... Tổ trưởng, ta không phải ăn cơm,ta là bị ăn a.....(=))

“ Tổ trưởng... Vị khách hàng này..... Là một vị khách khó tính..... Cho nên.....”

Nói ta khó tính?

Hác Lập Hải lạnh lùng cười,càng xỏ xuyên mạnh hơn –

“ Ô a a –“

“ Kêu lớn tiếng như vậy để làm chi? Gặp quý à?”

Ồ..... Đúng vậy, ta là gặp quý,lại còn là vô địch đại sắc quý!

Đáng tiếc công ty có quy định không được quan hệ với khách hàng trong thời gian làm việc,hai người đàn ông với nhau càng không thể chấp nhận.

Cậu nhân viên đáng thương một câu kêu cứu cũng không dám nói ra.

“ Lưu Bộ Tiến, ta cảnh cáo ngươi, nếu đang ở nơi nào giả thần giả quỷ, trong vòng một giờ nếu không trở về, ngươi cũng không cần về nữa!”

“ Nhưng mà ta.....”

“ Không có nhưng gì hết! Chính ngươi hãy tự lo liệu đi!”

Điện thoại bị một tiếng răng rắc cắt đứt.

“ Chắc, đáng thương quá, ta nghĩ ngươi đại khái là sắp bị cuốn gói rồi, nhưng mà không sao, ngươi hãy làm người mẫu cho ta luôn đi, ta sẽ trả ngươi gấp đôi mức tiền lương.”

“Cám ơn nga, ngươi cho ta là ngu ngốc sao? Ông không dám tham mệnh kiếm,mà mất mệnh hoa!”

Mỗi ngày cứ bị cái tên thể lực vô địch này đè xuống làm đến năm sáu lần, ta xem ta chưa sống đến bốn mươi tuổi thì đã tinh tấn nhân vong (toi mạng).

“ Yên tâm đi. Về sau ta tuyệt đối sẽ không gây sức ép cho ngươi, ta nghĩ..... Quy định một ngày làm ba lượt cũng được rồi.(... Quý chứ hok phải người mà)

Hưởng qua hương vị tuyệt vời của hắc, Hác Lập Hải thực tủy biết vị (ăn rồi sinh nghiện), đã không thể khắc chế được bản thân nữa.

“ Ngươi đi chết đi! Ông một lần cũng không muốn.”

Lưu Bộ Tiến thở phì phì nói: “Có lẽ ở trong mắt ngươi thì việc này không có gì quan trọng, nhưng ta thực sự rất thích công việc hiện tại, tuyệt đối sẽ không thay đổi, ngươi đừng có hi vọng nữa.”

“ Thật sự không đổi?”

Hác Lập Hải tà tà cười, bắt đầu đong đưa tần suất nhanh hơn.

“Á a..... Ngươi là tên tiểu nhân đê tiện..... Nga nga..... Hắc thích a.....”

“ Đổi hay không đổi?”

“ A a..... Không đổi..... Chết cũng không đổi..... Nga nga..... Không được..... Ruột cũng sắp bị ngươi đâm thủng rồi — a a –”

Mãi cho đến khi bị y làm cho đến hôn mê bất tỉnh,Lưu Bộ Tiến cũng nhất quyết không thỏa hiệp.

Hác Lập Hải ôm hắc vào lòng, lẳng lặng ngắm nhìn khuôn mặt hắc.

Thật sự thích công việc giao hàng này đến như vậy sao?

Được rồi.....

Nếu ngươi muốn, ta sẽ giúp ngươi.

Sáng sớm hôm sau, Lưu Bộ Tiến nơm nớp lo sợ đi vào công ty.

Ô..... Cái tên đại *** ma kia thật đáng giận, ngày hôm qua mặc kệ hần sống chết van xin như thế nào,y nhất định cũng không cho hần trở lại công ty,ngay cả nhà cũng không được về.

Trên đời này còn có lẽ trời hay không a?

Nếu có ai hỏi hần công việc nào là nguy hiểm nhất thế giới, hần nhất định phải giơ hai tay hai chân, hô to lên đó là làm nhân viên giao hàng.

Vượt cái mông bị đau gần chết, Lưu Bộ Tiến thật sự lo lắng không biết có nên xin ‘Bảo hiểm nghiệp vụ’ hay không.

“ Muốn chết! A tiến, người ngày hôm qua đã chạy đi đâu?”

Lí Cơ Lâu vừa nhìn thấy bạn tốt, lập tức chạy vội đến.

“ Ta đi giao hàng hóa a.” Lưu Bộ Tiến nói hợp tình hợp lý.

“ Là đưa đến nhà của Hác tiên sinh phải không?”

“ Ách... ừm ”

“ Sau khi giao xong cũng không quay về?”

“ Ách... ừm ”

Còn hơn là không quay về nữa, ngay cả nhà ta cũng chưa trở lại.

“ Hai người có đánh nhau không?”

“ Ách... ừm ”

Ta dùng mông đánh với cái ‘ *** côn’ kia đến chết đi sống lại!

“Ai thua ai thắng?”

“ Ách... Xem như lưỡng bại câu thương đi.”

Mặc dù ta bị thương thảm trọng hơn.....

Ô..... tiểu súc hoa đáng thương của ta a.....

“ Đối phương không chiếm được tiện nghi là tốt rồi.”

“ Ách... ừm ”

Cái tên *** ma kia chẳng những chiếm tiện nghi của ta, hơn nữa còn là tiện nghi thật to a.

Ô..... Ta đã thủ ba mươi năm trinh tiết a!

“ Tốt lắm, người đến làm việc là tốt rồi, nhanh đến văn phòng của lão bản đi, hần hôm nay muốn gặp người.”

“ Cái gì? Lão bản muốn gặp ta?”

Lưu Bộ Tiến vừa nghe đến đã bắt đầu khẩn trương: “A Cơ, hần không phải muốn cho ta nghỉ việc chứ?”

“ Ta cũng không biết.” Lí Cơ Lâu trong lòng cũng có chút lo lắng.

Bình thường lão bản chưa bao giờ quan tâm đến nhân viên mới, đều là giao cho tổ trưởng quản lí. Như thế nào hôm nay lão bản lại muốn đích thân gặp mặt A Tiến?

Thật sự là kỳ quái.

“ Quên đi. Ở đây đoán mò cũng vô dụng. Người vẫn là mau vào đi thôi, đừng làm cho lão bản chờ lâu, nhớ rõ thái độ phải thật là khiêm tốn nha, ngàn vạn lần đừng tranh luận.”

Lí Cơ Lâu dặn dò hần thật kĩ.

“ Ta đã biết.”

Lưu Bộ Tiến vội vàng sửa sang lại quần áo, đi tới văn phòng của lão bản ở lầu hai.

Cốc cốc

“Lão bản, ta là Lưu Bộ Tiến đây.”

“Nga. Là Tiểu Lưu a, mau vào đi.”

“Vâng” Lưu Bộ Tiến nơm nớp lo sợ mở cửa đi vào.

“Tiểu lưu a, mau ngồi đi.”

Lâm lão bản vừa nhìn thấy hắn, liền thân thiện đứng lên tiếp đón: “Có muốn uống chén trà hay không? Ta mới vừa châm đây, rất thơm.”

Lão bản nhiệt tình ngoài ý muốn làm cho Lưu Bộ Tiến càng thêm sợ hãi.

Ồ..... Thảm rồi. Đây không phải chính là ‘Trà đưa tiễn’ sao? Vậy là ta sắp ‘hảo hảo lên đường’ rồi a?

“Không cần, lão bản, ta không uống!”

“Tiểu Lưu không thích uống trà a? Vậy để ta đi lấy cà phê nha?”

Ồ....., còn không phải là bắt ta phải đi sao, người nhất định không bỏ qua cho ta sao?

Không uống, chết cũng không uống!

“Không cần! Ta không uống, cảm ơn lão bản.”

“Như vậy a, cũng khó trách, người khẳng định là một người rất sành ăn ha, thức uống của ta làm sao xứng với người.....”

Lâm lão bản chép miệng.

“Lão bản, người nói cái gì?”

Lưu Bộ Tiến không nghe rõ.

“Nga, không có gì. Tiểu lưu a, kỳ thật hôm nay mời người đến, là có một việc cần nhờ người hỗ trợ.”

“Lão bản, ta là nhân viên của công ty, người muốn ta làm cái gì, thì ta sẽ làm cái đó, người không cần khách khí như vậy.”

Lưu Bộ Tiến thật sự không thể tiếp nhận nổi thái độ quá mức ân cần của lão bản.

Má ơi, lão bản trong hồ lô rốt cuộc đang bán loại được gì a?

Nếu muốn đuổi ta thì cứ trực tiếp nói ra, sao cứ phải cố làm ra vẻ huyền bí?

Khiến cho lòng ta bất ổn muốn chết.

“Là như vậy, Tiểu Lưu, công ty chúng ta hôm nay thập phần may mắn vì đã nhận được một dự án đấu thầu vô cùng quan trọng, ta hy vọng người thay mặt ta đi đàm phán.”

“Ta? Đi đàm phán vụ đấu thầu?”

Lưu Bộ Tiến sợ tới mức nhảy dựng lên: “Lão bản, người có lầm không, ta chỉ là một nhân viên nhỏ, đối với chuyện đấu thầu một chút cũng không hiểu a.”

“Người không hiểu cũng không sao, ta sẽ phái người đi cùng với người.”

“Nhưng ta.....”

“Tiểu Lưu!”

Lão bản đột nhiên vọt tới trước mặt hắn, khom người xuống thật sâu: “Tất cả đều nhờ người!”

“A?”

“Tương lai vận mệnh của công ty đặt cả vào tay người!”

“Người có nói giỡn không đó, lão bản?”

Lưu Bộ Tiến quả thực dở khóc dở cười.

Lão bản đang chơi trò chơi với hần sao?!

Hần chỉ là một nhân viên giao hàng tép riu,có tài cán gì mà nắm được cả vận mệnh của công ty chứ?

“ Ta sao phải mang công ty ra để đùa giỡn? Chuyện này trừ ngươi ra thì không ai có thể làm được!”

“Nhưng mà ta không biết phải làm như thế nào a?”

“ Ngươi cái gì cũng không cần làm, ngươi chỉ cần đi cùng quản lí đến nơi đấu thầu là được. Tiểu Lưu, chỉ cần ngươi ra mặt, mọi sự sẽ ok!”

Nhìn thấy lão bản cao hứng phấn chấn tươi cười, Lưu Bộ Tiến thật muốn học máu.

Lão bản có phải đã uống lộn thuốc rồi không?

Cho rằng ta là con của tổng thống sao?

Cái gì mà chỉ cần ta ra mặt thì mọi sự đều ok?

Nếu ta thực sự có bản lĩnh như vậy,thì sao lại bị thất nghiệp suốt một năm,rồi chạy tới nơi này làm nhân viên?

Thật sự là bệnh thần kinh!

Lưu Bộ Tiến bất đắc dĩ đảo cặp mắt trắng dã.

Hai ngày sau,

Lão bản thật sự đã phái hần cùng quản lí đi đến nơi đấu thầu, Lưu Bộ Tiến thật muốn dở khóc dở cười.

Quên đi, hần là lão bản mà, hần cao hứng muốn làm như thế nào thì liền bắt nhân viên làm như thế.

Dù sao có quản lí đi cùng, ta cũng cảm thấy thoải mái.

Buổi đấu thầu được cử hành tại quảng trường thập phần hiện đại xa hoa,bên trong chuẩn bị rất nhiều món ăn lót dạ ngon miệng, làm cho Lưu Bộ Tiến phi thường vui vẻ.

“ Quản lí, buổi đấu thầu này thực long trọng a? Ta thấy có rất nhiều công ty giống chúng ta đều đến đây.”

Lưu Bộ Tiến cầm lấy một khối bánh ngọt nhét vào miệng,một bên nhìn vào những người xung quanh.

“Viên Lưu là nhà xuất bản lớn nhất nước ta, mỗi ngày bán được nhiều sách như vậy, nếu có thể trở thành công ty giao hàng độc quyền cho họ, khẳng định là một bước lên trời, công ty giao hàng nào lại không muốn cơ hội này chứ, nhất định phải có được hợp đồng với họ,công ty chúng ta đương nhiên cũng không ngoại lệ.”

Vương quản lí giảng giải rõ ràng cho hần nghe.

“ Chúng ta có cơ hội không? Ta thấy các công ty lớn cũng đều đến đây.”

Lưu Bộ Tiến vừa nhìn thấy công ty giao hàng qui mô nhất hiện nay là Phì Miêu cũng có mặt.

“công ty chúng ta quy mô so ra kém hơn các đại gia kia nhiều, vốn cũng không muốn tham gia cạnh tranh, nhưng sáng hôm nay đột nhiên lão bản chạy đến nói cho ta biết,chúng ta vừa nhận được thư mời, thật là kinh hỉ mà. Đúng rồi, ngươi có quan hệ gì với NXB Viên Lưu vậy? Có phải là có thân thích làm việc ở bên đó?”

vương quản lí tò mò hỏi.

Hôm nay lão bản báo cho y biết, muốn y dẫn cậu nhân viên giao hàng này đến đại hội đấu thầu, y còn tưởng mình nghe lầm chứ.

Chỉ là lão bản cái gì cũng không chịu nói, chỉ nói hần là ‘con mèo vàng’ của công ty, tuyệt đối có thể mang đến vận may, dẫn dò đến mấy lần, bắt y phải canh giữ Lưu Bộ Tiến thật kĩ, ngàn vạn lần không được để cho hần chạy!

“ Thân thích? Không có a, ta không có thân thích làm việc ở Viên Lưu, một người ta cũng không quen.”

Lưu Bộ Tiến lắc lắc đầu.

“Như vậy a..... Thật là kỳ quái.”

vương quản lí khó hiểu nhún lại đôi chân mày.

“Xin chào mọi người, đầu thầu hội bắt đầu.”

Một vị nữ nhân xinh đẹp chủ trì cầm microphone,tiếng nói thập phần dễ nghe: “ Thỉnh các công ty chuẩn bị tốt tư liệu, chúng ta sẽ mời từng công ty vào phòng họp để bàn bạc, mọi người hãy đợi ta công bố trật tự danh sách.

“ Không biết công ty chúng ta xếp hạng mấy ha?”

Lưu Bộ Tiến tò mò hỏi quản lí bên cạnh hẳn.

“Xem ra phải đợi lâu,công ty nhỏ như chúng ta khẳng định là bị xếp hạng cuối cùng.”

“Số 1, Công ty giao hàng Khoái Hoạt.”

Người chủ trì vừa công bố dãy số, toàn hội trường thoát ra một mảnh xôn xao.

“ Có lầm hay không vậy? Cái loại công ty nhỏ xíu như thế sao lại được xếp hạng số 1 a?”

“ Đúng vậy, bình thường trong các loại đầu thầu kiểu này, Phì Miêu của chúng ta hẳn là phải được xếp thứ nhất.”

“ Thật kỳ quái,công ty Khoái Hoạt hẳn là ngay cả thư mời còn không có,sao lần này chẳng những bọn họ có thể tới tham gia cạnh tranh, còn được sắp xếp đầu bảng, không thể tưởng tượng nổi”

Nữ chủ trì hoàn toàn không để ý tin đồn phía dưới đại sảnh, tiếp tục mỉm cười: “ Số 1,công ty Khoái Hoạt,xin mời vào bên trong.”

“ Ha ha, lần này công ty chúng ta có cơ hội nở mày nở mặt rồi!”

Vương quản lí mang theo cậu nhân viên đi vào phòng họp dưới ánh mắt ghen tị và ngưỡng mộ của mọi người.

Buổi nói chuyện diễn ra phi thường thuận lợi, Vương quản lí khoe khoang công ty của mình đến nước miếng tung bay,khiến nhân viên tiếp đãi phải mỉm cười gật đầu.

“ Tốt lắm,công ty các người đã có tư liệu thực đầy đủ, điều kiện cũng thực phù hợp, có thể liệt vào đối tượng ưu tiên.”

“Thật tốt quá, cảm ơn!”

Vương quản lí cười toe tóet.

Lưu Bộ Tiến ngồi ở bên cạnh,một câu cũng không thể nói ra, hoàn toàn không giúp được gì, nhưng khi nghe công ty mình có cơ hội thắng thầu, thì thập phần vui vẻ.

“ Bất quá.....”

“Bất quá cái gì?”

Vương quản lí cùng Lưu Bộ Tiến đồng thời khấn trương hỏi.

“ Bất quá công ty chúng ta đối với nhân viên giao hàng luôn rất chú trọng, không biết nhân viên công ty các người tính chất vốn có như thế nào?”

“ Ai nha! Người hỏi đúng người rồi, hôm nay ta có dẫn theo nhân viên giao hàng của công ty đến, nếu có vấn đề gì, người có thể hỏi hẳn!”

Vương quản lí rạo rực nói.

“ Đúng đúng, ta chính là nhân viên của Khoái Hoạt, luôn dùng tinh thần nhiệt huyết để phục vụ khách hàng. Tuyệt đối sẽ không làm cho quý công ty thất vọng!”

Lưu Bộ Tiến vội vàng đứng lên khom người chào bọn họ.

“ Trời ạ! Lưu tiên sinh không cần khách khí như vậy!”

Đám nhân viên của Viên Lưu vừa thấy thế, tất cả đều hoảng sợ, kích động đứng dậy.

A, bọn họ làm sao biết ta họ Lưu? Lưu Bộ Tiến nghi hoặc nhìn họ.

“Tốt lắm, cảm ơn”

Vương quản lý đứng dậy hơi khom người chào, muốn dẫn Lưu Bộ Tiến rời đi.

“ Từ từ, Lưu tiên sinh xin dừng bước, vì muốn thí nghiệm phẩm chất phục vụ của quý công ty, mời người ở lại cùng chúng ta tiến hành mặt đàm.”

“ A? Ta sao?”

Lưu Bộ Tiến khẩn trương hỏi.

Thảm rồi, không có quản lý ở bên cạnh, vạn nhất họ hỏi cái gì trọng yếu, thì ta phải trả lời như thế nào a?

Vương quản lý cũng lo lắng, sợ hắn không biết cách tiếp chuyện, vội vàng nói: “Hay để ta ở lại cùng hắn.”

“ Không thể, đây là buổi phỏng vấn đặc biệt. Chỉ cần nhân viên của người thôi, bây giờ mời Vương quản lý cùng đi với chúng ta ra ngoài.”

“Thôi được, vậy người ở lại làm cho tốt, biết không? Ngàn vạn lần không được đắc tội với người ta, bọn họ yêu cầu cái gì cũng phải tận lực thỏa mãn nha.”

Vương quản lý ân cần dạy bảo Lưu Bộ Tiến.

“ Ta đã biết rồi, yên tâm đi Vương quản lý, vì công ty của chúng ta, Lưu Bộ Tiến ta dù có băng sông vượt lửa, muôn lần chết cũng không chối từ!”

Lưu Bộ Tiến nói thập phần đồng ý! (=) lần nào nói câu này xong cũng bị thịt)

“ Hảo! Nếu có thể kí được hợp đồng, ta khẳng định sẽ nói lão bản khen thưởng người, đến lúc đó có thể người sẽ thăng chức không ít đâu nha.”

“Cảm ơn Vương quản lý!”

Lưu Bộ Tiến vừa nghe vậy, lập tức cười đến toe toét.

Oa, chẳng những có thể trở thành nhân viên chính thức, còn được tiền thưởng? Hi, không biết sẽ được bao nhiêu tiền a?

Nếu kí được hợp đồng, ta có thể sửa lại căn nhà cũ, còn có thể.....

Đợi cho tất cả mọi người đều ly khai, Lưu Bộ Tiến vẫn ngồi một mình trên ghế, si ngốc mộng tưởng hão huyền.

Ngồi đợi gần mười phút, cũng không thấy ai tiến vào. Lưu Bộ Tiến có điểm sốt ruột, đứng ngồi không yên, như thế nào còn không có người đến a?

Đúng rồi, lợi dụng thời gian này, phải sửa sang lại dung nhan một chút (==)), mất công lưu lại ấn tượng không tốt cho người ta.

Lưu Bộ Tiến nhìn thấy trên tường có một cái gương lớn, hắn bước đến phía trước, bắt đầu nhìn vào gương kéo kéo áo, vuốt vuốt tóc, sau đó tùy tiện cạo cạo răng nanh, móc gỉ mũi, ngoáy ngoáy lỗ tai. (ha ha bó tay luôn, em thụ điệu wo' hà)

Công cuộc chỉnh ‘dung nhan’ vẫn tiến hành thuận lợi.

Hắn trăm triệu lần cũng không nghĩ đến những việc hắn làm từ nãy đến giờ, đều bị người đứng phía bên kia tấm gương nhìn kĩ, không sót một động tác nào

“ Ha ha..... Kể dở hơi này... “

Một nam nhân cao lớn thon dài, ngũ quan thâm thúy mê người đang đứng phía sau mặt gương thủy tinh cười đến ngất nghẻo.

Bộ dáng cậu nhân viên kia nhe răng nhếch miệng thật sự là đáng yêu tới cực điểm.

“ Không thể nào, Hác đại tác phẩm gia của ta, đây là người người thích?”

Một vị nam tử trung niên tuổi chừng bốn mươi, làn da ngăm đen, diện mạo phi phàm, đang ngồi bên cạnh Hác Lập Hải, kinh ngạc nhíu mày.

“Cái gì mà là người ta thích? Đừng nói bậy.”

“Thôi đi, nếu không để ý hắn thì sao người phải phí tâm cơ như vậy, còn đặc biệt chạy đến nhờ ta hỗ trợ?”

Nam tử trung niên này chính là tổng tài của NXB Viên Lưu, không biết hắn đã trải qua biết bao nhiêu sóng to gió lớn, nên mới vừa nhìn thấy biểu hiện của Hác Lập Hải thì đã đoán ra sự tình bên trong.

“ Không cần ác nhân như người nói ra, tất cả đều không phải là lỗi của người sao, không hiểu vì sao lại muốn ta viết nam nam tiểu thuyết, hại ta phải liều mạng tìm cảm hứng, miễn cho ta danh hiệu ‘Tình sắc hoàng đế’ đi.

“ Không nên chuyển đề tài, nói thực đi, người cùng nam nhân kia rốt cuộc là có quan hệ gì?”

“ Hắn a....”

Hác Lập Hải nhìn gương mặt ngốc nghếch của nam nhân kia, mỉm cười: “Hắn là nguồn cảm hứng của ta.”

“ Thật xin lỗi, ta thật sự không thể lý giải nổi thẩm mỹ của người.”

Thành Phục Thân đã lăn lộn ở bộ văn hóa hơn hai mươi năm, trước mắt đều là những nam nữ kiệt xuất, tràn ngập khí chất tuấn mỹ, thật sự rất khó tưởng tượng đại tác phẩm gia tuyệt vời nhất của hắn lại vừa ý một người bình thường như vậy.

“ Không hiểu thì thôi, ta lười giải thích.”

Hác Lập Hải nhún vai.

“ Ta chính là đại diện của người, lần này ta mang cơ hội lớn giao cho công ty Khoái Hoạt, người cũng phải giữ lời, gia hạn hợp đồng làm việc với ta thêm hai năm nữa.

“ Đương nhiên, ta đã đáp ứng rồi, có bao giờ không giữ lời chưa?”

“ Tốt lắm. Ta sẽ nhờ người chuẩn bị tốt hợp đồng cho người.”

“Đúng rồi, nói đến A Thủ, vì sao dạo này lại không thấy mặt hắn?”

“ Aizz, lại cáu kỉnh với ta. Cũng không biết đã chạy đi nơi nào.”

Thành Phục Thân ánh mắt lộ ra một chút sùng nịnh.

“ Tuy rằng người cùng mẹ hắn đã ly hôn, nhưng vẫn thật quan tâm A Thủ, khó có người nào làm được như người.”

Hác Lập Hải biết mười năm trước Thành Phục Thân đã ly hôn mẹ của A Thủ, nhưng vẫn chiếu cố đến đứa con riêng của nàng.

“ Ở cùng một chỗ đến mấy năm rồi, ta vẫn xem hắn như con của mình, đáng tiếc hình như hắn không muốn đón nhận, luôn phát cáu với ta, aizz.” (vừa nhìn qua đã bik là em Thủ iu dưỡng của mình)

Thành Phục Thân bất đắc dĩ thở dài.

Đường đường là đại nhân vật hô phong hoán vũ, vậy mà đụng đến chuyện con cái thì hoàn toàn bế tắc.

“ Yên tâm, A Thủ qua hai ngày sẽ chủ động về nhà, hấn làm sao có thể rời bỏ người.”

“ Hy vọng vậy.”

Thành Phục Thân cười khổ một chút.

“Nếu hấn tới tìm ta, ta sẽ bắt hấn mau chóng trở về, người đừng lo lắng.”

“ Vậy cảm ơn người., giờ ta phải đi,người ở lại nhĩ hảo chiếu cố ‘cảm hứng’ của người đi, ha ha.....”

Thành Phục Thân trừng mắt nhìn y, cười lớn rồi đi ra ngoài.

6. Chương 6

Lưu Bộ Tiến ngồi gật gù ở trên ghế,vì đợi từ nãy đến giờ mà chưa thấy ai vào,hấn thật sự là buồn ngủ lắm rồi.

Hôm qua bị tên *** ma kia tra tấn cả một buổi tối, căn bản là không thể nào yên ổn mà ngủ được.

Sáng sớm lại lo lắng bị công ty cho thôi việc,bây giờ còn phải ngồi đây để đợi phỏng vấn, thật sự là mệt quá chừng!

Mí mắt càng ngày càng nặng trĩu,sắp sụp xuống đến nơi

Không được! Ngàn vạn lần cũng không thể ngủ, nếu lỡ chảy nước miếng, sẽ hỏng mất cả hình tượng.

Lưu Bộ Tiến dùng sức vỗ bóp bóp lên mặt mình, cố gắng bảo trì sự thanh tỉnh.

“Đừng đánh vào mặt mình như thế! Ta sẽ đau lòng lắm nha”

Một âm thanh trầm thấp khêu gợi truyền đến từ sau lưng, khiến cả người hấn cứng đờ, chỉ muốn đứng lên bỏ chạy ngay lập tức.

Trời ạ! Tại sao y lại có mặt ở chỗ này?

Ảo giác, nhất định do ta ngủ không đủ giấc nên mới sinh ra ảo giác.

A di đà phật, Ngọc hoàng đại đế, Quan Thế Âm Bồ Tát, ai cũng được, van cầu các người ngàn vạn lần không được để cho tên đại *** ma kia xuất hiện trước mặt ta a a a! Về sau ta nhất định sẽ hảo hảo đến chùa thắp hương, Lưu Bộ Tiến gắt gao nhắm chặt hai mắt, sống chết cầu nguyện trong lòng

“ Tiếp đón quan lớn đến phỏng vấn cho người như thế a?Cậu nhân viên của ta.”

Hác Lập Hải đi đến trước mặt nam nhân kia, dùng một lóng tay nâng cằm hấn lên.

Ta không nhìn! Ta không nhìn! Ta chết cũng không nhìn!

Lưu Bộ Tiến rụt cổ lại giống con đà điểu,thà chết cũng không chịu mở mắt.

“Nếu không mở mắt ra, đừng trách ta sử dụng tuyệt chiêu nha.”

Hừ, có tiện chiêu gì hay thì cứ việc xuất ra đi! Ông cũng ứ mở mắt.

“ Thật không mở phải không? Hảo, một, hai, ba ——“

A, kỳ quái, đếm đến ba rồi, sao cũng chưa có động tĩnh gì?

Ngay khi Lưu Bộ Tiến tò mò lên mở một mí mắt ra để nhìn trộm—

Trong phút chốc,một vật thể ấm nóng và vô cùng mềm mại đã đặt lên trên đôi môi của hấn.

Này..... Này..... Là..... Là.....

Lưu Bộ Tiến bị hành động bất ngờ kia làm cho sợ tới mức phải trợn mắt há hốc mồm.

“ Tiểu Ngu Ngốc này, mau mở miệng ra.....”

Nam nhân phản ứng ngay ngô khiến Hác Lập Hải mắt húng, đành cố gắng ôn nhu hướng dẫn cho hấn cách hôn môi.

“Đúng, le lưỡi ra..... ân..... Thực ngoan..... Nga nga, bảo bối..... Đầu lưỡi của người thật mềm..... cực kỳ thích a.....”

Nghe tên *** ma kêu mình là ‘bảo bối’, Lưu Bộ Tiến vốn đã bị hôn đến thần hồn điên đảo, toàn thân liền trở nên xụi lơ, ngay cả xương cốt cũng nhũn ra.....

Hai người cắn mút lẫn nhau, triền miên nói không nên lời.

Ân a.....Nụ hôn thật lãng mạn..... Thật ôn nhu a.....

Lần đầu tiên thể nghiệm nụ hôn bằng lưỡi khiến Lưu Bộ Tiến lòng say thần mê.

Đáng tiếc, câu nói tiếp theo của nam nhân đã khiến cho bầu không khí lãng mạn của hấn bay biến đi mất, sạch sẽ không còn dấu vết.

“Ân..... Đầu lưỡi thật *** đắng, nếu liếm xúc xích thịt heo của ta, nhất định thực thích nha!”

Lưu Bộ Tiến nghe xong thiếu chút nữa đã học máu.

“Ai muốn liếm cho người? Người là tên *** ma vô tâm vô phế trời đánh a, im miệng cho ta!”

“Vậy là....Không muốn liếm à?”

“Không muốn.”

“Nga, ta đã biết người là cậu nhân viên siêu *** đắng ha, nên không muốn liếm mà là muốn mút phải không? Sao không nói sớm.”

Hác Lập Hải lý giải nội tâm thập phần diễn cảm.

“A a a! Ai muốn mút a? Người vu oan cho ta.”

Lưu Bộ Tiến quả thực bị tên xú nam nhân này càn quấy muốn phát điên.

“Người có phải là nhân viên mà công ty Khoái Hoạt đã gửi đến để tham dự buổi phỏng vấn không?”

Hác Lập Hải giả bộ tỏ ra vẻ hoài nghi.

“Đương nhiên đúng vậy! Ta chính là đại biểu của công ty Khoái Hoạt.”

Lưu Bộ Tiến thập phần kiêu ngạo mà vỗ vỗ lên bộ ngực.

“Vậy đúng rồi a. Gọi người liếm cũng không chịu, mút cũng không làm, kiểu phục vụ thiếu nhiệt tình như vậy, buổi nói chuyện này làm sao ta có thể thông qua chứ.”

“A a a! Trên thế giới làm gì có loại phỏng vấn biến thái như vậy?”

“Như thế nào lại không có? Ta là chủ thẩm nè, ta nói muốn phỏng vấn nghiệp vụ như thế nào thì sẽ phải làm theo như thế.”

Chứng kiến nam nhân bày ra bộ dạng muốn làm khó làm dễ, Lưu Bộ Tiến thật muốn tát cho y một cái để xóa sạch hết cái loại biểu cảm khinh người kia.

“Người là một tên lừa đảo! Còn muốn lừa gạt ta? Người không phải là tác giả sao? Khi nào thì lại biến thành chủ thẩm của nhà xuất bản?”

Lưu Bộ Tiến cũng không dễ dàng mắc mưu như vậy

“Ta là tác giả độc quyền của nhà xuất bản Viên Lưu này, hơn phân nửa số lượng sách được tiêu thụ đều là tác phẩm của ta, ta muốn đảm bảo chất lượng sách khi được giao đến tay độc giả, nên đương nhiên phải đích thân đến phỏng vấn nhân viên giao hàng rồi.”

Hác Lập Hải nói rõ ràng mạch lạc, khiến cậu nhân viên kia bị hù đến sững sốt.

Ô..... Lưu Bộ Tiến ta sao vận mệnh lại bi thảm như thế a?

Muốn giúp cho công ty kí hợp đồng mà cũng gặp phải cái tên hỗn thế đại *** ma này.

Lưu Bộ Tiến ta năm nay có phải đã đụng trúng một ngôi sao chổi? Quả thực là xui xẻo muốn chết.

“ Uy, cậu nhân viên nhỏ, ta cũng không có thời gian ở đây tán dóc với người, phía sau còn có rất nhiều người đang đợi đấy.”

“Cái gì? Đối với những người kia, người cũng sẽ ‘phỏng vấn’ bằng cách này?”

Một cỗ tức giận khó hiểu đột nhiên nảy lên trong lòng Lưu Bộ Tiến.

“ Đúng vậy, người không chịu làm, nhưng còn có rất nhiều người muốn làm mà.”

Hác Lập Hải thuận miệng bịa chuyện một cách lợi hại: “Bất quá, nếu người có thể làm cho ta thập phần vừa lòng, ta sẽ không cần tiếp chuyện với những người kia nữa. Trực tiếp ký hợp đồng với công ty các người.”

“ Ta làm!” Lưu Bộ Tiến vội vàng lớn tiếng quả quyết.

“ Oa, sao bỗng dừng lại đồng ý nhanh như vậy a?”

“ Người..... Người đừng hiểu lầm, ta là vìcông ty của chúng ta nên mớisuy nghĩ lại.”

“Ừ ừ, đương nhiên là vì công ty. Thật ra ta làm vậy cũng vì công ty của chúng ta thôi mà.”

Hác Lập Hải bắt lấy cằm của Lưu Bộ Tiến, nâng mặt hắn lên, đến khi cách dừng quần của mình không quá năm cen-ti-mét.

“ Nào, hiện tại buổi phỏng vấn chính thức bắt đầu. Ta sẽ xét duyệt tinh thần phục vụ của người, xem có chuyên nghiệp hay không, mau tiến hành theo chỉ thị của ta đi, nếu không phù hợp yêu cầu, ngay lập tức sẽ bị đào thải.”

“ Biết.” Hừ, phóng ngựa lại đây đi! Coi ai sợ ai a?

“ Hảo, hiện tại bắt đầu. Động tác đầu tiên, mau dùng răng kéo khóa quần của ta xuống, nhớ là không được sử dụng tay nha.”

“Cái gì?” Sao biến thái quá vậy! Vì sao y có thể nghĩ ra loại phương pháp kinh khủng như thế này để tra tấn người khác a

“Nhanh lên! Động tác này chỉ được làm trong ba giây đồng hồ thôi. Một, hai ——“

“ A a a! Ta làm ta làm.”

Lưu Bộ Tiến rất sợ bị đào thải, lập tức dùng răng cắn vào khóa quần, nhanh chóng kéo nó xuống dưới.

“ Ân, xem như người thông qua. Động tác thứ hai...”

Hác Lập Hải đột nhiên tà tà cười, lấy ra ‘vũ khí bí mật’ của mình đưa đến bên miệng hắn: “ Chìa đầu lưỡi của người ra.”

Lưu Bộ Tiến nhìn thấy thứ hung khí tối hôm qua đã khiến hắn chết đi sống lại, đang ở trước mặt hắn giương nanh múa vuốt, trái tim yếu ớt bang bang nhảy loạn, đầu lưỡi bắt tri bắt giác giờ ra.

“ Giỏi lắm. Hiện tại bắt đầu liếm từ đầu tới đuôi, liếm cho tốt đấy.”

Thứ phân thân gợi cảm mê người đang không ngừng cọ cọ vào mũi của hắn, Lưu Bộ Tiến cảm thấy toàn thân vụng vụng như bị say sòng, nghe lời vờn đầu lưỡi, giống như một con chó nhỏ, bắt đầu liếm từng chút, từng chút một.....

“ Nga nga..... Trời ạ..... Thích thật..... Người đúng là cậu nhân viên *** đáng mà..... Liếm đã muốn chết.....”

Hác Lập Hải đưa tay nắm chặt đầu tóc của nam nhân, phát ra tiếng hò hét đầy thống khoái.

Nhìn thấy khuôn mặt gợi cảm tuần mỹ của y tràn ngập sự vui mừng, Lưu Bộ Tiến trong lòng cũng nóng lên, càng ra sức liếm, còn vô tư dùng đầu lưỡi chui vào lỗ nhỏ trên đỉnh dục vọng của y.

“ A a ——“

Bị đầu lưỡi mềm mại kia *** loạn liếm láp, Hác Lập Hải sống lưng tê rần, cả người run run, lập tức muốn bắn ra.

“ A a — bắn! Bắn!”

Một cổ nùng tinh được mạnh mẽ phóng thích ra ngoài, làm cho cậu nhân viên đáng thương vốn không kịp đề phòng, đã bị y bắn đầy trên mặt.

Lưu Bộ Tiến vì quá bất ngờ mà mở to hai mắt, không thốt ra được một lời nào.

Nhìn thấy gương mặt nam nhân dính đầy dịch thể của mình, phân thân của Hác Lập Hải càng bành trướng to hơn, y lấy điện thoại di động ra, lưu lại tất cả bộ dáng *** loạn của nam nhân trong lúc này.

Sau khi làm xong, y dùng tay vết lấy toàn bộ dịch thể trên mặt nam nhân rồi đút vào miệng hẳn, tà ác nói: “Ăn hết đi.”

Lưu Bộ Tiến vẫn còn đang trong trạng thái thất thần ... không lưu ý, thế nên đã ăn sạch sẽ toàn bộ dịch thể của y, một giọt cũng không chừa lại.

“ Ăn, tốt lắm. Biểu hiện của ngươi hôm nay khiến cho ta phi thường vừa lòng, nhân viên của Khoái hoạt quả nhiên có tinh thần phục vụ rất chuyên nghiệp, ta quyết định cùng các ngươi kí kết hợp đồng, về sau sẽ hợp tác lâu dài.”

Hác Lập Hải kéo nam nhân đứng lên, bắt tay với hẳn.

Cậu nhân viên vẫn trong trạng thái mơ hồ hỗn loạn, theo bản năng còn thốt ra câu “Cảm ơn” thật cung kính.

“ Chờ mong sự hợp tác của chúng ta vào ngày mai.”

Nói xong, Hác Lập Hải tiêu sái xoay người rời đi.

Y ly khai phòng họp một lúc lâu sau, cậu nhân viên đáng thương mới hồi phục tinh thần lại, phát ra một tiếng kêu rên bi thảm –

“ A a a a!”

Ta ăn?

Ta mà lại ăn cái thứ dịch thể của tên siêu cấp *** ma biến thái kia sao?

A a a! Ta không muốn sống nữa.

Bỏ bê truyện này lâu wa' ùi = =”

h cố gắng post bù.

7. Chương 7

Ô..... Lưu Bộ Tiến, người rõ ràng là tên ngu.

Ăn tinh của người ta, mà còn nói cảm ơn.

Hắn ủ rũ đi vào văn phòng, đột nhiên, bịch một tiếng!

Hoa giấy tung đầy trời, rơi xuống đầu Lưu Bộ Tiến

“ Hoan nghênh chiến thắng trở về!”

toàn bộ nhân viên trong công ty đều đi ra xếp thành hàng hoan nghênh, làm cho Lưu Bộ Tiến bất ngờ giật cả mình.

“ Các người... Như thế nào..... Như thế nào.....”

“ Ai nha, tiểu Lưu a! Thật sự là rất cảm kích người!”

Lâm lão bản từ trong đám người vội đi ra, vội tới trước mặt Lưu Bộ Tiến, cầm tay hắn, kích động không ngừng lay động.

“ Lão bản, người..... Người không cần kích động như vậy.....”

chứng kiến lão bản giống như đang phát điên, hắn thật sự rất sợ hãi.

“ Tiểu Lưu a, người thật sự là phúc tinh của công ty chúng ta a! Nếu không nhờ người mạnh mẽ hỗ trợ,Khoái Hoạt chúng ta sao có thể nhận được đơn đặt hàng lớn như vậy a. Thật sự rất cảm tạ người!”

Chứng kiến lão bản kích động khóc lóc om sòm,Lưu Bộ Tiến nhớ đến sự ‘hy sinh’ cao cả của mình, cảm thấy mình cũng vĩ đại lắm,liền cảm động đến mức cả hốc mắt đều ướt đầm.

“ Lão bản, đây là việc ta phải làm! Ta sống là người của công ty, chết cũng là quỷ của công ty.”

“ Nói thật hay!”

Lời vừa từ miệng hắn thốt ra, mọi người sôi nổi vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Chỉ có Lí Cơ Lâu đứng bên cạnh cười thầm,thiếu chút nữa ruột đã thắt lại.

Cái tên ngu này,Học ở đâu ra mấy lời nói đầy phân chó như vậy.(tác giả dùng phân chó chứ ko phải ta nha = =”)

“ Tiểu lưu,công ty chúng ta có được nhân viên tận tâm như người, thật sự là phúc khí a!”

Lâm lão bản cảm động lệ nóng lưng tròng.

“ Cảm ơn lão bản!”

Lưu Bộ Tiến vui vẻ đến mức muốn mọc cánh bay lên trời.

Oa, Lưu Bộ Tiến ta thật sự quá lợi hại!

Vào công ty chưa được một tháng, liền trở thành nhân viên chính thức,còn cầm trước ba tháng tiền thưởng.

Sau này khi về quê, sẽ oai phong biết bao nhiêu.

Oa ha ha.....

“ Tiểu Lưu, vì thưởng cho công lao vất vả của người, cũng để ăn mừng công ty kí được hợp đồng, đêm nay chúng ta sẽ tổ chức tiệc, uống không say không về nha!”

“ Wow! Lão bản vạn tuế!”

Mọi người hoan hô rầm rộ.

Buổi tối, Lưu Bộ Tiến cảm thấy mệt mỏi muốn chết.

Mọi người biết hắn vốn là gà con ngây thơ, đều chạy đến bắt hắn uống rượu, ca hát, khiến hắn say đến không còn biết phương hướng.

Lưu Bộ Tiến cứ như vậy mà quá chén.

Say rượu chưa tỉnh hẳn,hơn nữa liên tục mấy ngày nay ngủ không ngon,sáng sớm vừa bước xuống giường, hắn liền cảm thấy đầu đau đến mức muốn nứt ra.

Ngô, mẹ ơi, như thế nào lại mệt như vậy a?

Ý nghĩ mờ mịt, toàn thân mềm nhũn, một chút khí lực cũng không có.

Lưu Bộ Tiến thật sự rất muốn nằm xuống ngủ luôn đến ba ngày ba đêm, nhưng chợt nhớ ra hôm nay Lí Cơ Lâu có việc xin phép nghỉ, nhân công không đủ, hắn vẫn phải quyết định chấn tỉnh tinh thần để đi làm.

Kéo lê thân thể mệt mỏi, Lưu Bộ Tiến chuyển hàng hóa của công ty lên xe, bắt đầu công việc giao hàng thường ngày.

Làm việc đến giữa trưa, bầu trời vốn đang nắng chói chang bỗng dừng lại nổi lên cơn mưa to.

Lưu Bộ Tiến vội vàng dựng xe máy dưới chân cầu thang để tránh mưa.

“Không xong, không có mang áo mưa theo.”

Nhưng ai ngờ được hôm nay trời lại đổ mưa cơ chứ?

Lưu Bộ Tiến thở dài, bất đắc dĩ ngồi ở dưới hành lang đợi mưa tạnh bớt.

Đợi đến một hồi lâu, mà cơn mưa to vẫn không có dấu hiệu dừng lại, hắn lại cảm thấy choáng đầu hoa mắt, nên đành ôm đầu ngồi chồm hổm xuống đất.

Thật muốn chết! Hình như đã bị cảm rồi, đầu đau quá a.....

“Người làm sao vậy?”

Đột nhiên, một đôi bàn tay to lớn chìa ra, nâng thân thể suy yếu của hắn lên, một phen ôm vào trong lòng.

“ Là người?”

Lưu Bộ Tiến mở mí mắt nặng tựa ngàn cân ra nhìn, kinh ngạc phát hiện đây là tên nam nhân mà hắn không muốn gặp nhất.

“Vì sao người lại ngồi đây? Không được khỏe sao?”

Hác Lập Hải ôm chặt nam nhân vào lòng, hai mắt nhìn chăm chăm vào hắn.

“ Ta không sao, người mau buông ra.”

Lưu Bộ Tiến giãy giụa muốn thoát khỏi y.

Tuy rằng nằm trong lòng y có điểm rất thoải mái, nhưng hắn tuyệt đối không muốn bị nam nhân ôm ấp trước mặt công chúng.

Huống chi hắn còn đang mặc đồng phục có in tên của công ty.

Hác Lập Hải không quan tâm hắn đang giãy dụa, dùng bàn tay sờ sờ lên trán của hắn: “Đáng chết, người phát sốt rồi, đi, theo ta trở về nghỉ ngơi.”

“ Trở về làm sao được a? Ta còn phải đi giao hàng mà.”

“Giao hàng cái gì? Sốt rồi, còn không mau trở về nghỉ ngơi, người muốn chết a?”

“ Ta chết không phải người càng cao hứng sao? Dù sao người cũng chỉ thích khi dễ ta thôi.”

Có lẽ là do phát sốt nên đốt cháy luôn suy nghĩ, Lưu Bộ Tiến không phát giác bản thân đang nói ra những lời giống như đang làm nũng.

Hác Lập Hải nghe xong lời nói đáng yêu tới cực điểm của nam nhân, trong lòng cảm thấy ngọt ngào, cố ý ghé vào lỗ tai hắn trêu chọc:

“ Người chết thì xem như cảm hứng của ta cũng mất. Tiểu thuyết của ta sao có thể hoàn thành được?”

Vương bát đản vô tâm vô phé!

Người cũng chỉ để ý đến cuốn sách bại hoại kia của người mà thôi, căn bản không cần ta.

Lưu Bộ Tiến thương tâm đến mức sinh khí, một tay đẩy tên hỗn đản ra:

“Cút ngay đi! Ta muốn đi giao hàng.”

Chứng kiến nam nhân nổ máy xe muốn đi ra ngoài cơn mưa to, Hác Lập Hải liền giữ chặt lấy hắn: “Người điên rồi? Mưa to gió lớn như vậy, trên người không mang áo mưa, làm sao có thể đi giao hàng?”

“ Không cần người quan tâm!”

“ Ta càng muốn quản! Không cho phép người đi!”

“ Người là một đại thiếu gia có cuộc sống sung sướng thì biết cái gì? Đây là tất cả số hàng mà hôm nay ta nhất định phải giao cho xong, bằng không sẽ bị khách hàng trách cứ, đến lúc đó ta bị sếp mắng, người có hiểu hay không a?”

Lưu Bộ Tiến phát tay đẩy y ra.

Cái gì?

Trách cứ?

Hác Lập Hải bỗng nhiên cảnh giác.

Y phi thường miễn cảm nhớ lại, trước đây cũng do một lần sai sót của hắn mà y kiếm chuyện sinh sự, rồi cả hai bắt đầu phát triển thành mối quan hệ thân mật.

Tuy rằng Lưu Bộ Tiến hoàn toàn bình thường, cũng không thuộc loại dễ nhìn, nhưng chỉ cần cẩn thận quan sát một chút, có thể phát hiện rất nhiều ưu điểm của hắn, ví dụ tính cách của hắn thực đáng yêu, cười lộ lên thực ấm áp, ân cần cố gắng, thái độ làm việc khiến người ta hài lòng.

Nhất là khi gương mặt của hắn ửng đỏ, bộ dáng vừa thẹn thùng vừa gợi cảm đến một trăm phần trăm, quả thực có thể làm cho nam nhân từ thân sĩ lập tức hóa thành *** ma.

Hác Lập Hải đang ngẩn ngẩn Lưu Bộ Tiến, bộ dáng gầy nhom suy yếu của hắn, khiến cho lòng y cảm thấy hưng phấn, không thể khống chế được mà làm cho hắn đến chết đi sống lại, y cảm thấy ăn hắn thật là ngon miệng.....

Ai nha! Không ổn!

Nếu khi hắn giao hàng đến nhà người khác, lỡ tên khách nhân kia cũng có cặp mắt ‘thẩm mỹ’ tương đương với mình, nhìn thấy tên gốc gòi cảm này, sau đó lại giống y, cố ý trách cứ sự phục vụ của hắn, làm cho hắn thất kinh, rồi nhân cơ hội xuống tay.....

Không! Tuyệt đối không được!

Ngoại trừ ta, ai cũng không được chạm vào hắn!

Yên tâm, Hác Lập Hải ta tuyệt đối sẽ không để cho kẻ khác chiếm tiện nghi của người.

Lại càng không cho người mang theo loại ‘tư sắc’ diễm đạm, đáng yêu, mê người này đi gặp khách hàng.

“ Người không cần ngăn trở ta, mau nhường đường, bằng không hàng giao muộn thì ta sẽ bị mắng.”

Cậu nhân viên giao hàng đang phát sốt vẫn kiên trì thực hiện chức trách.

“ Ta đi với.”

“ A? Đi đâu?”

“ A cái gì? Đương nhiên là đi cùng người đến gặp khách hàng. Nếu hàng này nhất định phải giao cho xong, ta sẽ giúp người, được chứ?”

“ Người điên rồi sao?” Lưu Bộ Tiến thất kinh nhìn vào mặt y.

“Đừng dài dòng, mang hàng hóa chuyển sang xe ta đi, chúng ta cùng đi giao, người chỉ cần nói địa chỉ cho ta biết là được.”

“ Nhưng mà.....”

Lưu Bộ Tiến vẫn có điểm do dự, lặng lẽ đánh giá nam nhân cao quý anh tuấn trước mặt mình.

Một danh nhân thành đạt như y không phải là bề bộn rất nhiều việc sao? Vì sao lại muốn chiếu cố hắn?

Mặc dù trong thời điểm không có ai thì y sẽ liền biến thành đại sắc lang, nhưng hiện tại khi mình đang bệnh mà nhìn thấy y, lại cảm thấy rất an tâm.

Y làm vậy là do..... Quan tâm ta sao?

Phi phi! Lưu Bộ Tiến, không nên nghĩ lung tung.

Người chỉ là một người tầm thường, có tư cách gì mà khiến cho y quan tâm a?

“ không có nhưng mà gì hết! Dem hàng giao xong sớm một chút, ta sẽ đưa người về nhà nghỉ ngơi.”

Cảm thấy tâm tình vô cùng phiền não, đại tác phẩm gia lộ ra diễn cảm hung hăng.

Đáng giận, vì sao khi thấy người này sinh bệnh thì y rất khó chịu a?

Tuy rằng cảm thấy bộ dáng đáng thương của hần thực mê người, nhưng vẫn rất khó chịu, thật sự là so với những cảm thụ mà y từng viết trong sách còn quý dị và phức tạp hơn.

Hác Lập Hải không khỏi phân trần mà đem hàng hóa chất lên chiếc xe hơi màu đen Lan Bác Cơ Ni.

“ Kể diên, ai lại dùng xe thể thao xịn mà đi giao hàng.....” Lưu Bộ Tiến đảo cặp mắt trắng dã.

“Xe là của ta, ta nói đi là đi.”

Hác Lập Hải nhét luôn nam nhân vào trong xe.

“Nếu khách hàng nhận ra người thì làm sao bây giờ?”

“ Hừm,hàng hóa của bọn hần lại được đại tác phẩm gia như ta tự mình dùng xe thể thao đi đến giao cho, nhiều đó cũng đủ cho bọn hần tự hào đến chết rồi.”

Hác Lập Hải cười cười phát động xe.

Nhìn nam nhân tuấn mỹ tươi cười,tâm Lưu Bộ Tiến đột nhiên cảm thấy hảo ngọt, hảo ngọt.....

Y có thể..... Thật sự cũng có một chút quan tâm đến ta?

Mưa to bành bạc.

Hai người ngồi ở bên trong xe.

“ Phòng 173 lầu 13, bên trong tòa nhà lớn này,người nhớ bảo người ta ký nhận nha.”

“ Hảo, người ngồi trong xe chờ ta, ta lập tức quay lại.”

Tuy rằng dùng ô che, nhưng mưa gió quá to, sau khi Hác Lập Hải giao hàng xong vội vàng chạy về trên xe, toàn thân đã bị ướt hơn phân nửa.

“ A, Trên người người đều bị ướt.”

Lưu Bộ Tiến không khỏi áy náy.

Vốn là công việc của mình, lại để cho y làm thay.

“ Không sao, coi như đi spa thiên nhiên cũng tốt, địa chỉ kế tiếp ở đâu?”

Hác Lập Hải vầy vầy đầu, không thềm để ý chút nào đối với bộ quần áo sang trọng cùng cái ghế ngồi đang bị ướt sũng.

Áo bị ướt nên dính sát vào da thịt,khuôn ngực cường tráng rắn chắc như muốn thoát ra khỏi bộ y phục

Lưu Bộ Tiến đảo mắt một cái, không tự giác mà nuốt một hơi nước miếng.

Oa! Đáng người hảo lớn!

Cơ thể rắn chắc như vậy, vừa ôn nhu vừa vững chãi,nếu dựa vào hần là sẽ có cảm giác an toàn.....

Thần kinh a! Ta vì sao lại muốn tựa vào ***g ngực nam nhân a! Ta nhất định là đầu óc đã bị hư hỏng rồi.

“ Uy!” Thanh âm nam nhân bỗng nhiên tiến vào trong tai.

“ A?” Lưu Bộ Tiến vốn đang miên man suy nghĩ bị làm cho hoảng sợ.

Y sẽ không phát hiện mình đang nhìn lên y đấy chứ? Thật mất mặt

“ Người sao thế? Hỏi người mà,nhà tiếp theo ở đâu? Mau giao cho xong đi, ta muốn đưa người trở về nghỉ ngơi.”

“ Nga,nhà tiếp theo, số 25/2 lầu 5,nơi này không có thang máy.Cứ để ta đi là được.”

“ Người cứ ở đây cho ta, không được phép nhúc nhích, ta rất nhanh sẽ trở lại.”

“Nhà tiếp theo.....”

Hai người hợp tác khăng khít, rất nhanh đã giao hết hàng, Hác Lập Hải lập tức chạy như bay đưa nam nhân về nhà.

“ Sao người lại mang ta về nhà người a? Ta muốn về nhà ta.”

Lưu Bộ Tiến dùng thanh âm suy yếu để kháng nghị.

“Không nói nhiều, mau cởi quần áo ra, đều ướt cả rồi.”

“ Người cũng mau cởi đồ đi, nếu không sẽ cảm mạo.”

Lưu Bộ Tiến nhìn thấy quần áo của y vì giao hàng mà cũng ướt sũng, không khỏi có điểm lo lắng.

“ Bằng không ta giúp người cởi, người giúp ta cởi?”

Hác Lập Hải nghịch ngợm nháy mắt mấy cái.

“ Lưu manh.”

Ngay cả người đang bệnh mà cũng muốn chiếm tiện nghi, Lưu Bộ Tiến trừng mắt nhìn y một cái.

“ Ha ha, muốn đánh nhau thì cũng phải đủ khí lực nha. Ta giúp người cởi quần áo, không cho phép kháng nghị.”

Hác Lập Hải không nhiều lời,liền chạy đến lột sạch đồ của hắn.

Ôm ngang người của nam nhân, Hác Lập Hải đi về phía phòng ngủ, cẩn thận đặt hắn nằm trên giường:

“ Mau nhắm mắt lại hảo hảo nghỉ ngơi, ta đi nấu cháo cho người ăn.”

“ Người biết nấu cháo hả? ” Lưu Bộ Tiến hoài nghi nhìn y.

“Xời, người nghĩ rằng ta không biết à? Tay nghề của ta còn vượt xa hơn tưởng tượng của người đó, lúc trước vì phải viết một câu chuyện về đầu bếp,nên ta đã tự mình đi đến khách sạn lớn để thực tập.”

Lưu Bộ Tiến đảo cặp mắt trắng dã.

Nam nhân này vì viết sách mà không ít nhọc lòng a, là đại tác giả vậy mà còn giúp ta nấu cháo?

Lưu Bộ Tiến không biết vì sao cảm thấy trong lòng lên men, hốc mắt nhịn không được bắt đầu đỏ lên.

“ Làm sao vậy? Không thoải mái sao?”

Hác Lập Hải thấy diễn cảm của hắn tựa hồ rất thống khổ, khẩn trương ngồi ở đầu giường, sờ sờ đầu hắn.

“ Ân.....” Lưu Bộ Tiến đột nhiên xúc động, muốn giống như con mèo nhỏ được cọ xát trên cánh tay của nam nhân.

“ Ta mời bác sĩ đến đây nha, ta xem người như vậy là không ổn.” Hác Lập Hải nhíu mày.

“ Ta không sao, ngủ một giấc là khỏe, không cần mời bác sĩ, lãng phí tiền.”

“ Không ai bắt người trả tiền. Đừng lo vấn đề này.”

Hác Lập Hải cười cười điểm lên mũi hắn.

“ Người chưa từng nghe qua,khám bệnh mà để cho ngoại nhân (người ngoài) trả tiền, bệnh sẽ chậm khỏi sao?”

“ Ta không phải là ngoại nhân.”

Nam nhân vừa nói ra lời này, Lưu Bộ Tiến đột nhiên sững sốt.

Không phải ngoại nhân?

Y cho rằng y đối với ta không phải là ngoại nhân sao?

Trong lòng vốn đang chua xót, lập tức bị sự ngọt ngào hung hăng thay thế.

“ Ta thật đói, người nhanh đi nấu cháo đi.”

“ Hảo hảo. Ta lập tức đi.”

Hác Lập Hải chứng kiến hần giống như con chó nhỏ đang tha thiết mong chờ nhìn y, bộ dáng đáng yêu cực kỳ, nhin không được liền cúi đầu hôn nhẹ lên trán hần một cái: “ Người trước tiên nên nhắm mắt lại ngủ một giấc đi.”

“ Ân.”

Lưu Bộ Tiến tiêu hao hết khí lực, mới có thể che giấu được khóe miệng đang mỉm cười.

Lưu Bộ Tiến vừa ngủ, đã ngủ thẳng đến buổi tối.

Đến khi hần mở mắt ra, phát hiện có người đang nằm ngay bên cạnh mình, y dùng bàn tay to găt gao ôm lấy hần.

Con sư tử kiêu ngạo đang ngủ.

Lưu Bộ Tiến ngừng thở, lần đầu mới có cơ hội cẩn thận thưởng thức tướng mạo tuần mỹ của y như thế.

Lông mi của y vừa dày vừa cong, so với nữ nhân mang lông mi giả còn xinh đẹp hơn.

Cái mũi thẳng, đôi môi gợi cảm vô cùng,

Da của y khỏe mạnh lại sáng bóng, đường nét toàn thân lại cực kì duyên dáng.

Nghĩ đến sau khi y cởi quần áo, để lộ ra thân hình thon dài cường tráng kia, Lưu Bộ Tiến không khỏi thổn thức, toàn thân nóng lên.

Trời ạ, Lưu Bộ Tiến, người tiêu rồi, người như thế nào lại biến thành một tên háo sắc?

Nên đành chỉ ý nghĩ *** loạn không biết nhục nhã đối với nam nhân lại đi!

“ Sao khuôn mặt hồng như vậy? Lại phát sốt chăng?”

Hác Lập Hải bừng tỉnh dậy, nhìn thấy thần tình của hần đỏ bừng, lập tức khẩn trương hỏi.

“ Không..... Không sao.....”

Lưu Bộ Tiến vội vàng hạ mắt xuống, không dám nhìn thẳng.

Hác Lập Hải dùng tay sờ sờ trán của hần, xác định nhiệt độ đã giảm, mới nhẹ nhàng thở ra.

“Cháo nấu xong rồi, ta bưng tới cho người ăn.”

“ Tự ta đi ăn là được rồi, sợ làm dơ giường.”

“ Người cũng không phải lần đầu tiên làm dơ giường.....”

Hác Lập Hải xấu xa cười.

Nghĩ đến việc mình đã từng bắn ra không biết bao nhiêu thứ trên cái giường này, mặt Lưu Bộ Tiến lại bắt đầu đỏ lên.

“ Ha ha.....”

Nhìn thấy nam nhân bị mình trêu đến mặt đỏ rần, Hác Lập Hải cười ha ha rồi tiêu sái đi ra ngoài.....

oa dài wa' = =” nhớ cmt để ta có sức làm tiếp,ta muốn bỏ ngang wa'....

8. Chương 8

Nhà xuất bản Viên Lưu mỗi năm đều có truyền thống tổ chức dạ hội ở khách sạn Quân Nguyệt .

Đêm đó mời rất nhiều nhân vật nổi tiếng,diễn viên điện ảnh và giới truyền thông đến tham dự, không khí thật phần nào nhiệt.

Thân là tác giả át chủ bài của công ty, Hác Lập Hải đương nhiên cũng phải có mặt.

“ Oa, Hác đại tác phẩm gia, hôm nay vẫn thật là “ phong tình vạn chủng” a.”

Tần Lấy Thủ cười cười đi đến đưa một ly rượu cho y.

“ Miệng chó thì không thể phun ra ngà voi.”

Hác Lập Hải tiếp nhận rượu rồi tức giận trừng mắt nhìn hắn một cái

“Không xong, Hác đại tác phẩm gia của chúng ta hôm nay tâm tình không tốt lắm nga.”

Đã quen biết y nhiều năm nên Tần Lấy Thủ vừa liếc mắt một cái đã nhận ra ngay lập tức.

“ Tâm tình của ta thật sự rất tốt, không cần Tần đại biên tập lo lắng.”

“Tốt mới lạ, rõ ràng vẻ mặt như dấm phải phân, còn muốn gạt ta? Nga, ta đã biết rồi, có phải do ‘Cảm hứng’ của người không ở bên cạnh, nên tâm tình người mới không tốt?”

Tần Lấy Thủ tỉnh ngộ nói.

Hác đại tác phẩm gia của chúng ta chính là mỗi ngày đều phải gặp mặt tên nhân viên giao hàng kia chứ gì.

Một ngày không thấy hắn, thì một chữ cũng không viết ra được.

Nếu bộ dạng đối phương không quá mức tầm thường, Tần Lấy Thủ còn hoài nghi đại tác giả “Vạn nhân mê” của bọn hắn đang điên cuồng yêu thương tên kia.

“ Tâm tình của ta ra sao thì có liên quan gì đến hắn? Hắn tới hay không đều không sao cả!”

Hác Lập Hải miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng trong lòng hiểu rất rõ lí do vì sao mình lại cảm thấy khó chịu.

Có làm hay không?

Lễ hội long trọng như vậy,mình đã mời hắn cùng đi,vậy mà hắn dám ra sức khước từ.

Hắn không biết có bao nhiêu mỹ nữ tranh giành nhau sút đầu mẻ trán,chỉ hy vọng có thể được y dẫn đi sao.

Đúng là tên không biết điều! Đáng giận!

Tần Lấy Thủ thấy y vẻ mặt khó chịu, lập tức nhiệt tâm tiến cử:

“ Ta giới thiệu một nữ tác giả cho người nha, chẳng những viết văn hay, mà còn là mỹ nữ rất xinh đẹp,là mẫu phụ nữ điển hình,rất xứng với đại tác phẩm gia như người.”

“ Có người tốt như vậy sao người không giới thiệu cho ba của người đi?”

Hác Lập Hải lạnh lùng cười.

Y biết bạn tốt của y ghét nhất những nữ nhân tiếp cận cha hắn.

Quả nhiên Tần Lấy Thủ vừa nghe thấy,khuôn mặt liền biến sắc: “Người đàn bà đó sao xứng với cha ta!”

“Nga, ý của người là người đàn bà kia vì không xứng với ba người,nên mới giới thiệu cho ta? Họ Tần, người cũng thiên vị quá rồi đó.”

Hác Lập Hải tức giận nói.

“ Ba ta thương yêu ta, còn người đâu có thương ta. Ta đương nhiên phải thiên vị.”

“Ồ ta thương chứ, làm sao ta có thể không thương người nà? Ồi tiểu Thủ Thủ của ta a.”

Hác Lập Hải cố ý thân mật ôm thắt lưng hắn, ghé vào lỗ tai hắn phà hơi nóng.

“Ồ mẹ của ta ơi.”

Tần Lấy Thủ nổi lên một lớp da gà: “ Hác Lập Hải, người cút xa ra một chút!”

“Tiểu Thủ Thủ, đừng trốn a, để cho ta hảo hảo ‘nựng’ người một chút coi”

Hác Lập Hải tiếp tục gây chuyện.

“ Cứu mạng a, móng heo của người đừng đưa tới đây!”

“ Xem ra cảm tình của hai vị vẫn thật tốt ha.”

Một đại mỹ nữ làn da trắng như tuyết, vì nhìn thấy cảnh này mà thoáng chút đã biến thành màu đen giống như mực, nàng đang nhẹ nhàng đi tới bên bọn họ.

“ Ngải Thanh! Đã lâu không gặp!”

Tần Lấy Thủ kinh hỉ ôm nàng một cái.

“ Đúng vậy, đã ba năm không gặp mặt, người vẫn như cũ, một chút cũng không thay đổi.”

Đàm Ngải Thanh cười cười nhìn hắn.

Nàng cùng Hác Lập Hải, Tần Lấy Thủ là bạn thời trung học, mãi cho đến khi ra xã hội, vẫn còn duy trì tình nghĩa thâm hậu.

“Ai nói? Ta đã thay đổi rồi, ta đã trở nên hoàn mỹ như vậy, chẳng lẽ người nhìn không ra?”

Tần Lấy Thủ cố ý bày ra một tư thế đùa giỡn.

“ Người trở nên càng lúc càng khéo mồm khéo miệng mà, Lập Hải, người nói đúng hay không?”

“ Ta thì thấy Ngải Thanh càng lúc càng trở nên hấp dẫn hơn.”

Hác Lập Hải cũng vừa cười vừa ôm nàng một cái: “ Lần này sao lại rảnh rồi mà từ Anh quốc trở về đây?”

“ Tốt nghiệp xong rồi nên trở về.”

“ Nhận được học vị tiến sĩ Anh quốc rồi?” Hác Lập Hải nhú mày.

“ Ân.”

“ Chúc mừng.”

Hác Lập Hải cười cười, hôn nhẹ lên má nàng.

“ Cám ơn, còn người cũng không thay đổi, vĩnh viễn là khiến vạn nhân mê, vĩnh viễn làm cho nữ nhân tan nát cõi lòng nha.”

Đàm Ngải Thanh liếc mắt một cái: “ Gần đây y lại làm cho bao nhiêu phụ nhân tan nát cõi lòng rồi? A thủ, người nói ta nghe đi.”

“ Không có, gần đây một người cũng không có.”

“Sao có thể ? Ta nhớ rõ Lập Hải là người một ngày không thể không có nữ nhân.”

“ Ủ, nhưng phải thường xuyên đổi mới, bằng không rất nhanh y liền chán.”

“ Đúng vậy, nhớ Đại minh tinh Ny Ny không? Mới cùng y kết giao được hai tuần đã bị đá, thiếu chút nữa là uống thuốc tự sát.”

“Vì mất mặt quá mà, nữ diễn viên thì danh dự so với tính mệnh còn trọng yếu hơn a, tội nghiệt y gây ra thật nặng.”

“ Đúng vậy, thật sự là nghiệp chướng a.”

“ Uy, các người nói xong chưa?”

Hắc Lập Hải gặp phải đôi ‘Bạn xấu’ này, thật sự là vừa bực mình vừa buồn cười: “ Thôi được rồi,đừng giằng giãi nữa, Ngải Thanh, lần này trở về có dự định gì không?”

“ A, các người không biết sao? Thành Phục Thân sếp của các người yêu cầu ta trở về để đảm nhiệm bộ biên tập văn học a.”

“ Ba ba?”

Tần Lắc Thủ vừa nghe thấy tên của nam nhân, lập tức đề cao cảnh giác: “ Người và ba ba ta có liên lạc?”

“ Cũng vài lần rồi, ngẫu nhiên cùng bá bá trao đổi thư, khi rảnh thì gọi vài cuộc điện thoại, thật thú vị.”

“Sao người không nói cho ta biết?”

Tần Lắc Thủ bất mãn nói.

“ A? Ta chưa nói với người sao?”

Đàm Ngải Thanh kinh ngạc.

“ Không có, người không có nói,ba ba cũng không có nói. Hai người các người rốt cuộc đang làm cái gì?”

Tần Lắc Thủ thật sự bốc hỏa.

“A thủ, vì sao mỗi lần nhắc tới ba ba thì người liền trở thành con nhím vậy? Y cũng không phải chồng người, dường như người rất sợ y bị người khác đoạt đi.”

Đàm Ngải Thanh không cho là đúng trừng mắt nhìn hắn.

“ Ha..... Ai cần người lo, dù sao người có về đây thì cũng cách ba ba của ta xa một chút!”

“Cách bao nhiêu mới tính là xa ? Sao người không viết lên mặt ba ba của người dòng chữ — ‘ Xin chó đến gần, người vi phạm xử tử’ luôn đi.

“ Đàm Ngải Thanh! Người không được quá phận!”

“ Tần Lắc Thủ! Người cũng không nên quá phận!”

Ngay khi Hắc Lập Hải bị hai người kia làm cho thích thú đến phát điên thì đột nhiên mắt sắc nhìn thấy một người –

“ Oa, hảo long trọng a.”

Lí Cơ Lâu vừa đi vào đại sảnh yến hội, đã bị khí thế của hội trường làm cho kinh sợ: “ A Tiến, thật sự là nhờ phúc của người, ta mới có thể được nhìn thấy khung cảnh này.”

Lần này nếu không tranh thủ xin đi cùng A tiến và lão bản, hắn sao có thể tiến vào tham gia dạ hội long trọng như vậy, còn được nhìn thấy rất nhiều danh nhân.

“ Không có gì, người cao hứng là tốt rồi.”

Lưu Bộ Tiến không yên lòng trả lời,vẫn hướng mắt tìm tòi chung quanh.

Thấy bạn tốt hết nhìn đông tới nhìn tây, tựa hồ đang tìm cái gì đó, Lí Cơ Lâu tò mò hỏi: “ A tiến, người đang tìm người sao?”

“ Không..... Không có a. A cơ, người cứ tự mình ngao du đi, ta đi một chút sẽ trở lại.”

“ Người muốn đi đâu a?”

“ Ách..... Toilet.”

“ Ta cũng đang muốn đi tiểu, cùng đi vậy.”

Lưu Bộ Tiến trên mặt nhất thời xuất hiện ba đường hắc tuyến.....

Bất đắc dĩ theo sát Lí Cơ Lâu tìm toilet, Lưu Bộ Tiến cũng không ngừng liếc mắt nhìn ra chung quanh để tìm kiếm bóng dáng của ‘Người kia’.

Kỳ quái? Như thế nào lại không thấy y? Không lẽ y không có tới?

Vạn nhất y không tới thật, ta ở đây còn có ý nghĩa gì?

Lưu Bộ Tiến bắt đầu nhụt chí.

Từ hôm trước lão bản đưa cho hắn thư mời, bảo hắn tới tham gia dạ hội, hắn liền một mực trù hoạch cho sự tình hôm nay.

Cố ý không đáp ứng lời mời của nam nhân kia, chọc cho y tức giận đến gần chết, sau đó đột nhiên xuất hiện ở hội trường, gây cho y một bất ngờ lớn.

Nghĩ đến lúc nam nhân ôm hắn, cười mắng hắn là ‘Tiểu gây chuyện’, Lưu Bộ Tiến bắt đầu ha ha ngây ngô cười.

Phanh –

Đang say sưa trong ‘mộng xuân’ Lưu Bộ Tiến không ngờ lại đụng vào người khác.

“A!”

Nam nhân bị va chạm, trên tay vốn đang cầm một ly rượu, nên rượu hắt đầy vào trang phục của y.

“Trời ạ, thực xin lỗi, thật sự là rất xin lỗi!”

Lưu Bộ Tiến không ngừng giải thích.

Hắn vội vàng lấy khăn tay ra, giúp nam nhân chà lau vết bẩn trên quần áo.

“Không sao, đừng làm khăn tay của người bị dơ.”

Rõ ràng là do mình không đứng, đối phương còn lịch sự như vậy.

Nam nhân thành thực phong độ làm cho Lưu Bộ Tiến phi thường có hảo cảm, đối với y càng thêm áy náy.

“Không được, ta nhất định phải nghĩ biện pháp lau khô.”

Lưu Bộ Tiến vẫn cố gắng chà lau trên quần áo đối phương.

Hắn chỉ vội vã giải quyết vấn đề, không nghĩ nơi mà mình đang chà sát chính là khu vực nào.

“Thôi được rồi, đừng lau, đừng lau.”

Đũng quần bị ma sát, nam nhân thật sự có điểm xấu hổ, vội vàng giữ chặt tay hắn lại.

“Chỉ cần một chút nữa, rất nhanh thôi.”

“Không cần, không cần.”

Ngay khi hai người đang giằng co –

“Các người đang làm cái gì vậy hả?”

Lưu Bộ Tiến bị người kia dùng lực ngăn tay lại!

“Là người?”

Vừa nhắc đầu lên, Lưu Bộ Tiến trên mặt tràn đầy kinh hãi: “Người rất cục cũng xuất hiện.”

“Hừ, nếu ta không xuất hiện, thì người đã biến thành tên trộm rồi!”

Hác Lập Hải phần nộ nói.

“Tên trộm?”

Lưu Bộ Tiến không hiểu ra sao: “Ta trộm cái gì?”

“ Trộm người a.”

“ Trộm người?”

Lưu Bộ Tiến kinh ngạc kêu to.

Bệnh thần kinh, trước công chúng lại nói hươu nói vượn cái gì a?

Bởi vì thanh âm của Lưu Bộ Tiến thật sự là quá lớn, hơn nữa đứng bên cạnh hắn chính là một siêu cấp mỹ nam tử, nên lập tức hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Lưu Bộ Tiến quả thực xấu hổ muốn chết, hận không có một cái hang để liền chui vào.

“ Người không phải nói là có việc nên không thể đến sao? Vì sao bây giờ đột nhiên chạy tới nơi này cùng nam nhân làm bừa?”

Hác Lập Hải nghĩ đến việc vừa mới chứng kiến cảnh hắn ‘ sờ’ đũng quần của nam nhân khác, trong lòng liền nổi lên một ngọn lửa vô danh.

“ Ai cùng nam nhân làm bừa? Bệnh thần kinh! Người mau cùng vị tiên sinh này giải thích.”

Lưu Bộ Tiến phi thường ngượng ngùng nhìn đến nam nhân vô tội bên cạnh: “Thực xin lỗi a, tiên sinh, người này thần kinh không được bình thường, người đừng để ý.”

“ Ha ha..... Lập Hải, ta lần đầu tiên chứng kiến có người không bị sức hút ‘vạn nhân mê’ của người mê hoặc a.”

Thành Phục Thân cười ha ha.

“ Người trước tiên đừng có cười vui vẻ như vậy, tai nạn sắp đến nơi rồi kìa.”

Hác Lập Hải vui sướng khi thấy người khác gặp họa.

“Ta? Tai nạn đến nơi?”

Thành Phục Thân hừ lạnh một tiếng :“Như thế nào có thể?”

“ Ba ba.”

Từ sau lưng Thành Phục Thân truyền đến thanh âm của Tần Lắc Thủy, làm cho mồ hôi lạnh trên mặt y tuôn ra ồ ạt.

Xong rồi, là tiểu Thủy.

Tình cảnh ban nãy hắn là hắn không nhìn thấy đấy chứ?

Ông trời của ta a, người ngàn vạn lần phù hộ đừng để cho tiểu giám chùa này thấy được, bằng không ta sợ hắn lại muốn rời nhà đi ra ngoài.

“ Tiểu thủy, bảo bối của ba ba.”

Thành Phục Thân tiên hạ thủ vi cường, một tay ôm hắn vào trong lòng, sủng nịch nói: “ Người mới vừa chạy đi đâu? Ba ba nhớ người muốn chết.”

“ Tha cho ta đi.”

Tần Lắc Thủy tuy rằng trong lòng nổi lên ý tứ ngọt ngào, nhưng mặt ngoài vẫn lạnh lùng nói: “Mau theo ta, ta có một đồng chuyện cần tính toán với người.”

“ A? Một đồng?”

Thành Phục Thân vừa nghe thấy đã nhúc nhích.

“ Có đi hay không?”

“ Đi, đi, tiểu Thủy đi đến đâu thì ba ba sẽ đi đến đó.”

“ Hừ, ba hoa.”

Tần Lấy Thủ quay đầu bước đi.

Nhìn thấy Tiểu thủ đi rồi, Thành Phục Thân làm sao còn dám lưu lại, ngay cả chào hỏi bọn họ cũng không kịp, liền ba chân bốn cẳng chạy theo đứa con.

“ Tốt lắm, bây giờ chỉ còn lại hai người chúng ta.”

“ Không, còn có ta a.”

Lí Cơ Lâu từ nãy giờ bị bỏ quên sang một bên đột nhiên đi ra.

“ Đây là ai?”

Hác Lập Hải chứng kiến bên cạnh nam nhân lại xuất hiện một nam tử xa lạ, không khỏi nổi trận lôi đình.

“ Ta a, ta tên là Lí Cơ Lâu. Là chỗ dựa duy nhất của A Tiến ở thành phố này, vừa là thân nhân duy nhất, cũng là bằng hữu tốt nhất của hắn.”

“ Phải không?”

Hác Lập Hải ‘ôn nhu’ cười: “ Hai người các ngươi cảm tình chắc tốt lắm ha?”

Lí Cơ Lâu vỗ vỗ bộ ngực, tiếp tục cường điệu kể về mối thân tình của hai người: “Đúng vậy,khi A Tiến vừa tới nơi này, chẳng những ở tại nhà của ta, chúng ta còn cùng ngủ chung giường, quần áo cũng dùng chung, thực có thể nói là ‘ thông ***’ a, ha ha.....”

Muốn chết sao! A Cơ chết tiệt, ngươi là tự vạch áo cho người xem lưng a?

Muốn hại chết ta sao?

Thấy bạn tốt đang tự cho là hài hước cười ha ha, Lưu Bộ Tiến thực hận không thể lấy đôi tất thối nhét vào trong miệng hắn.

“ Thì ra là thế a.....”

Hác Lập Hải cười càng ‘ ôn nhu’ hơn : “ Lý Cơ Thể tiên sinh à, thật ngại quá, ta và bạn ngươi có chuyện quan trọng cần ‘thương lượng’, lần sau lại tán gẫu nha.”

“ Nga, hảo.”

“ Không được! Ta không có thời gian! Ta muốn dẫn hắn đi ngao du ở hội trường.”

Lưu Bộ Tiến sợ bị cái tên hỗn thế đại *** ma kia tha đi ‘ thương lượng’,vội vàng ôm chặt Lí Cơ Lâu.

“ Không cần, không cần! Tự ta đi xem cũng được,ta cũng không phải tiểu hài tử, các ngươi cứ đi đi, hảo hảo thương lượng, chậm rãi thương lượng a.”

Lí Cơ Lâu phi thường hiểu lòng người mà đem A Tiến giao cho y.

Ồ..... A Cơ chết tiệt, ngươi là tên bán bạn cầu vinh, tiểu nhân dê tiện!

Lưu Bộ Tiến quả thực là khóc không ra nước mắt.

“ Ngươi... Ngươi không được làm xằng bậy a!”

Bị kéo đến ban công, Lưu Bộ Tiến sợ hãi nhìn chằm chằm vào tên đại *** ma đang tiến đến gần trước mặt.

“ Xằng bậy? Xằng bậy chính là ngươi đó, dám ở bên ngoài tùy tiện thông đồng với nam nhân hử?”

Hác Lập Hải nghĩ đến cảnh tượng vừa mới diễn ra, trong lòng nổi lên một trận đại hỏa.

“ Ngươi không được nói lung tung! Ai thông đồng với nam nhân? Lưu Bộ Tiến ta đường đường là một nam tử hán (=)),đối với nam nhân không hề có hứng thú a. Nếu có thông đồng thì cũng phải thông đồng với nữ nhân mới đúng.”

“ Cái gì, rõ ràng lúc bị nam nhân cầm vào hông thì ngươi liền thích đến chết đi sống lại, còn dám nói dối?”

“ Làm gì có chuyện đó?”

“VẬY thử xem nhẽ,ngay lập tức sẽ biết là có hay không Hắc hắc....”

Nhìn thấy tên *** ma kia *** loạn mồm cười như thế, Lưu Bộ Tiến lập tức sợ tới mức hô to:

“ Không cần a! Bên trong có rất nhiều người!”

Bất quá còn cách một lớp cửa thủy tinh, đám đông bên trong đang say sưa khiêu vũ.

Nếu ai đó bắt gặp hắn đang bị tên *** ma kia xx ở trong này, Lưu Bộ Tiến hẳn thề sẽ liền nhảy từ đây xuống dưới đất.Đỡ làm mất mặt liệt tổ liệt tông của Lưu gia.

“ Càng nhiều người không phải sẽ càng kích thích hơn sao?”

“ Kích thích cái rắm.”

“ Đừng lộn xộn, nếu không muốn làm ở nơi hoang vắng này, thì đi lên sân khấu làm luôn vậy.”

“Trên sân khấu? Người điên rồi hả?”

“ Người không phải là siêu cấp người mẫu sao? Ở trên sân khấu hẳn là càng tự nhiên hơn mới đúng.”

“Thần kinh a! Nếu thích thì người tự đi mà làm.”

“ Được rồi, là người tự động không muốn đó nha, người thích ban công này hơn đúng không, chúng ta liền bắt đầu làm đi.”

Ô..... Ta chọn nơi này khi nào a? Ta rõ ràng là chẳng thích chỗ nào hết!

Toàn do kẻ điên kia tự quyết định.

Ngay khi Lưu Bộ Tiến định chuẩn bị, đột nhiên cảm thấy dưới móng thật lạnh lẽo.

A a a! Quần của ta đã bị cởi ra khi nào?

Tên *** ma này thật sự có mấy cái tay a? Sao động tác nhanh quá vậy?

“ Không được cởi quần của ta!”

“Không cởi thì làm sao chơi với món hàng từ thiện của ta đây?”

“ Cái gì vậy a?”

“ Tền ten — chính là cái này!”

Hắc Lập Hải lấy ra một cái ngọc khí dài khoảng mười cen-ti-mét có màu lục nhạt.

“Đây là cái gì a?”

Đây là lần đầu tiên Lưu Bộ Tiến nhìn thấy thứ này.

“ Ngọc như ý a.”

Hắc Lập Hải đắc ý nói: “Đây chính là do một người bạn gái tặng cho ta. Hôm nay phải mang đi quyên góp từ thiện, để cứu tế cho những người khổ khổ.

Lưu Bộ Tiến thật sự rất khó hiểu, loại bảo vật có giá trị như vậy, thì liên quan gì đến việc hắn bị cởi quần?!

“ Vậy thì người mang đi quyên góp đi a, sao lại muốn chơi với móng ta? Biến thái!”

“ Ai nha, người vẫn không chịu hiểu. Loại ngọc này a, là loại phải thường xuyên hấp thụ nguyệt tinh hoa. Hiện tại ta đặt nó ở móng của người,cho nó hấp thụ dương khí của người, ánh sáng của nó phát ra sẽ càng bóng bẩy hơn, càng thêm xinh đẹp hơn, như vậy mới có thể thu được giá tốt tại hội từ thiện a. Chúng ta đây là đang làm công ích, việc làm rất đạo đức đó.”

Hắc Lập Hải nói đến nước miếng tung bay, rõ ràng mặt lác.

“Đạo đức cái con khỉ! Dùng móng của ta để làm việc thiện? Đi chết đi!”

Lưu Bộ Tiến thật muốn dùng một cước đá bay cái tên vương bát đản này.

“ Ai nha, không có thời gian giải thích cho người hiểu đại nghĩa nữa, tiết mục bán hàng từ thiện sắp bắt đầu rồi!”

Hác Lập Hải bắt chập tất cả, một phen đè hấn áp sát vào lan can ban công –

“ Không cần a!”

Lưu Bộ Tiến kinh hoàng kêu to.

“ Nhỏ giọng chút! Người muốn tất cả mọi người đều nhìn thấy cái mông của người đang cầm ngọc như ý sao?”

“ Ô... Có thể đừng ấn vào không a?”

“ Nhấn nài đi, chúng ta làm việc này là vì sự nghiệp từ thiện. Người phải lấy đại cục làm trọng.”

Thấy nam nhân nói ra những lời thâm thía diễn cảm, Lưu Bộ Tiến quả thực sắp phát điên.

A a a! Tên tác giả biến thái này sao lại diễn xuất nhập tâm như diễn viên vậy chứ.

“Nào, thở sâu. Ta muốn chậm rãi cắm vào....”

“ Hảo, tốt lắm, đi vào... Ân... tiểu huyết thật co dãn a, đúng là tuyệt phẩm. Rất xứng với cái ngọc như ý quý giá của ta a.”

“ Xứng cái đầu người!”

Lưu Bộ Tiến bị vật thể lạnh lẽo cứng rắn sáp nhập, đau đến nghiêng răng nghiêng lợi.

“ Thả lỏng, ta sẽ làm cho người thoải mái”

Hác Lập Hải bắt đầu chậm rãi trườn sáp vào bên trong.....

“Aa ...ân... Nhẹ một chút... A... A...”

“ Đụng trúng điểm cực khoái rồi chứ?”

Hác Lập Hải thay đổi góc độ, chậm rãi tìm tử huyết của hấn.....

“Á... Nơi đó... Hảo thích... A a..”

Nam nhân vặn vẹo mông, ngọc như ý cắm ở trên cục huyết không ngừng lay động,dưới ánh đèn phát ra tia sáng óng ánh động lòng người.....

Hác Lập Hải thở hổn hển, nhìn thấy nam nhân đang bị mình đùa bỡn, không ngừng khòe nức nở và thở gấp.....

“ Ô... Hảo lớn... Còn muốn... sâu một chút... A a...”

Lưu Bộ Tiến lắc mông lung tung, điên cuồng muốn cho vật kia càng xâm nhập vào tao huyết của mình sâu hơn nữa –

“Thật sự là *** đáng a! Vừa mới nói không muốn, giờ cắm vào liền thích đến chết đi sống lại. Vạn nhất đại gia hỏa của ta đây,so với ngọc như ý kia lớn hơn một nửa mà đi vào, người không phải còn thích đến ngất trời?”

“Á.. a... Ta muốn... Ta muốn...”

Nam nhân bị sáp nhập nên cả người mềm yếu, không ngừng mà phát ra tiếng rên rĩ say mê.....

“ A, nguy rồi,đại hội bán hàng từ thiện sắp bắt đầu rồi.”

Hác Lập Hải đột nhiên không hề báo trước mà rút ngọc như ý ra –

“ A a — không được rút. Ta còn muốn nữa!”

Cơ thể Lưu Bộ Tiến bỗng chốc chỉ còn trống rỗng, vội vàng quay đầu lại cầm tay nam nhân mà van xin:
“Cho ta! Ta muốn! Ta còn muốn!”

“Muốn cái gì a?”

“Vật gì đó thô lớn hơn nữa.”

“Là vật thô lớn gì cơ?”

Hác Lập Hải gian xảo đem tính khí của mình để ở trước huyết khẩu đang ngứa ngáy của nam nhân, không ngừng vẽ vòng tròn, nhưng vẫn không chịu thống khoái mà tiến vào –

“Ô... Không được ... Ta chịu không nổi ... Ô... Mau vào đi! Van cầu người mau vào đi.”

Lưu Bộ Tiến khóc rất thê thảm.

“Giống như vậy sao?”

Côn thịt của nam nhân chỉ đâm vào huyết khẩu một chút, rồi dừng lại không vào nữa.

“Á a... Đi vào... đi vào một chút nữa...”

Khoảng trống trong cơ thể ngứa đến mức không chịu được khiến Lưu Bộ Tiến sắp phát điên.

“Đi vào một chút? Giống như vậy?”

Lại đem côn thịt đẩy mạnh vào trong thêm một chút, Hác Lập Hải ra vẻ vô tội hỏi.

“Nga nga – nữa... Sâu một chút.....”

“Sâu như vậy sao?”

Hác Lập Hải đột nhiên thúc về phía trước một kích mạnh mẽ.

“Ô a a a —”

Hung khí cực nóng, cực lớn của nam nhân bất chợt đánh vào tử huyết trong cơ thể Lưu Bộ Tiến –

“Thích chết ta!”

Lưu Bộ Tiến kịch liệt co rút tràng bích, muốn cắn chặt cự bồng của nam nhân.

“Nga nga — hút thật chặt! Đúng là tao huyết *** dâng! Thích muốn chết!”

Hác Lập Hải nắm chặt vòng eo của hắn, điên cuồng mà va chạm vào lỗ nhỏ đang không ngừng phun ra *** dịch –

“Nga nga nga — trời ạ. Thao chết ta đi! Không được đi! Không được rời khỏi ta!”

Lưu Bộ Tiến điên cuồng mà kêu khóc.

“Ta sẽ không đi Bảo bối..... Nga nga — thích chết ta! Chúng ta cùng nhau bắn đi —”

Hác Lập Hải rống lớn, nhanh chóng bắn tinh trong nội tràng nóng hổi.

“Trời ạ — nóng quá nóng quá.....”

Tinh dịch nóng bỏng một đợt lại một đợt bắn ra, mạnh mẽ bám trụ trên tràng vách mẫn cảm, Lưu Bộ Tiến cả người một trận run run, cũng bắn ra đại lượng nùng tinh.....

\$ \$ \$

“Lập Hải, người chạy đi đâu rồi?”

Tần Lấy Thủ từ xa vội vàng chạy tới: “Hội bán hàng từ thiện sắp bắt đầu rồi.”

“Nga, không có việc gì, chỉ vừa tìm chỗ để ‘đánh giá’ ngọc khí của ta một chút thôi.”

Hác Lập Hải mỉm cười.

“Đánh giá?”

“Đúng,đánh giá.” khiến cho y phi thường thỏa mãn.

“Vậy người chuẩn bị lên sân khấu đi. Người chính là vị khách đặc biệt nhất trong buổi tối hôm nay đó, món đồ đấu giá của người nhất định phải là phi thường đặc biệt mới được. Người đã chuẩn bị thứ gì rồi?”

“Cái này.” Hác Lập Hải lấy ra ngọc như ý của y.

“Oa! Ta xem xem!”

Tần Lấy Thủ cẩn thận quan sát món bảo vật trên tay y: “Ân..... Vẻ đẹp cùng sự sáng bóng đều là hạng nhất,đúng là thứ tốt!”

Thấy tên kia đang say sưa giám định và không ngừng đưa ra lời tán thưởng, Hác Lập Hải cười thâm đến thất cả ruột.

Ha ha..... Có ‘chất bôi trơn’ độc nhất vô nhị của tiểu bảo bối, đương nhiên thoát nhìn là sáng bóng đến động lòng người rồi...haha.

Đại hội đấu giá sắp bắt đầu, Lưu Bộ Tiến sốt ruột như kiến đang bò trên chảo nóng.

Ô..... Đáng giận a, tên đại *** ma dám đem cái ngọc như ý kia quyên góp thật sao?

Bề mặt của nó có dính chất xx gì đó của ta a, làm sao có thể để cho lưu lạc ra ngoài?

Không được! Dù có táng gia bại sản ta cũng phải mua bằng được cái thứ ‘Dâm vật’ kia.

Hạ quyết tâm, Lưu Bộ Tiến liền lôi kéo Lí Cơ Lâu ra nói nhỏ.

“Uy, người có phải là hảo huynh đệ của ta không?”

“Vô nghĩa,nếu không phải ta thì là ai a?”

“Vậy nếu huynh đệ của người cần tiền mua một món đồ, người có giúp hay không?”

“ Bao nhiêu tiền a?”

“ Không biết. Hẳn là cũng không nhiều lắm.”

Lưu Bộ Tiến nhớ rõ trước kia khi đi chợ đêm có nhìn thấy một thứ tương tự được bày bán trên hàng vỉa hè.

“Hảo, vậy không thành vấn đề, trên người của ta đại khái còn có hơn hai nghìn tệ, có thể cho người mượn.”

“Cám ơn, vô cùng cảm kích a.”

Đấu giá hội chính thức bắt đầu.

Nữ chủ trì xinh đẹp dùng ngữ khí phi thường hưng phấn để giới thiệu vị khách quý trên sân khấu.

“Chào mọi người, hiện tại bắt đầu tiến hành đấu giá món hàng đầu tiên. Xin cho một tràng pháo tay hoan nghênh vị đại tác giả nổi danh nhất hiện nay _ ‘Tình sắc hoàng đế’ Hác Lập Hải tiên sinh.”

Mọi người vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

“Mọi người hảo. Hôm nay ta rất cao hứng khi được tham dự một hoạt động có ý nghĩa như vậy, bây giờ ta cũng sẽ quyên góp một món hàng, đây là vật có ý nghĩa vô cùng quan trọng đối với ta. Thỉnh mọi người hãy mua giúp, hy vọng có thể bán được với một giá hợp lí, trợ giúp được càng nhiều người thì càng tốt.”

“Phi thường cảm tạ Hác tiên sinh. Hiện tại mong mọi người bắt đầu cạnh tiêu, Hác tiên sinh, xin hỏi giá mốc là bao nhiêu vậy?”

“Không có, mọi người cứ tự do ra giá đi.”

“Vậy hiện tại xin mời mọi người ra giá.”

Lưu Bộ Tiến ở một bên đợi hồi lâu, chờ chính là thời khắc này, lập tức hô lớn: “ Tam cửu cửu!”

Nữ chủ trì vừa nghe thấy, nhất thời nét mặt tươi cười như hoa: “ vị tiên sinh này thật sự là hào khí ngàn vân! Lần đầu tiên ra giá chính là tam cử cử. Thỉnh mọi người nhiệt liệt vỗ tay!”

Mọi người hoan hô trầm trồ khen ngợi không ngừng.

“ Không có chi, không có chi!”

Lưu Bộ Tiến đắc ý giơ tay lên, thu nhận sự tán thưởng của mọi người.(=))

“ Hảo, tam cử cử lần đầu tiên, tam cử cử lần thứ hai, có ai ra giá cao hơn không? Tam cử cử lần thứ ba, xong thủ tục mua bán!”

Nữ chủ trì gõ cây búa gỗ lên bàn, mọi người sôi nổi chúc mừng Lưu Bộ Tiến.

“ Đa tạ! Đa tạ!”

“ Chúc mừng vị tiên sinh này đã chi ra tam cử cử vạn để mua ngọc như ý.”

Từ từ...

Tam cử cử ‘ vạn’ hả?

Lưu Bộ Tiến há hốc mồm.

Ta..... Ta không nghe lầm chứ?

“ A Cơ, nàng nói là ba trăm chín mươi chín vạn sao?”

Lưu Bộ Tiến hỏi bạn hữu thật tốt bên cạnh.

“ Hình như là vậy.....”

Lí Cơ Lâu đồng tình nhìn hần.

Đồng!

Cậu nhân viên đáng thương méo mồm, cả người thẳng tắp mà ngã xuống đất ngất đi –

(=)) Sao ta thấy em Tiến đúng là nham nhở thụ nha,vừa nu vừa quê nữa.Từ đầu truyện tới h ko bik ẻm bị hố mấy lần.)

9. Chương 9

Bộ tiểu thuyết ‘Khoái Hoạt đẩy mạnh tiêu thụ viên’ vẫn đang trong tình trạng sáng tác với khí thế hùng hực.

Nào là ‘Tiểu yêu bạch tuộc’, ‘yêu trượt đi cầu’,cậu nhân viên đáng thương ít nhất cũng bị bắt thử qua đến mấy lần.

“ Không được! Không viết được nữa!”

Hác đại tác phẩm gia của chúng ta đau khổ ôm đầu kêu to.

Lưu Bộ Tiến nhin không được mà đảo cặp mắt trắng dã.

“ Ta đã bị ngươi gây sức ép mệt muốn chết rồi, vậy mà ngươi còn không viết ra được sao? Ngươi rút cuộc muốn ta phải làm như thế nào đây? Nuốt kiếm? Hay phun lửa? Hay là muốn làm cái gì ‘Tình yêu sau bức màn the’, một hơi đem ta nuốt luôn đi!”

Nhìn thấy cậu nhân viên đáng yêu bày ra vẻ mặt khó chịu, Hác Lập Hải vội vàng ôm hần vào trong lòng để dỗ dành.

“Đoạn này đối với ngươi thì không sao, nhưng điểm mấu chốt chính là nam nhân vật cần đi đến hội chùa a, có điều cho tới bây giờ ta cũng chưa từng đến những nơi đó,nên không thể tưởng tượng ra được mấy cái ý chính.

“ Cái gì? Người chưa từng đi qua?”

Lưu Bộ Tiến vốn từ nhỏ lớn lên ở nông thôn nên thật không thể tin nổi: “Người là người ngoài hành tinh sao?”

“Ồ ờ, tùy người muốn nói thế nào cũng được. Bởi vì ta chưa từng đi nên mới không thể viết ra được a.”

“Vấn đề này đơn giản thôi, ta sẽ đưa người đi. Cuối tuần này ở quê ta vừa lúc có tổ chức một hội chùa.”

Đó là đại hội mỗi năm một lần, người dân ở mười mấy làng quê và thị trấn phụ cận đều sẽ đến tham gia.

Tất cả mọi người đều nhân cơ hội này để sum họp cùng thân bằng bạn hữu, thỏa sức vui chơi giải trí, xem ca múa kịch, hoặc là các hoạt động linh tinh, thập phần náo nhiệt.

“Quê người? Thật tốt quá! Người quả thật là nguồn nước cảm hứng của ta a!”

“ nói lầm bầm, biết là tốt rồi.”

Lưu Bộ Tiến không khỏi đắc ý.

“ Ta thật sự rất muốn cảm tạ người, không biết nên làm thế nào để hảo hảo báo đáp người đây..... Hắc hắc.....”

“ Không cần! Ta không cần người báo đáp! Cứu mạng a!”

Cậu nhân viên đáng thương một lần nữa lại thảm bại dưới ma chướng....

\$ \$ \$

Vì không muốn tạo nên sự xôn xao không cần thiết, Lưu Bộ Tiến kiên quyết không chịu để cho tên đại gia kia dùng xe lan bác cơ ni (lamborghini) chở hắn về quê.

“ Không Muốn đi xe này thì dùng đỡ Ferrari nha.”

Hác Lập Hải đưa ra sự lựa chọn tiếp theo.

“ Thần kinh a, hai loại này thì có cái gì khác nhau? Còn không phải đều là xe xịn sao, ta không muốn trở thành tiêu điểm của mọi người.”

Lưu Bộ Tiến tức giận nói.

“ Yên tâm đi, người nhất định sẽ trở thành tiêu điểm của mọi người.....”

Giấu diếm âm mưu, Hác Lập Hải nhếch miệng cười thầm.

“ Người nói cái gì?”

“ Không có, ta nói chúng ta cần phải thật khiêm tốn.”

“ Tốt lắm. Nhớ kỹ, lần về quê này, ta vốn là không muốn dẫn người theo, mất công bị mọi người chạy tới hạch hỏi. Ta..ta chỉ muốn sớm hoàn thành quyển sách này, để nhanh chóng thoát ly bể khổ, vì thế mới bắt đắc dĩ hỗ trợ người, ta thật sự là bị bắt đắc dĩ đó, hiểu không?”

Nghe thấy Lưu Bộ Tiến không ngừng cường điệu bảo hắn bị ‘bắt đắc dĩ’, Hác Lập Hải chỉ cảm thấy buồn cười, thật sự là giấu đầu lòi đuôi mà.

“ Uy, ta đang hỏi người đó, người rốt cuộc có hiểu hay không ...ta là bị bắt đắc dĩ mới dẫn người theo.”

Lưu Bộ Tiến bám riết không tha mà truy vấn y.

“Ồ ờ, người là bị bắt đắc dĩ. Phi thường bắt đắc dĩ.”

“ Ân, tốt lắm, vì không muốn quấy nhiễu mọi người, chúng ta sẽ không lái xe,có lẽ nên đi bằng xe lửa.”

“ Xe lửa? Được rồi, người không cần hối hận a.....”

Hác Lập Hải giọng nói mang đầy huyền cơ.(điều bí ẩn)

“ Ngồi xe lửa thì sao phải hối hận? Ta đâu phải là chưa từng biết qua loại phương tiện này đâu.”

“ Hảo hảo, người cao hứng là tốt rồi, ta không ý kiến.”

Được người kia đồng ý, Lưu Bộ Tiến trước tiên liền đi đặt vé xe lửa.

.....

Tinh không vạn lí, gió nhẹ từ từ thổi qua.

Đây là thời tiết phi thường tốt,rất thích hợp để tổ chức lễ hội.

Rất cục cũng đợi được đến ngày này, Lưu Bộ Tiến cao hứng phấn chấn mà chuẩn bị xuất phát, khi nhìn thấy nam nhân mang theo một bao hành lý, hẳn không khỏi cảm thấy nghi hoặc.

“ Người mang theo hành lý để làm chi? Chúng ta đâu có ở lại qua đêm.”

“ Nga, ta sợ quần áo dơ, cho nên mang theo quần áo dự phòng.”

“ Nga.”

Lưu Bộ Tiến cũng không nghĩ nhiều, liền dẫn y lên xe lửa.

Hác Lập Hải không hổ là kẻ khiến vạn nhân mê.

Y vừa bước vào toa hành khách, lập tức hấp dẫn ánh mắt của mọi người –

Nhất là mấy động vật giống cái, mỗi người hai mắt đều sáng lên, giống như vừa phát hiện ra kim cương.

“oa, siêu cấp dễ nhìn a!”

“ Đúng vậy, là mỹ nam tử khó gặp a!”

“ Chúng ta đến bên cạnh y đi.”

“ Nhưng chỗ của chúng ta là ở đây mà?”

“Bộ không ngồi thì sẽ chết a? Đương nhiên mỹ nam phải trọng yếu hơn rồi!”Chỉ chốc lát sau, chung quanh Hác Lập Hải đã chật ních một đồng lớn nữ sinh.

Hác Lập Hải từ nhỏ đến lớn chỉ cần vừa bước lên tàu điện hay các loại phương tiện giao thông nào khác, tuyệt đối sẽ phát sinh ra loại tình huống này, nên y cũng không kinh ngạc khi thấy chuyện quái dị.

Về phần Lưu Bộ Tiến,vì đây là lần thử nghiệm đầu tiên nên hẳn liền cảm thấy thật kỳ quái.

“ Kỳ quái, vì sao xe lửa có nhiều chỗ trống như vậy mà các nàng lại không thềm ngồi?”

Cậu nhân viên tầm thường của chúng ta vốn chưa từng được nữ nhân nào theo đuổi, nên thật sự hẳn nghĩ cũng nghĩ không ra lý do vì sao các nàng lại làm như vậy.

Nhưng không bao lâu, sau khi một đồng tình huống kì lạ liên tiếp nảy sinh, Lưu Bộ Tiến liền tỉnh ngộ.

“ A, ngại quá, tiên sinh, máy nghe nhạc của ta hình như bị hư, có thể phiền người xem giúp được không?”

“ A, ngại quá, tiên sinh,khăn tay của ta bị rách, người có thể giúp ta nhặt lên không?”

“A, ngại quá, tiên sinh, ta không mang theo tiền lẻ, người có thể đổi cho ta một ít được không?”

Hác Lập Hải thân sĩ phong độ, tính khí lại nhã nhặn, nên đều ra sức cố gắng để thỏa mãn hết các nhu cầu của quý chị em phụ nữ.

Vốn Lưu Bộ Tiến cũng rất cố gắng nhẫn nại đối với mấy hành vi gây rối vô nghĩa này, cho tới khi, có một nữ nhân quá phận dám cố ý ngã ngồi lên đùi của Hác Lập Hải.

Muốn nhẫn cũng hết nhẫn nổi rồi nhaaaa.

A a a! Ta phải xuất ra ‘ vũ khí bí mật’ của ta.

“ Mau mở ra đi!”

Lưu Bộ Tiến quăng một bao đồ lên người của nam nhân.

“Đây là cái gì?”

“ Nhiều chuyện, mở ra thì sẽ biết.”

“ Hảo, hảo, ta mở liền.”

Nhìn thấy cơn ghen tức của hắc tử hồ không nhỏ, Hắc Lập Hải cười cười, mở vòng vải bông quần chung quanh ra.

“ Oa –“

Nguyên lai đây là một cái cà mên, khoang nào cũng đầy ắp, thoạt nhìn đều là những món ăn thập phần phong phú.

“ Đây đều là do người tự tay làm?”

Hắc Lập Hải kinh hãi hỏi.

“ Ân, buổi sáng mới vừa làm xong. Ta sợ đồ ăn trên xe lửa người ăn không quen.”

“ Cảm ơn!”

Hắc Lập Hải lòng tràn đầy cảm động, tặng cho hắc tử một nụ cười vô cùng sáng lạn.

Nam nhân tuấn mỹ tươi cười làm cho vàng thái dương ngoài cửa sổ trở nên thất sắc.

Nga, thật sự rất lấp lánh.

Nữ nhân chung quanh, mỗi người đều dùng tay che mắt để giảm bớt sự chói chang đầy mị lực của nam nhân.

Lưu Bộ Tiến cũng nhìn say sưa đến nỗi thiếu chút nữa nước miếng đã chảy xuống.

Sợ nam nhân phát hiện ra sự háo sắc của mình, hắc tử vội vàng lau miệng vài cái, đứng đắn nói: “Đừng cười nữa! Nếu cứ cười như thế thì nữ nhân sẽ hôn mê, người cũng không muốn đạp thi thể các nàng xuống xe chứ? Mau ăn đi!”

“ Ân, ta ăn.”

Hắc Lập Hải thấy cậu nhân viên của y có vẻ đã ăn khá nhiều giấm chua rồi, trong lòng thập phần cao hứng, hơn nữa hắc tử đã đích thân làm đồ ăn cho mình, so với tất cả các món sơn hào hải vị còn ngon hơn.

Lưu Bộ Tiến thấy nam nhân ăn ngon lành, nhất thời cảm thấy việc sáng sớm rời giường chuẩn bị đồ ăn, một chút cũng không vất vả.

“Đừng chỉ xem ta ăn, người cũng ăn a.”

Hắc Lập Hải mỉm cười với hắc tử.

“ Nga, hảo, ta ăn.”

Bị Hắc Lập Hải phát hiện mình đang theo dõi y, Lưu Bộ Tiến cả khuôn mặt đều đỏ lên, vội vàng cúi đầu ăn cơm.

“Khối thịt bò này rất thơm, người ăn nhiều một chút.”

Hắc Lập Hải ăn thử vài món, nếu cảm thấy ngon thì đều đưa sang cho hắc tử.

“ Ta đủ rồi, người cứ ăn đi.”

“Cây củ cải này cũng ngon nè, người ăn một miếng đi.”

“Ta cũng có rồi, người giữ lại ăn.”

Hai người cứ nhường qua nhường lại, vô cùng thân mật...

Nữ nhân chung quanh, ai cũng mang nặng một mối nghi ngờ trùng điệp, bắt đầu thì thầm với nhau.

“ Kỳ quái, hai người kia rốt cuộc là có quan hệ gì a?”

“ Không biết,chắc là bằng hữu?”

“ Cũng có thể là thân thích.”

“ Dù sao tuyệt đối không có khả năng là tình nhân.”

“ Ủ, tuyệt đối không có khả năng, mỹ nam tử kia dễ nhìn như thế,sao có thể thích một đại thúc a?”

“Ủ, nói đúng, bọn họ tuyệt đối không có khả năng là tình nhân.” (=))

Ngay khi các nàng đang trăm phần trăm xác nhận là không có khả năng, chuyện phát sinh kế tiếp, lại làm cho các nàng cứng đờ cả người –

“Trên mặt người có hạt cơm nè.”

Nam nhân cười cười nhìn đại thúc.

“ A? Ở đâu”

Đại thúc vội vàng vuốt mặt mình.

“ Ở trong này.”

Nam nhân đột nhiên chìa đầu lưỡi ra, liếm hạt cơm dính trên khóe miệng của đại thúc.

A a a! Đồng tính luyện ái!

Phung phí của trời a!

Đám nữ nhân sở hữu một côi lòng mỏng manh như thủy tinh,trong nháy mắt đều bị vỡ vụn tan nát, rơi vãi đầy trên toa hành khách.....

Sau khi trải qua ‘Sự kiện hạt cơm’, Lưu Bộ Tiến cùng Hác Lập Hải cuối cùng cũng có thể im lặng vượt qua khoảng thời gian bị quấy rối trên xe lửa....

Sau khi trải qua ‘Sự kiện hạt cơm’, Lưu Bộ Tiến cùng Hác Lập Hải cuối cùng cũng có thể im lặng vượt qua thời gian dư thừa trên xe lửa.

Đầu buổi chiều, xe lửa rốt cục cũng đến ‘Cát Cát Trấn’.

“ Biểu ca, ta ở trong này “

Một thanh niên mặc áo sơ mi ngắn tay, làn da thập phần ngăm đen,lái một chiếc xe vận tải nhỏ đến trước mặt hai người, ở trong cửa kính xe giơ tay ra vẫy Lưu Bộ Tiến.

“ Tiểu Đường, người đã đến rồi”

Lưu Bộ Tiến cao hứng chạy tới.

“ Biểu ca, mệt chết đi chứ? Mau lên xe, ta chở người về nhà nghỉ ngơi.”

“ Chờ một chút, lần này ta có dẫn theo một người đến đây.”

“ Một người? Là Lí Cơ Lâu, bà con xa của chúng ta sao?”

“ Không phải, y tên Hác Lập Hải, là một Ách, là ‘khách hàng rất quan trọng’ của biểu ca.”

Lưu Bộ Tiến thật sự không biết phải miêu tả mối quan hệ giữa hắn cùng tên hỗn thế đại *** ma này như thế nào, đành phải định nghĩa ngắn gọn là khách hàng.

“ Nga, thật là khách hàng quan trọng sao, hảo, vậy biểu ca giao cho ta đi! Ta cam đoan sẽ hảo hảo chiêu đãi y thật tốt!”

Mạch Á Đường vỗ bộ ngực cam đoan

“ Ách, không cần, ta sẽ tự mình tiếp đãi y.”

Giờ à, ta làm sao dám để cho người thân của mình tiếp xúc với tên *** mà này, vạn nhất y không cẩn thận, đem chuyện ‘quan hệ’ của hai người nói ra, ta đây về sau còn có mặt mũi nào mà trở về quê a?

Không được! Tuyệt đối không được! Ta nhất định phải quản lý y thật chặt chẽ.

Lưu Bộ Tiến hạ quyết tâm, kể từ giờ khắc này, hắn sẽ theo sát bên người nam nhân, một tấc cũng không rời.

Ngay khi Lưu Bộ Tiến vừa quyết tâm xong, Hác Lập Hải đã đi tới bên cạnh hai người.

“ Hác tiên sinh, hoan nghênh đã đến Cát Cát Trấn.”

Mạch Á Đường vươn tay ra, dùng sức cầm lấy tay y. Lần đầu tiên hắn được nhìn thấy một mỹ nam tử tao nhã tiêu sái như thế này, trong lòng thập phần vui sướng.Oa, đúng là người thành phố có khác, nếu như ta cũng phong độ nhẹ nhàng, anh tuấn tiêu sái, giống như Hác tiên sinh thì tốt biết bao nhiêu.Nếu y có thể dạy ta vài chiêu tán gái, thì nhỏ Tiểu Mỹ ở xóm trên chắc chắn sẽ chấp nhận làm bạn gái của ta ha.

“ Hác tiên sinh, ta là biểu đệ của Lưu Bộ Tiến, người gọi ta tiểu Đường là được rồi, chờ lát nữa ta sẽ dẫn người đi ngao du hội chùa của chúng ta, để người mở rộng tầm mắt nha.”

Mạch Á Đường nhanh chóng nịnh bợ.

“ Phải không?”

Hừm, Hác Lập Hải ta cũng cam đoan sẽ cho các người mở rộng tầm mắt.Hác Lập Hải cười đến thập phần vui vẻ.

Lưu Bộ Tiến đứng bên cạnh, chứng kiến nụ cười huyền bí của nam nhân, không biết vì sao, đột nhiên lại rung mình một cái.

Hội chùa đã bắt đầu rồi.

Vũ long vũ sư, khua chiêng gõ trống trước miếu, không khí thập phần nhiệt liệt.

Trên quảng trường của miếu cùng mấy ngã tư đường chung quanh, bày bán đủ loại hàng rong, đám người như thủy triều, không ngừng dừng mãnh tiến vào.....

“ Thế nào, Hác tiên sinh? Rất náo nhiệt đúng không?”

Mạch Á Đường đứng phía sau tuấn mỹ nam nhân, cao hứng phấn chấn nói.

“ Đúng vậy, phi thường phù hợp với kế hoạch của ta.....”

Hác Lập Hải thần bí mỉm cười.

“ A? Kế hoạch gì?”

Mạch Á Đường tò mò hỏi

“Bây giờ còn không thể tiết lộ, bất quá ta cần sự hỗ trợ của người.”

“ Không thành vấn đề, nơi đây tuy đầy rẫy bọn răn độc,nhưng chỉ cần có Mạch Á Đường ta ra mặt, cam đoan người sẽ không bị ngăn trở!”

Mạch Á Đường dùng sức vỗ bộ ngực.

“ Tốt lắm, vậy cảm ơn người trước.”

“ Hác tiên sinh, ta cũng có vài việc cần nhờ người giúp.”

Mạch Á Đường có điểm ngại ngùng nói.

“ Người nói đi “

“ Ta muốn học cách tán gái, ta thấy người xuất sắc như vậy, khẳng định là có một đồng nữ nhân vây quanh người, người dạy ta làm cách nào để có thể trở thành một người được vạn nhân mê được không?”

“ Có thể a, như vậy đi, người nói cho ta biết một ít chuyện của biểu ca người, ta sẽ nói cho người biết về chuyện của nữ nhân, được không?”

“ Hảo, thừa lúc biểu ca đang bị mẹ của ta nắm cổ, ta sẽ trộm nói cho người nghe.”

Mạch Á Đường ghé vào lỗ tai y nói thật nhỏ: “Biểu ca ta tuy đã lớn như vậy, nhưng vẫn là một xử nam.”

“ Cái gì?”

Hác Lập Hải chấn động đến nói không ra lời, nhưng trong lòng lại mừng như điên. Nghĩ đến A Tiến đáng yêu của y chưa từng bị người khác chạm qua, y liền cảm thấy thật thỏa mãn.

“ Người không tin a? Ta nói cho nghe nè, biểu ca đối với chuyện gì cũng không tích cực, với nữ nhân cũng vậy, ngay cả gặp mặt cũng chẳng muốn đi, cho nên tới hiện tại cũng còn cô đơn.”

“Vậy hẳn có thâm mến ai không?”

Khi Hác Lập Hải hỏi đến vấn đề này, không biết vì sao tâm tình đột nhiên trở nên rất khẩn trương.

“ Chưa từng nghe hẳn nói.....”

Mạch Á Đường cúi đầu suy nghĩ: “Hình như không có “

“ Thật tốt quá.”

Hác Lập Hải nghe vậy không hiểu vì sao lại nhẹ nhàng thở ra.

“ A, vì sao lại tốt?”

“ Ách.”

Hác Lập Hải sững sốt một chút: “ Bởi vì hẳn làm như vậy mới có thể tự do qua lại với nhiều người a, tự do đáng quý biết bao nhiêu a. Mạch Á Đường, người phải nhớ kỹ,điều thứ nhất trong bí kíp tán gái, chính là tự do! Nếu nữ nhân muốn cuốn lấy người, không để cho người tự do, làm người không thể thở, người phải lập tức chia tay nàng.”

Kỳ thật Hác Lập Hải từ nhỏ đến lớn chỉ có bị nữ nhân truy đuổi, cho tới bây giờ y cũng chưa từng theo đuổi bất luận kẻ nào, cho nên bí kíp tán gái gì đó, căn bản chỉ là thuận miệng bịa chuyện.

“ Nga, thì ra là thế. Ta sẽ nhanh chóng nhớ kỹ “

Mạch Á Đường xuất ra một quyển sổ nhỏ, bắt đầu thật thà ghi chép vào đó.

“Hảo, ta đã dạy xong một điều, người tiếp tục nói chuyện của biểu ca người cho ta biết đi.”

“ Hảo, người muốn biết chuyện gì, ta cũng có thể nói cho người nghe.”

“ Người nhà của hẳn còn có những ai?”

“Không ai. Aizz...”

Mạch Á Đường nói đến đây chợt thở dài một hơi: “Cha mẹ hẳn khi vừa đến Trung quốc thì lần lượt qua đời, hẳn lại là con trai độc nhất, không có huynh đệ tỷ muội,tứ cố vô thân, người trong làng nhìn thấy hẳn lẻ loi hiu quạnh, thường thường hỗ trợ chiếu cố hẳn.”

Hác Lập Hải nghe xong,tự dừng trong lòng cảm thấy trầm trọng dị thường.

Thấy cá tính của hẳn luôn lạc quan, thế nhưng không ngờ vận mệnh của hẳn lại nhấp nhô như vậy. Y vốn từ nhỏ đã được cha mẹ che chở, cuộc sống sung sướng,còn hẳn thì

“ Ta đã trở về “

Lưu Bộ Tiến thở dốc hự hự chạy trở về.

Hắn bị mợ kéo đi cầu nhân duyên, ngẫu nhiên còn lấy được quẻ tốt nhất. Mợ phi thường cao hứng, cứ nói đây là điềm tốt, muốn nhân dịp nào nhiệt này, có thể an bài chuyện vợ con cho hẳn. Nhưng trong lòng hẳn

lại nhớ đến Hác Lập Hải nên ngoài miệng liền ậm ừ đáp ứng, bảo tháng sau nhất định trở về, như vậy mợ mới vừa lòng thả cho hắn đi.

“ Ngươi mệt lắm sao?”

Hác Lập Hải thấy hắn chạy trốn mà mồ hôi ướt đầm, đau lòng cầm lấy khăn tay giúp hắn lau trán.

“ Ân.”

Lưu Bộ Tiến lẳng lặng đứng, để yên cho nam nhân lau mồ hôi giúp hắn.

Không biết vì sao, rõ ràng hay bị tên hỗn đản này khi dễ, nhưng chỉ cần vừa nhìn thấy y, tâm tình của hắn liền trở nên rất yên ổn, giống như trong cơn mưa gió, đều có nam nhân này giúp hắn chống đỡ.

“Đi đến miếu để cầu cái gì vậy?”

Hác Lập Hải đưa tay giúp hắn vén mái tóc dính trước trán.

“ Ách, không có gì. Chính là cầu bình an khỏe mạnh thôi.”

Lưu Bộ Tiến không muốn để cho nam nhân biết mình vừa cầu nhân duyên. Bên cạnh Hác Lập Hải có quá chừng mỹ nữ đeo bám, mỗi người đều ước gì được gả cho y, trong khi hắn ngay cả một đối tượng cũng không có. Tuy đều là nam giới, nhưng sao lại kém nhau nhiều như vậy a? Thật sự là quá mất mặt.

Lưu Bộ Tiến cực lực cố giấu diếm, nhưng không ngờ tên biểu đệ đứng kế bên lại không chừa cho hắn một ít mặt mũi, liền oang oang tiết lộ bí mật.

“ Không phải đâu, ta nhớ rõ là mẹ ta dẫn ngươi đi cầu nhân duyên.”

Trời, Mạch Á Đường chết tiệt! Không nói cũng không ai bảo ngươi câm a! Lưu Bộ Tiến hung hăng trừng mắt nhìn hắn một cái.

“ Cầu nhân duyên?”

Ánh mắt Hác Lập Hải bắt đầu trở nên nguy hiểm, nhưng khóe miệng vẫn lộ ra nụ cười mỉa: “Muốn kết hôn sao?”

“Ách..... Là mợ gọi ta đi mà.”

Lưu Bộ Tiến nhìn thấy diễn cảm của nam nhân, trộm lui từng bước.

Ồ..... Vẫn nên cách tên hỗn thế đại ma vương này xa một chút cho an toàn.

“ Biểu ca, miếu nhân duyên kia linh nghiệm lắm, ngươi đưa quẻ cho ta xem nào.”

Mạch Á Đường một phen rút tờ giấy đỏ đặt trước ngực hắn ra xem: “Aa! Là quẻ tốt nhất a! Biểu ca, chúc mừng ngươi a! Ngươi sẽ sớm tìm được tân nương tử.”

“ Đúng vậy, thật sự là chúc mừng chúc mừng.”

Hác Lập Hải mặt ngoài cười càng ‘ôn nhu’ hơn, nhưng lửa giận trong lòng lại càng thịnh vượng.

Tân nương tử? Chờ đến khi ‘ Kế hoạch’ của ta hoàn thành, ta xem ngươi làm sao tìm được tân nương tử?

“Nơi này, chính là nơi này.”

Mạch Á Đường dẫn hai người đi đến một quầy hàng dưới gốc đại thụ.

“Ân, địa điểm không sai, đám đông rất nhiều.”

Hác Lập Hải vừa lòng gật đầu.

Nơi nào tập trung càng nhiều người thì càng tốt cho ‘ Kế hoạch’.

“ Quầy hàng này vốn là của bá bá ta , nhưng sáng hôm nay,khi vừa rời giường thì không cẩn thận bị vẹo thắt lưng, nên mới không có tới. Vừa vặn Hác tiên sinh cần một cái quầy hàng, ta liền miễn phí tặng cho ngươi sử dụng đó.”

“ Người cần quây hàng để làm gì?”

Lưu Bộ Tiến thật sự là càng nghe càng hồ đồ.

“ Bán đồ vật này nọ a.”

“ Bán cái gì? Bán sách của người?”

“ Như thế nào có thể? Sách của ta đều có đầu mối tiêu thụ cố định, không thể bán tùy tiện ra bên ngoài.”

“ Vậy người rốt cuộc muốn bán cái gì a?”

Lưu Bộ Tiến thật sự là tò mò muốn chết.

“ Điều là những thứ người có biết đó a, quen thuộc vô cùng.”

Quen thuộc vô cùng?

Lưu Bộ Tiến nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là đoán không ra.

“ Thôi được rồi, đừng lãng phí những tế bào não ít đến đáng thương của người để đoán, mau nhìn đây!”

Hác Lập Hải mở bao hành lý ra : “Tèn ten”

“ Cái gì?!”

Lưu Bộ Tiến vừa nhìn thấy, thiếu chút nữa đã té xỉu.

“ Thế nào? Ta nói có đúng không? Điều là những món mà người vô cùng quen thuộc đó.”

“Người đúng là tên biến thái! Người đem đạo cụ kích tình đến hội chùa làm gì?”

Lưu Bộ Tiến sợ bị biểu đệ nghe được, liền vội vàng kéo Hác Lập Hải qua một bên, nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

“ Làm gì? Mang đến để bán a.”

“ Bán? Bán đạo cụ kích tình? Hác đại tác phẩm gia. Người thiếu tiền đến như vậy sao?”

“ không thiếu tiền, chỉ thiếu cảm hứng a. Người đã quên rồi sao? Ta nói là nam nhân vật trong sách cần phải đi đến hội chùa, cho nên người mới xung phong muốn dẫn ta tới đây a.”

“Nếu ta biết người muốn tới đây để bán đạo cụ kích tình, đánh chết ta cũng sẽ không chịu.”

“ Không phải ta muốn bán.”

“ Cái gì? Không phải người? Vậy là ai a?”

“ Là người.”

“ cái gì?!”

Lưu Bộ Tiến sợ tới mức nhảy dựng lên: “ Người bệnh thần kinh a! Ai lại bán mấy thứ này ở đại hội chùa a? Muốn dọa chết người sao?”

“ Bởi vì có thể dọa người nên ta mới bán chứ, vì nhân vật trong sách của ta muốn được xưng là ‘Tiềm năng kích thích huấn luyện’ nên hẳn phải làm mọi cách để vượt qua nhục nhã, ở trong hội chùa, trước mặt công chúng mà đem sản phẩm của mình đẩy mạnh tiêu thụ a, hy vọng trong tương lai, loại dụng cụ này sẽ được tất cả mọi người biết đến.

Lưu Bộ Tiến nghe Hác Lập Hải nói chuyện rõ ràng mạch lạc, nước miếng tung bay, hoàn toàn không thể nói lại y.

Cũng chỉ có loại tác giả chân chính biến thái mới có thể viết ra loại tình hình biến thái thế này....

Ông trời a! Tổ tiên ta rốt cuộc đã thiếu tên đại *** ma này cái gì? Đời này ông lại phái hẳn đến để tra tấn ta?

Cậu nhân viên đáng thương chỉ có thể yên lặng mà than thân trách phận trong lòng.

“Tốt lắm, nói xong rồi, hiện tại ngươi đã hiểu nội dung chưa?”

“ Ta một chút cũng không muốn hiểu.”

Lưu Bộ Tiến tức giận trừng mắt nhìn y một cái.

“ Từ từ, chậm rãi thì ngươi cũng hiểu ra thôi mà, hiện tại, để gia tăng cảm hứng của ta, ngươi mau sắm vai thành nhân vật trong sách, đến hội chùa, bắt đầu bày bán đạo cụ kích tình đi.”

“ Cái gì?! Ta? Ngươi chết đi!”

Lưu Bộ Tiến quay đầu bước đi.

Bệnh thần kinh! Đây chính là quê quán của ta, lại muốn ta ở nơi này bán mấy thứ đạo cụ đó, về sau còn có mặt mũi gặp người khác sao? Lại càng không có nữ nhân nào dám gả cho ta.

Muốn bán thì tự đi mà bán! Ông không thèm.

“ Không bán a? Cũng tốt, tốt lắm, ta đây đành phải công khai số hình ảnh ‘Cuộc sống chân thực’ của ngươi ra, triển lãm ngay tại đây cho mọi người xem.”

Hác Lập Hải lấy điện thoại di động ra.

Cái gì mà ‘Cuộc sống’? Chẳng lẽ y chụp ảnh ta tắm rửa (=)))? Lưu Bộ Tiến tò mò liếc nhìn — mẹ ơi a a a a!

Lưu Bộ Tiến sợ tới mức thiếu chút nữa đã hôn mê.

Từ khi nào mà tên *** ma này lại chụp được những bức ảnh ‘ Khủng bố’ như vậy a a a?

“Tắm này trông ngươi rất phấn khích! Lúc ngươi bị ta bắn lên người a, dịch thể vương đầy mặt, thần tình thật sự là rất động lòng người nha.”

Hác Lập Hải ra sức tán thưởng, chỉ tiếc là chưa giơ thêm ngón tay cái lên.

“ Ngươi... xóa hết cho ta! Bằng không ta sẽ giết ngươi!”

Lưu Bộ Tiến tức giận đến sôi máu.

“ Xóa mấy bức này, trên mạng của ta còn có một đồng mà.”

Hác Lập Hải thuận miệng nói xạo..

Những hình ảnh kia chính là sở hữu tư mật của y, làm sao có thể tung lên mạng chứ.

“ Ngươi ngươi.....”

Lưu Bộ Tiến dùng ngón tay run rẩy chỉ vào y, tức giận nói không ra lời.

“Thôi thôi, trước mặt là một đao, lui đầu cũng là một đao, vẫn phải làm thôi, Chương này đã là chương cuối cùng rồi, không cần lãng phí thời gian. Mau cho ta cảm hứng a!”

Hác Lập Hải ra vẻ thống khổ ôm đầu kêu to.

Cảm hứng! Cảm hứng!

Ngươi là tên vương bát đản vì tư lợi, ngươi căn bản mặc kệ người khác chết sống như thế nào, cũng chỉ quan tâm đến cảm hứng của chính ngươi thôi, thật sự là quá đáng. Rõ ràng trong lòng thì không ngừng mắng nhiếc tên xú nam nhân kia, nhưng vừa nhìn thấy y làm ra bộ dáng thống khổ, Lưu Bộ Tiến liền rất nhanh mềm lòng, quên đi, đành giúp y một lần cuối cùng vậy.....

Huống chi ta có ‘Yếu điểm’ nằm trong tay y, không làm cũng không được a.

Lưu Bộ Tiến tự nói với bản thân như thế, hàm chứa nước mắt, bắt đầu trở về với ‘Kiếp sống’ bi thảm của hắn.....

=====

Một đám người ríu rít tụ tập ở quầy hàng phía trước cách đó không xa.

“ Ai u! Nam nhân kia không phải đang bán mấy thứ...”

“Mẹ của ta a! Còn có các loại màu sắc cùng hình dạng”

“Có một cái thật lớn Dọa chết người...”

“ Trời đất! Mấy thứ này làm sao có thể mang đến hội chùa để bán a.?”

“A, hấn không phải là người của Lưu gia sao?”

“Đúng vậy, quả nhiên là hấn, không phải hấn đã đến Bắc bộ rồi sao, có nhìn lầm không?”

“ Ta nghĩ có thể là hấn đang rất chán nản,nên mới trở về đây để buôn bán loại hàng này.”

“ Ai nha, may mắn hôm nay bị ta nhìn thấy, ban nãy mợ hấn còn dám nhờ ta giúp an bài việc hôn sự cho hấn nữa.

“ Còn an bài gì nữa a? Nữ nhân nào mà dám gả cho loại nam nhân bán mấy thứ này?”

“ Đúng vậy, đúng vậy, ai mà dám? Từ hôm nay trở đi,hương thân phụ lão chắc chả ai muốn tiếp cận hấn nữa.”

“ Đúng vậy, mau đi nói cho các bà mối trong thôn, về sau A Tiến Lưu gia có muốn tìm đối tượng, tất cả đều phải từ chối.”

“ Đúng đúng, ta cũng đi nói cho bà mối trong thôn của ta biết.”

Đại tác phẩm gia đứng một bên nghe thấy tất cả, âm thầm cười đến cười toe toét.

Ha ha,kế hoạch thành công.

Kỳ thật, cảm hứng thật ra đều đã có rồi, quan trọng nhất là làm cho hấn tránh đi mấy cái vụ thân cận chán ghét này.

Vừa nghĩ đến cậu nhân viên đáng yêu của y mà bị mấy bà mấy cô giới thiệu cho các nữ nhân nhan sắc xinh đẹp, Hác Lập Hải giống như đứa trẻ bị người khác đoạt lấy món đồ yêu quý, lập tức cảm thấy rất mất hứng.

Bất quá, trái ngược hấn với tâm tình khoái hoạt của y, giờ phút này tâm tình Lưu Bộ Tiến quả thật là cảm thấy khổ sở tới cực điểm.....

Cứu mạng a.Thật sự là mất mặt quá đi.

“ Thúc thúc, người đang bán cái gì vậy? Mấy cái đồ vật này có thể ăn được không?”

Một đứa bé không hiểu chuyện chạy tới quầy hàng của hấn, ngồi xổm xuống bên cạnh để giúp vui.....

ai dzô,dạo này máy của ta bị lag quá = =”.cô chữ mà nó chạy theo ko kịp,phải vừa edit vừa beta,vừa sửa chữ nữa,gõ xong...đến 1 lúc sau hàng chữ mới từ từ chạy ra,còn chồng lên nhau để thì thành ế T_T.Tôi khổ we’ đê

10. Chương 10

Lúc ở hội chùa,được chứng kiến nam diễn viên của y ra sức diễn xuất như thế, Hác đại tác phẩm gia của chúng ta ý tứ bắt đầu tuôn trào, sau khi từ Cát Cát Trấn trở về, liền mài miết sáng tác.

Hác Lập Hải không thềm nghỉ ngơi,cắm đầu viết sách liên tục ba ngày ba đêm.

Tiểu thuyết nam x nam đầu tiên của ‘Tình sắc hoàng đế’ rốt cục cũng đã hoàn thành phần tiết cáo. (bản nháp)

Nội dung sách vừa được tung ra thị trường,ngay lập tức đã tạo nên sự náo động! Chẳng những được trăm trò khen ngợi, còn được độc giả nhiệt liệt đón nhận.

Biên tập Tần Lấy Thủ ngồi trên ghế sa lon của Hác đại tác phẩm gia, hưng phấn mà cười ha ha.

“ Người còn cười được, chứ ta thì mệt lắm rồi”

Hác Lập Hải ngồi trên ghế sa lon than thở, mệt bơ phờ.

“ Quyển sách này viết thật là hay quá!”

Tần Lấy Thủ cầm tài liệu trên tay, càng không ngừng gật đầu khen hay: “Tâm tình của nam nhân vật được miêu tả thập phần khắc sâu, bộ phận tình sắc lại sinh động kích thích, phấn khích tuyệt luân, chắc chắn làm cho độc giả xị máu mũi nha.” “Viết một quyển nam x nam tiểu thuyết, so với mười quyển nam x nữ còn mệt hơn.”

Hác Lập Hải dùng hai tay xoa nắn huyệt thái dương.

“ Để mang đến cảm giác mới mẻ cho độc giả, người chịu mệt một chút có sao đâu. Tác phẩm này đã tạo nên sự náo động như vậy, chẳng lẽ người không cảm thấy tất cả sự vất vả đều rất đáng giá sao?”

“Ừ đúng vậy.”

“Với lại, cũng may là có người kia hỗ trợ cho ‘cảm hứng’ của người, bằng không ta nghĩ bộ nam x nam tiểu thuyết này tuyệt đối không thể viết ra được.”

Tần Lấy Thủ nói đúng trọng tâm.

“ Ân, người nói cũng đúng, may mắn là ta tìm được hần.”

Hác Lập Hải khoe miệng không ngừng cong lên.

“ Đúng rồi, hần ở đâu?”

“ Đi rồi, mấy hôm nay ta lo viết sách, không biết hần đi từ lúc nào.”

“ Người cũng viết xong rồi, về sau cũng không cần gặp hần nữa.”

Hác Lập Hải nghe xong liền sững sốt.

Đúng vậy, ta đã viết xong, nhưng vì sao vẫn rất muốn gặp hần?

Thật khó hiểu....

Những lúc không có cậu nhân viên ở bên cạnh, tuy rằng y lo viết sách đến tối tăm mặt mũi, nhưng có đôi khi không tự chủ được, vẫn thường nhớ đến hần.

Vài ngày không thấy, không biết hần có khỏe không?

Hôm trước cũng muốn gọi điện thoại cho hần, nhưng sợ vừa nghe thấy thanh âm của hần, lại càng muốn gặp hần.

Nhưng rõ ràng là y không có thời gian, phải hoàn thành cho xong nốt quyển sách.

Cho nên cuối cùng y cũng không gọi...

“ Lập Hải, người hiện tại đã viết xong cảo, hần là nên đi ra ngoài hảo hảo thoải mái một chút.”

“ Ân, đang định đi.”

Hác Lập Hải đã sớm chuẩn bị thật tốt, muốn nhìn thấy cậu nhân viên đáng yêu của y, bù lại mấy ngày xa vắng.

“ Tốt lắm, hãy để biên tập viên bạn tốt là ta đây, giúp người hẹn với vài mỹ nữ xinh đẹp nha, người tối nay nên mặc đồ cho thật đẹp.”

“Tần đại biên tập của chúng ta từ khi nào thì biến thành bà dẫn mối rồi?!”

Hác Lập Hải tức giận trừng mắt nhìn hần một cái.

“ Như thế nào? Không có hứng thú sao?”

“ Nếu ta thích thì ta tự xử lí, người cứ như gà mẹ ấy.”

“ Không thể nào? Trước kia mỗi lần viết xong cáo, người đều nhờ ta giúp người gọi mấy mỹ nữ đến chơi đùa, thả lỏng một chút, như thế nào lần này lại không hứng thú? Nga, ta đã biết, nhất định là lâu lắm không có bính nữ nhân, nên đã quên mất phải làm như thế nào, có phải không? Ha ha.....”

Tần Lấy Thủ trêu chọc nói,

“ Người vì sao càng ngày càng hạ cấp?”

Hác Lập Hải không kiên nhẫn đứng lên: “Ta không rảnh nói nhảm với người nha, ta muốn đi ra ngoài.”

“ Aizzz, đừng chơi quá sức, nhớ là buổi tối có buổi tiệc mừng công a.”

Tần Lấy Thủ luôn miệng nhắc nhở.

“ Đã biết rồi, sẽ đến đúng giờ.”

Diễm dương cao chiếu

Đã vài ngày không xuất môn,Hác Lập Hải cảm giác cơ thể của mình dường như sắp mọc lên một đống nấm mốc.

Y khẩn cấp chạy đến văn phòng của dịch vụ Khoái Hoạt, muốn tìm cậu nhân viên đáng yêu của y...

“ Xin hỏi Lưu Bộ Tiến tiên sinh có ở đây không?”

Hác Lập Hải lễ phép hỏi chuyện một tiểu thư ở quầy tiếp tân.

Oa, đoán không ra Lưu Bộ Tiến cũng có một bằng hữu thượng lưu như vậy.

Về sau nên hảo hớn hớn một chút.

Tiểu thư kia lộ ra nụ cười đẹp nhất của mình, thân thiết nói: “Ngại quá, hân vừa đi ra ngoài giao hàng.”

Hác Lập Hải nghe vậy có điểm thất vọng.

Vốn muốn tạo cho hân một sự kinh hỉ.

“ Xin hỏi khi nào thì hân mới trở về?”

Hác Lập Hải tiếp tục kiên nhẫn hỏi.

“ Khoảng hai giờ nữa.”

“ Không sao, ta ở đây chờ hân.”

Oa, Lưu Bộ Tiến có mặt mũi thật lớn a.

Có thể khiến cho một vị mỹ nam tử ở đây chờ hân đến hai giờ.

Toàn bộ nữ nhân viên trong công ty đều chạy đến chỗ của Lưu Bộ Tiến, sôi nổi bàn tán.

“ A, đây không phải là Hác tiên sinh,bạn của A Tiến sao?”

Lí Cơ Lâu đi ngang qua quầy, nhìn thấy đại soái ca kia, lập tức vui vẻ chạy tới.

“ Hác tiên sinh, nhĩ hảo.”

“ Nhĩ hảo.”

Hác Lập Hải ôn hoà gật gật đầu.

“Hác tiên sinh là tới tìm A Tiến sao?”

“Đúng.”

“Thật tốt quá, Hác tiên sinh đến đây vừa vặn có thể hảo hảo khuyên nhủ hân.”

“ Khuyên nhủ hân? Hân làm sao vậy?”

“ Ai, cũng không biết A Tiến gần đây phát điên cái gì? Đột nhiên liều mạng tăng ca, không chịu nghỉ ngơi.”
Lí Cơ Lâu lắc đầu thở dài.

“ Sao lại thế này?”

Hác Lập Hải cau chặt mày.

“ Hắn mỗi ngày đều công tác gần mười lăm giờ, cho dù là cơ thể làm bằng sắt cũng phải ngã bệnh.”

“ Hắn sao lại không quý trọng thân thể của chính mình như vậy? Hắn đang thiếu tiền sao?”

Hác Lập Hải lo lắng hỏi.

“ Chắc là không đâu, hắn vừa mới lĩnh ba tháng tiền thưởng, hắn là có tiền a.”

“Vậy vì sao hắn lại phải liều mạng công tác như thế kia?”

Hác Lập Hải không thể lý giải nổi.

“ Ta có hỏi qua, hắn nói gần đây hắn đang rảnh rỗi, nếu công tác thì có thể kiếm được nhiều tiền hơn.”

“ Thích tiền hơn mạng sống sao?”

Hác Lập Hải tức giận nói: “ Đợi ta gặp hắn, sẽ hung hăng giáo huấn cho hắn một chút, để về sau hắn không dám ... lãng phí thân thể của chính mình như vậy nữa.”

“ Thật tốt quá, đúng là cần phải có người làm vậy với hắn.”

Lí Cơ Lâu dùng sức gật đầu.

A Tiến thật sự rất xằng bậy Ta khuyên như thế nào hắn cũng không thềm nghe, phải là người có quyền uy như Hác tiên sinh, A Tiến mới có thể nghe lời.

“ Cám ơn người đã nói cho ta biết chuyện này.”

“ Đừng khách khí, chúng ta đều là bằng hữu của A Tiến, đều hy vọng hắn hảo, không muốn nhìn thấy hắn xảy ra chuyện, huống chi nếu hắn có mệnh hệ gì, ta làm sao có thể gặp mặt người thân của chúng ta a.

“ Yên tâm, có ta ở đây, sẽ không để hắn xảy ra chuyện.”

Hác Lập Hải quyết liệt nói.

“ Có bằng hữu như Hác tiên sinh, thật sự là phúc khí của A Tiến, ta đây yên tâm giao hắn cho người, khi người gặp hắn thì nên hảo khuyên nhủ hắn, ngày mai không cần tăng ca nữa, ta đây đi trước, tái kiến.”

“ Tái kiến.”

Hác Lập Hải gật gật đầu.

Ân, kỳ thật người kia cũng không phá hư chuyện, còn biết quan tâm bằng hữu.

May mắn hắn nói với ta việc này, nếu không ta còn không biết cái tên kia đã không muốn sống nữa, chả biết chiều cổ chính mình gì cả.

Thật sự là khiến người ta phải bức hỏa mà.

Hác Lập Hải cố nén trụ lửa giận, tiếp tục chờ đợi cậu nhân viên của y trở về.....

Lưu Bộ Tiến kéo lê thân thể mỗi mệt, sau khi giao xong món hàng cuối cùng, hắn chậm rãi chạy xe về tới công ty.

Tuy thân thể luôn kêu gào rằng cần phải nghỉ ngơi, nhưng trong đầu như thế nào cũng vô pháp quên đi người kia..

Nhớ y quá.....Hắn đành khiến cho toàn thân mệt mỏi đến khi hôn mê, như vậy mới không thể nghĩ đến con người nhân tâm kia.

Đã một tuần rồi.

Y không thèm gọi điện thoại cho hắn, ngay cả một tin tức nhỏ cũng không.

Thật lạnh lùng.

Tuần trước, mỗi ngày hắn đều mở di động ra kiểm tra, còn nghi ngờ không biết có phải nó đã bị hỏng hay không.

Sau khi xác định được nó không hề bị hư, hắn mới hiểu được –

Nam nhân kia, sẽ không gọi điện thoại cho hắn nữa..

Sách của y đã gần hoàn thành rồi, không bao giờ ... cần hắn làm ‘cảm hứng’ nữa.

Hắn phải cảm thấy mình được tự do mới đúng.

Vốn mỗi ngày đều bị y khi dễ, còn hiện tại... y sẽ không còn đến quấy nhiễu cuộc sống của hắn.

Nhưng vì sao trong lòng lại khó chịu như vậy?

Khó chịu giống như trái tim bị cái gì đó hung hăng ngăn chặn, nhịp điệu không còn nhảy lên giống như lúc trước

Hắn ăn không vô, ngủ không được.

Cả người gầy đi một vòng lớn.

Cuối cùng chỉ có thể dựa vào việc liều mạng tăng ca để hành xác bản thân, làm cho mình mệt mỏi đến mức vừa về tới nhà, liền nằm xuống ngủ.

Đây là phương pháp duy nhất có thể làm cho hắn quên đi gương mặt của y vào mỗi đêm tối.

Thật sự mệt mỏi quá, thân thể mệt mỏi quá, tâm cũng rất mệt.....

Cẩn thận dựng xe máy trước cửa.

Hắn một bước tiến vào công ty, còn chưa kịp ngồi xuống, đã bị một người từ sau lưng đưa tay ôm lấy.

“ A—— ”

Lưu Bộ Tiến phát ra một tiếng kêu sợ hãi.

“ Còn dám kêu?”

Thanh âm của nam nhân tràn ngập tức giận, nhưng Lưu Bộ Tiến nghe xong lại tuyệt không sợ hãi.

Là y! Là y!

Trong lòng vui mừng như điên làm cho hốc mắt của hắn kích động đến mức đỏ lên.

“ Người..... Người tới làm gì?”

Vương bát đản! Lâu như vậy không xuất hiện, người rốt cuộc còn tới làm cái gì?

Người chẳng lẽ không biết ta mỗi ngày đều chờ điện thoại của người sao?

“ Ta là đặc biệt tới tìm người.”

Hác Lập Hải nhìn thấy nam nhân gầy đi một vòng lớn, đau lòng muốn chết.

Lưu Bộ Tiến nghe y bảo đến tìm hắn, trong lòng bỗng chốc ngọt ngào, nhưng lại ra vẻ không cần: “Tìm ta để làm chi?”

“ Ta tới tìm người tính toán sổ sách.”

Hác Lập Hải tà tà cười.

“ Tính toán sổ sách?”

Lưu Bộ Tiến thiếu chút nữa đã học máu.

Có lầm hay không, ngươi là ác nhân mà còn dám cáo trạng trước a.

“ Đúng, món nợ này phi thường khó trả, ta dẫn ngươi đi đến một chỗ, rồi chậm rãi tính toán ha!”

...

...

Tại câu lạc bộ tư nhân xa hoa, bên trong đứng đầy một đám tuấn nam mỹ nữ.

Bọn họ mỗi người đều là nhân viên và đối tác quan trọng của nhà xuất bản Viên Lưu.

Khi Đường Kim của buổi tiệc là Hác Lập Hải vừa đi vào, hội trường lập tức nổi lên một trận vỗ tay vang dội.

“ Chúc mừng ‘ Khoái Hoạt đẩy mạnh tiêu thụ viên’ được độc giả đón nhận điên cuồng.”

“ Chúc mừng thu lại được cả vốn lẫn lời.”

Tiếng chúc mừng vang lên không dứt ở hai bên tai.

Hác Lập Hải đối với mọi người mỉm cười: “ Vất vả, sách lần này nếu như không nhờ các vị cố gắng trả giá, ‘ khoái hoạt đẩy mạnh tiêu thụ viên’ hẳn là không đạt được thành tích tốt như vậy, cảm ơn mọi người đã ủng hộ Hác Lập Hải ta.”

“ Hơn nữa, ta cũng muốn giới thiệu cho mọi người một vị có công lớn nhất.”

Hác Lập Hải kéo nam nhân đến bên cạnh y: “ Nếu không có vị Lưu tiên sinh này cung cấp cho ta nguồn cảm hứng cuốn cuộn không dứt thì ‘ Khoái hoạt đẩy mạnh tiêu thụ viên’ nhất định là không có khả năng hoàn thành, ta và mọi người cùng nhau kính hân một ly nha!”

“ Kính Lưu tiên sinh!”

“ Kính Lưu tiên sinh!”

“ Không sao, không sao, mọi người đừng khách khí.”

Lưu Bộ Tiến không ngờ cái tên kia lại dùng chiêu này, nhất thời lúng túng, đành phải xấu hổ gật đầu liên tục.

“ Mau, ngươi đến đây ngồi xuống.”

Hác Lập Hải cùng mọi người chào hỏi lẫn nhau, y đưa Lưu Bộ Tiến đi đến một góc bàn: “ Ngươi dạo này gây quá, ta đi lấy vài món đồ cho ngươi ăn.”

“ Nga, hảo, ta vừa gặp ngươi, bụng liền cảm thấy đói.” Lưu Bộ Tiến nói ra không hề nghĩ ngợi.

“ Ta nghĩ ngươi không chỉ đói bụng đâu nhỉ?”

Hác Lập Hải nháy mắt mấy cái đầy ẩn ý với hắn.

“Ngươi là tên sắc ma, chỉ giỏi nói lung tung thôi.”

Lưu Bộ Tiến đỏ mặt mắng to.

“ Ha ha.....”

Hác Lập Hải cười to rời đi.

Tuy rằng lại bị tên hỗn thế đại *** ma này trêu chọc, nhưng tâm tình Lưu Bộ Tiến lại trở nên rất tốt.

Kỳ quái, ta sao lại thế này a?

Chẳng lẽ bị tên kia ngược đãi quá lâu, nên ta đã biến thành kẻ thích bị ngược cuồng?

Ô..... Không cần a, Lưu Bộ Tiến ta còn muốn làm người bình thường a.

“ Hắc, nhĩ hảo.”

Ngay khi Lưu Bộ Tiến đang miên man suy nghĩ, một đại mỹ nữ tóc dài, tư thế tao nhã đi tới, đứng trước bàn của hắn.

Oa, đây là thiên tiên hạ phàm sao?

Lưu Bộ Tiến cảm thấy nữ nhân này quá mức xinh đẹp, giống như là vừa bước ra từ trong bức họa.

Hắn nhin không được vươn tay ra nhéo nàng một cái.(=)))

“ ôi cha!”

Đàm Ngải Thanh đau đớn kêu lên một tiếng.

“ A.”

Lưu Bộ Tiến bị tiếng kêu của nàng làm cho hoảng sợ.

“Sao tự dưng ngươi lại nhéo ta?”

“ Ô... Thực xin lỗi! Ta nghĩ ngươi là thiên tiên hạ phàm, nên muốn nhéo thử xem có phải là người thật hay không?????”

Lưu Bộ Tiến xấu hổ giải thích.

“ Ha ha????? Ngươi thật thú vị!”

Đàm Ngải Thanh nghe xong lời hắn nói, nhin không được mà cười ha ha.

“ Chuyện gì vui vẻ như vậy a?” Tần Lấy Thủ cũng đi tới giúp vui.

“ ‘Cảm hứng’ của Lập Hải thật sự rất thú vị, ta rốt cục cũng biết vì sao y thích ở cùng một chỗ với hắn, thật sự chơi rất vui.”

Đàm Ngải Thanh cười hì hì nói.

“ Lưu tiên sinh vốn là một người thú vị mà.”

Tần Lấy Thủ phi thường đồng ý.

“ Lập Hải? Các ngươi cũng quen cái tên kia?”

Lưu Bộ Tiến tò mò hỏi.

“ Đương nhiên quen, cả ba người chúng ta đã học chung từ thời trung học.”

Đàm Ngải Thanh giải thích.

“ Đúng vậy, Lưu tiên sinh nếu muốn biết chuyện về tên kia, cứ hỏi bọn ta nè, tuyệt đối là tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tẩn.”

Tần Lấy Thủ cười cười nói.

“ Ta cũng rất muốn biết, có phải tên kia từ khi bắt đầu thời kỳ trưởng thành, thì liền biến thái như vậy không?”

“ Biến thái? Ha ha?????”

Đàm Ngải Thanh cùng Tần Lấy Thủ lần đầu tiên nghe được có người dám nói Hắc Lập Hải như vậy.

“ Lưu tiên sinh ngươi nói đúng đó, Lập Hải quả thật theo thời kỳ trưởng thành thì bắt đầu bị biến thái.”

Đàm Ngải Thanh cố gắng ngừng cười, về mặt đứng đắn nói.

“ Đúng, cẩn thận nhớ lại, cái tên kia quả thật rất có tiềm chất của kẻ biến thái.”

Tần Lấy Thủ cũng hòa theo gây chuyện: “ Ta nhớ rõ có một năm, y đồng thời kết giao mỗi lớp một nữ sinh, từ năm một cho đến năm ba, toàn bộ đều không buông tha.”

“ Cái gì?”

Lưu Bộ Tiến kinh ngạc kêu to.

Cái tên sắc ma, quả nhiên là từ nhỏ đã làm chuyện xằng bậy.

“ Kia còn không đáng là gì, ta nhớ rõ y từng bí mật kết giao với cả cô giáo nữa, đối phương vì yêu y mà muốn nghỉ luôn việc dạy học, định cùng y bỏ trốn đó.”

“Nhưng sau đó lại bị y bỏ rơi, giáo viên kia cũng choáng váng, còn đòi treo cổ trên cây nữa.”

“ Đúng vậy, Lập Hải tuyệt đối sẽ không vì một người,mà buông tha cho cả rừng rậm.”

Hai người nhất đáp nhất xướng, nói đến nước miếng tung bay, nhưng lại không biết nam nhân đứng bên cạnh đang nổi trận lôi đình.

Hừ, sắc ma chính là sắc ma, cầu thì thích cắn móng người.

Lưu Bộ Tiến càng lúc càng sinh khí, nhưng cũng không kém phần thương tâm.

Mấy ngày nay, người ta chỉ xem người như ‘Cảm hứng’ thôi, cả hai chỉ là ‘Hợp tác’ ‘Hợp tác’ mà thôi, người mơ tưởng nhiều như vậy để làm chi?

Chẳng lẽ còn hy vọng y sẽ yêu một cây củ cải xấu xí như người sao.

Người là loại người nào?

Tướng mạo xấu, chỉ số thông minh cũng thấp, tiền thì không có, người cho rằng mình có điểm nào sánh được với các mỹ nữ,công tử nhà giàu trong thiên hạ?

Phi phi phi! Không đúng!

Ai cần hấp dẫn cái tên *** ma kia?

Y đối với ta không có ‘Tính thú’, không phải ông càng an toàn sao?

Về sau cũng không cần lo lắng móng sẽ bị nở hoa.

Lưu Bộ Tiến liều mạng an ủi chính mình.

Nhưng mặc kệ hấn cố gắng an ủi chính mình như thế nào,sau khi nghe xong lời nói của bọn họ, tâm tình càng lúc càng uể oải.

“ Ngại quá, ta còn có chút việc,ta về trước.”

Lưu Bộ Tiến buồn bã nói.

“ Người không đợi Lập Hải trở lại sao?”

Đàm Ngải Thanh cũng không muốn hấn đi sớm như vậy.

“ Không cần. Ta nghĩ không có ta, y cũng sẽ vui vẻ.”

Lưu Bộ Tiến cúi đầu, bước nhanh ra ngoài.

aizzz máy nhà ta hư rồi,lát ko bik có bị đem về công ty bảo hành ko nữa T_T,lo up trước vậy

11. Chương 11

Bởi vì dạo gần đây làm việc tăng ca quá vất vả, Lưu Bộ Tiến tự thưởng cho mình một kì nghỉ dài hạn.

Hấn cũng không muốn mang theo điện thoại di động, chỉ đi một mình đến vùng núi Nam bộ và ở lại đó bảy ngày.

Trong bảy ngày này, hấn đã suy nghĩ rất nhiều.

Hắn cảm thấy mình đã ngoài ba mươi tuổi, không thể cứ mờ mịt không có lí tưởng như vậy.

Luôn nghĩ về người kia, nhưng hắn biết đó chỉ là si tâm vọng tưởng.

Vẫn nên cưới một nữ nhân tốt làm vợ, sinh ra một đứa con béo tròn, giản dị sống qua ngày.

Sau khi trở về, cần phải tranh thủ hên hò và làm quen mới được.

Tuy rằng ở quê nhà và các vùng thân cận đều đã bị cái tên *** ma kia làm hại (‘tiếng lành’ đồn xa mà), nhưng thế giới rộng lớn như vậy, ở nơi khác cũng có thể tìm được một nữ nhân thích hợp với Lưu Bộ Tiến ta chứ.

Hảo, cứ làm như vậy.

Năm nay cần phải tìm một bà xã, sống một cuộc sống hoàn toàn mới.

Sau khi hạ quyết tâm, Lưu Bộ Tiến đứng trong sơn cốc hô to ba tiếng “cố lên”, rồi ly khai căn phòng nhỏ trên núi.

Vừa về tới thành phố, cũng không để ý bây giờ đang là nửa đêm, Lưu Bộ Tiến lập tức gọi điện thoại cho Lí Cơ Lâu.

“ Uy, Lý Cơ Thể! Mau dậy đi!”

“ Ai a????? Nửa đêm muốn hù chết người sao?????”

“ Ta là A Tiến!”

“ A Tiến? Người đã về rồi? Trên núi có vui không?”

“ Phi thường vui vẻ, bắt quá ta còn vài việc cần nhờ người giúp.”

“ Chuyện gì a?”

“ Giúp ta an bài một buổi gặp mặt đi.”

“ Gặp mặt? Người rốt cục đã nghĩ thông suốt rồi à?”

“ Đúng, ta cũng đã ngoài ba mươi rồi, nếu còn không nghĩ thông suốt chắc cả đời phải sống trong hui quạnh, ta không muốn cô độc trong quãng đời còn lại, người hãy mau chóng giúp ta an bài đi.”

“Ta đã sớm chờ người nói ra những lời này, bà xã của ta có mấy đối tượng rất thích hợp, ta sẽ nhờ nàng hên giúp cho người nha.”

“ Cảm ơn A Cơ.”

“ Không cần khách khí.”

“ À... Đúng rồi, trong mấy hôm ta đi vắng, có người nào đến công ty tìm ta không?”

“Không có a.”

“ Không có?????”

“ A Tiến, người đang đợi ai sao?”

“ Không có! Ta không đợi ai hết, ta đang đợi tin tức của người.”

“ Yên tâm, nếu có tin tốt lành ta sẽ lập tức thông báo cho người biết.”

“ Vậy cảm ơn.”

Sau khi gác máy điện thoại, Lưu Bộ Tiến ngơ ngác ngồi một hồi lâu trên giường.

Y không có tới tìm ta?????

Y không có tới?????

Sớm biết rõ sẽ có kết cục này, nhưng vì sao vẫn cảm thấy thật đau lòng?

Quên đi, không muốn nghĩ đến nữa.

Cố gắng cầu nguyện cho chuyện gặp mặt sớm thành công.

Nhưng lúc chỉ có một mình, thật sự nhớ...quá, nhớ y...quá.

Lưu Bộ Tiến nhìn gian phòng trống rỗng, đột nhiên cảm thấy thật tịch mịch.

...

...

Đứng trước cửa phi trường quốc tế, Hác Lập Hải giờ phút này tâm tình có thể nói là nhớ nhà da diết.

Vì tuyên truyền sách mới, y phải đi xuyên qua mấy quốc gia, liên tục nhiều ngày không ngừng nghỉ, đã lâu lắm không được gặp mặt cậu nhân viên đáng yêu của y.

Lần trước ở buổi tiệc mừng công, hắn bỗng nhiên bỏ đi không thêm cáo biệt, lại còn dám tắt luôn cả điện thoại di động.

Hại mình không liên lạc được với hắn.

Ngay sau đó y lại phải xuất ngoại đi công tác, hai người vẫn không có cơ hội gặp mặt.

Lần này y mà tìm được cái tên luôn muốn trốn tránh kia, nhất định phải hảo hảo giáo huấn hắn một chút.

“Lập Hải, hoan nghênh về nước!”

Đàm Ngải Thanh đứng ở sân bay, nghênh đón đại tác giả của công ty chiến thắng trở về.

“Ngải Thanh, như thế nào lại là người tới đón? Ta tưởng là A Thủ chứ?”

“Hắn trực tiếp đến thẳng nhà hàng để chờ người, chuẩn bị giúp người mời khách từ phương xa đến dùng cơm.”

“Các người đi trước đi, ta sẽ đến sau.”

Hác Lập Hải chỉ muốn đi tìm người kia ngay lập tức.

“Người vừa mới xuống phi cơ, còn muốn đi đâu nữa?”

“Ta vừa nhớ đến một tên đáng giận. Ta đi gặp hắn trước, sau đó sẽ đến với các người.”

Đáng giận, vì sao lại không chịu mở di động?

“À, để ta đoán coi. Có phải là cậu nhân viên đáng yêu của người?”

“Bingo!”

“Ha ha, hắn quả thật rất đáng giá với người. Người mau đi đi.”

Đàm Ngải Thanh đối với Lưu Bộ Tiến có ấn tượng phi thường tốt.

Ngay khi Hác Lập Hải chuẩn bị bước lên xe, đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại –

“A Thủ, đúng, ta vừa về tới. Người đang ở nhà hàng à, tốt lắm..... Từ từ, người nói vừa thấy ai? Hắn ở đó để làm chi? Hảo, ta đã biết. Người giúp ta theo dõi hắn, ngàn vạn lần đừng làm cho hắn chạy. Hảo, ta lập tức tới đó ngay.” Sau khi Hác Lập Hải gác điện thoại, trong lòng quả thực là tràn ngập lửa giận.

Khá lắm Lưu Bộ Tiến, dám lén ta chạy tới chỗ thân cận hử?

Xem ta đối phó người như thế nào.

...

...

Ngồi ở trong phòng ăn, Lưu Bộ Tiến có chút khản trương.

Hắn đặc biệt đi đến tiệm cắt tóc, còn mặc bộ âu phục ‘Quý báu’ nhất của mình, hy vọng để lại ấn tượng tốt cho đối phương, như vậy đại sự mới có thể thành công.

“ A Cơ, người thấy bộ dạng của ta như thế nào?”

Lưu Bộ Tiến lồi lồi kéo kéo nút thắt cà- vạt.

“Trông tốt lắm a. Người sẽ không sao đâu, không thành vấn đề.”

Kỳ thật bản thân Lí Cơ Lâu cũng cảm thấy có chút khẩn trương, đây chính là lần đầu tiên hắn dẫn người ta đi thân cận.

“ Hiện tại mấy giờ rồi? Sao nàng lại còn chưa tới a?”

“ Không cần gấp, còn mười phút nữa mới đến thời gian ước định mà.”

“ Ta đi toilet một chút.”

“ Người đi nhanh đi, nếu không ta sợ người sẽ tiểu ra quần mất, ha ha.”

Lí Cơ Lâu muốn làm cho bầu không khí khẩn trương này dịu đi một chút.

“ Tôi địa ngục đi.”

Hắn đúng là đang rất lo thật sự sẽ xảy ra việc ấy.

Lưu Bộ Tiến vội vàng đi đến toilet, nhưng vừa đến hành lang thì bị một người chạy theo từ phía sau ôm lại, nhanh tay kéo hắn vào trong một gian ghé.

“ A a a — ăn cướp a!”

Lưu Bộ Tiến khẩn trương kêu to.

“ Đồ dân!”

Nam nhân cúi đầu xuống bên tai của hắn,châm biếm và mắng yêu:“ Ta chủ yếu là cướp sắc, không phải cướp tiền.”Là y?!

Lưu Bộ Tiến vừa nghe thấy thanh âm của nam nhân, trái tim lại bắt đầu kinh hoàng nhảy nhót.

“ Người... Người tại sao lại ở chỗ này?”

Lưu Bộ Tiến xoay người lại,nhìn thấy khuôn mặt tuần tú thường hay xuất hiện trong những giấc mộng của hắn, ánh mắt dường như hơi mơ hồ.

“ Ta đang muốn hỏi người,người ở trong này để làm chi?”

“ Ách... Ta... Ta tới dùng cơm a. Cùng với Lí Cơ Lâu chỉ có hai người thôi.”

Lưu Bộ Tiến nhớ đến hội chùa lần trước đã bị y giáo huấn quá mức thâm, làm sao dám nói ra, không khéo đại ma vương bị chọc giận lại phá hư chuyện tốt của hắn.

“ Phải không? Nếu chỉ là cùng bằng hữu ăn cơm, thì cũng không cần hấp tấp như vậy đâu ha.”

Hác Lập Hải phi thường ‘ thân thiết ’ cười cười.

Chứng kiến nam nhân lại lộ ra nụ cười ‘ khủng bố ’, Lưu Bộ Tiến cảm thấy buổi thân cận ngày hôm nay coi như xong rồi.....

“ Người... Không lẽ người đã biết hôm nay ta tới đây để làm gì sao?”

“ Ta không biết a, người hôm nay không phải là tới dùng cơm sao?”

Hác Lập Hải tiếp tục giả điên.

“ Không cần giả vờ! Người nhất định là biết ta đến đây để thân cận, cố ý muốn phá hư, đúng hay không?”

Lưu Bộ Tiến thở phì bắt lấy áo của nam nhân.

“ Cho dù như thế thì người làm gì được ta?”

Lưu Bộ Tiến nhìn thấy nam nhân trưng ra bộ dạng lưu manh, khiến hắn tức giận đến phát điên : “ Họ Hác! Người không nên khinh người quá đáng!”

“Đối tượng thân cận của người đến rồi kìa.”

Hác Lập Hải gầm lên giận dữ cắt ngang lời nói của hắn.

Lưu Bộ Tiến hướng theo ánh mắt của nam nhân, nhảy xuống chiếc ghế thủy tinh, quay đầu nhìn lại.

Nơi đây cách chỗ ngồi của Lí Cơ Lâu không quá mười mét.

Một cô gái tóc dài xõa ngang vai, thân hình thoát nhìn nhỏ xinh gầy yếu đang ngồi xuống ghế.

“ Lâm Đại Ngọc a, bộ dạng trông cũng được.”

Hác Lập Hải gật gật đầu: “ Đây là loại hình mà người thích?”

“ Chỉ cần không phải là tên biến thái, loại hình nào cũng được.”

Lưu Bộ Tiến giận dỗi nói.

“ Hảo, người đã không bài xích, vậy mau đi đi.”

“ A?”

Chứng kiến nam nhân bày ra bộ dạng hào phóng khảng khái như thế, Lưu Bộ Tiến ngược lại chần chờ : “Người thật sự để cho ta đi?” “ Đúng vậy, nhanh đi đi.”

Hác Lập Hải tiêu sái phát phát tay.

“ Thật sự? Người sẽ không đến quấy rối?”

Lưu Bộ Tiến dùng ánh mắt hoài nghi để nhìn y.

“ Yên tâm, ta thề, tuyệt đối sẽ không xuất hiện trước mặt đối tượng của người.”

“ Hảo, ta sẽ cố gắng tin tưởng người một lần.”

“ Lưu tiên sinh, Lâm tiểu thư của chúng ta a, đang theo học khoa mỹ thuật tạo hình, nếu không có việc gì làm thì thích ở nhà vẽ tranh, đọc sách, cá tính phi thường ôn nhu, là một hiền thê lương mẫu điển hình.”

Một phụ nữ trung niên đi theo cô gái đến nơi thân cận, nói đến nước miếng tung bay.

Lí Cơ Lâu tuy rằng chức nghiệp không phải là bà mối, nhưng cũng không chịu thua trận, cũng bắt chước khen Lưu Bộ Tiến vài ba câu: “Lưu tiên sinh của chúng ta a, cá tính hơi hướng nội, nên không tùy tiện đi ra bên ngoài ăn chơi đàng ***, sẽ là một ông chồng thật tốt.”

“ Lưu tiên sinh, xin hỏi một chút, công tác của người là gì?”

Lâm tiểu thư rất lễ phép hỏi.

Đáng tiếc, từ sau khi nhìn thấy cái tên *** ma đáng giận kia, Lưu Bộ Tiến hồn đã bị câu đi mất, căn bản không chú ý xem tiểu thư người ta nói cái gì.

Mất thấy Lâm tiểu thư người ta hỏi đi hỏi lại đến hai lần, mà A Tiến cũng chưa để ý đến nàng, Lí Cơ Lâu đành phải nhảy ra trả lời thay: “ Nga, hắn là nhân viên của công ty Khoái Hoạt, tiền lương ổn định, phúc lợi cũng không ít, quan trọng nhất là, hắn phi thường được lão bản coi trọng. Vừa mới được thưởng ba tháng lương đó.”

“ Nga, Lưu tiên sinh giỏi quá.”

“ Đương nhiên giỏi, lần trước có một vị khách vô cùng khó tính, cũng nhờ hắn tự thân xuất mã mới thu phục được đó.”

Lí Cơ Lâu tiếp tục tăng bốc.

Lưu Bộ Tiến tuy rằng ngồi tại bàn thân cận, nhưng tâm đã sớm bay đến chiếc ghế bên kia.

Hác Lập Hải rất cuộc tới đây làm gì?

Hay là y cũng đến để hẹn hò với nữ nhân?

Ngay khi Lưu Bộ Tiến lại bắt đầu miên man suy nghĩ, di động đột nhiên vang lên âm báo có tin nhắn.

Lưu Bộ Tiến giống như có linh tính mách bảo, lập tức đặt điện thoại di động ở trên đùi, trộm mở ra xem –

“ Miệng của hắc hôn lên môi ta,đôi tay mang theo ma lực vuốt ve toàn thân của ta..... Dục hỏa như thiêu đốt khắp người, không thể lẫn trốn,chỉ có thể khẩn cầu hắc gặt gao ôm lấy ta..... Xé rách linh hồn của ta.”

Lưu Bộ Tiến vừa xem xong, xương cốt đều nhũn ra.

Nghĩ đến cảm giác mất hồn thực cốt khi được nam nhân hôn môi cùng vuốt ve, hắc quả thực khó chịu muốn chết.

“ A tiến, người làm sao vậy? Thân thể không thoải mái sao?”

Lí Cơ Lâu thấy bạn mình nhích tới nhích lui, bộ dáng ngồi đứng không yên, nên quan tâm hỏi hắc.

“ Ách... đúng, ta... ta đau đầu... muốn đến WC rửa mặt cho tỉnh.”

Lưu Bộ Tiến tìm được cớ,liền nhanh chóng đứng lên.

“ Lưu tiên sinh đau đầu à, vậy người mau đi đi.”

Lâm tiểu thư quan tâm nói.

“ Thực xin lỗi, ta sẽ lập tức quay lại.”

Lưu Bộ Tiến vừa nói xong,ngay lập tức liền tung vó bỏ chạy.

Sau khi chui tọt vào trong gian ghế, Lưu Bộ Tiến một phen bắt lấy cổ áo của nam nhân.

“ Người... Sao người lại gửi cho ta loại tin nhắn như vậy?”

“ Kệ ta, chỉ muốn luyện tập sáng tác một chút thôi.”

“Sáng tác gì mà *** ô vậy a! Xin người đừng quấy nhiễu buổi thân cận của ta được không?”

Hác Lập Hải không quan tâm hắc vẫn đang rít gào cái gì, ôn nhu kéo hắc vào trong lòng, dùng tiếng nói gợi cảm trầm thấp, nhẹ nhàng nói: “ Miệng của hắc hôn lên môi ta,đôi tay mang theo ma lực vuốt ve toàn thân của ta..... Dục hỏa như thiêu đốt khắp người, không thể lẫn trốn,chỉ có thể khẩn cầu hắc gặt gao ôm lấy ta..... Xé rách linh hồn của ta.”

Vừa nói hết câu, Hác Lập Hải liền hung hăng hôn lên đôi môi của cậu nhân viên đáng yêu.

Hai người đã lâu chưa hoan ái, lần này vừa hôn, liền giống như thiên lôi câu động địa hỏa, hôn nhau đến chết đi sống lại.

“ Ân..... Ân.....”

Lưu Bộ Tiến bị hôn đến toàn thân hư nhược, không ngừng phát ra tiếng rên rỉ say mê.....

Bàn tay to của nam nhân cũng không quên tiến công, dùng kỹ xảo phong phú để trêu chọc cơ thể của hắc, làm cho Lưu Bộ Tiến sướng đến phát điên.

“ Ân..... Cho ta..... Nga nga.....”

“ không được!”

Hác Lập Hải đột nhiên ngăn hắc lại, không lưu tình mà nói: “ Ta nói rồi,ta sẽ không quấy nhiễu người thân cận, người mau trở về đi thôi.”

Lưu Bộ Tiến nghe vậy quả thực khóc không ra nước mắt. Hắc hiện tại dục hỏa đốt người, làm sao có thể trở về thân cận a?

“ Mau trở về đi, chẳng lẽ buổi gặp mặt này không trọng yếu?”

“ Đương... Đương nhiên là trọng yếu a.”

“VẬY sao còn không mau trở về.”

Ồ.....Tên hồn đản đáng giận! Y tuyệt đối là cố ý mà! Lưu Bộ Tiến thở phì phì trở về chỗ ngồi.

“ Lưu tiên sinh, người đã khá hơn chút nào chưa?”

Lâm tiểu thư vẫn quan tâm thăm hỏi.

“ Ân.. Có tốt hơn một chút.”

Lưu Bộ Tiến đối với sự quan tâm của nàng thì cảm thấy thập phần xấu hổ.

Nàng từ xa đến đây để gặp mặt ta, vậy mà ta ở vách bên kia lại cùng nam nhân khác hôn môi.

Lưu Bộ Tiến, người thật sự là rất sa đọa.

Hắn hung hăng mắng nhiếc chính mình, quyết định không thêm đọc tin nhắn của tên kia nữa.

Nhưng song phương vừa mới hàn huyên chưa được bao lâu, một tin nhắn khác lại gửi đến.

Nội tâm Lưu Bộ Tiến có một con quỷ và một thiên sứ giao chiến với nhau vô cùng dữ dội.

Tuy muốn buổi thân cận được diễn ra tốt đẹp, nhưng hắn lại tò mò muốn chết, không biết rốt cuộc lần này y lại viết cái gì?

Cuối cùng vẫn là ma quỷ chiến thắng thiên sứ, Lưu Bộ Tiến lại trộm mở ra xem –

“Núm vú mê người nảy lên trên đầu lưỡi của ta, giống một hạt trân châu hồng nhạt..... Ta dùng đầu lưỡi đảo quanh, dùng răng nghiền nhẹ, làm cho người phát ra tiếng rên xúc động đáng yêu.....”

Nga nga nga! Trời ạ!

Lưu Bộ Tiến vừa đọc qua sự miêu tả của y, đầu nhũ lập tức cứng rắn như hòn đá nhỏ.(=))

Nhớ lúc nam nhân đùa bỡn với đầu nhũ mẫn cảm của mình, loại hành động này khiến cho người ta điên cuồng khoái cảm, Lưu Bộ Tiến liền nhịn không được mà đứng lên.

“ Lưu tiên sinh, người làm sao vậy?”

Dù cho Lâm tiểu thư có kiên nhẫn như thế nào, cũng nhận thấy đối tượng thân cận này có những hành động thật sự rất kỳ quái.

“ Ta... Ta đau bụng! Ta phải đi toilet.”

“ nga, hảo, người”

Không đợi Lâm tiểu thư người ta nói xong hai chữ “...đi đi”, Lưu Bộ Tiến liền bay vọt vào ghế của nam nhân.

“ Lại đây.”

Tuần mỹ nam nhân ngồi ở trên ghế sa lon, dùng ánh mắt vô cùng hấp dẫn nhìn vào hắn.

Lưu Bộ Tiến tựa như bị thôi miên, chậm rãi đi đến trước mặt y.....

Nam nhân xé áo sômi của hắn ra, vắt gọn trên đầu vai của mình.

Đôi môi khêu gợi kề sát lên đầu nhũ đang sưng cứng của hắn, nhẹ nhàng mà nói:

“Núm vú mê người nảy lên trên đầu lưỡi của ta, giống một hạt trân châu hồng nhạt..... Ta dùng đầu lưỡi đảo quanh, dùng răng nghiền nhẹ, làm cho người phát ra tiếng rên xúc động đáng yêu.....”

“ Nga nga — van cầu người!”

Lưu Bộ Tiến rút cuộc chịu không nổi sự tra tấn của ***, đưa tay sáp nhập vào mái tóc màu đen nồng đậm của nam nhân, ưỡn ngực ra phía trước, đem đầu nhũ ấn vào vào đôi môi cực kỳ mê người kia.“ Nga nga.... Trời ạ... Trời ạ...”

Nam nhân làm đúng theo những gì y vừa miêu tả, không ngừng liếm mút lên núm vú hồng nhạt đầy mê hoặc kia, khoái cảm quá mức kích thích, làm cho Lưu Bộ Tiến ngứa đầu, phát ra âm thanh rên rỉ khóc lóc.....

“A thật tuyệt... Quá tuyệt vời... mút thích muốn chết...”

Ngay khi Lưu Bộ Tiến sắp yêu cầu được tiến đến giai đoạn mập hợp, nam nhân đột nhiên lại một phen đẩy hẳn ra –

“ Thôi được rồi, người hẳn là nên trở về, đối tượng thân cận của người đang đợi người mà.”

A a a! Tên *** mà này lại giở ra tiện chiêu.

Vẫn đang bị dục vọng bao quanh, Lưu Bộ Tiến tức giận đến hít sâu một hơi.

“ Hừ, trở về thì trở về.”

Lưu Bộ Tiến lại thở phì phì trở lại chỗ ngồi. (=)))

Hừ, *** mà đáng giận! Lần này cho dù người lại viết mấy thứ ba hoa chích choè, ta cũng sẽ không thềm.

Hắn cố gắng cùng Lâm tiểu thư nói chuyện phiếm, cố gắng bù lại khoảng thời gian vắng mặt.

Nhưng Lưu Bộ Tiến vừa mới nói được vài ba câu –

Lại có một tin nhắn được truyền đến.

Hừ! Xem người còn có ý tưởng gì để viết.

Lưu Bộ Tiến hừ lạnh một tiếng, đem tin nhắn mở ra xem– a a a a! Mẹ của ta a!

Xem xong nội dung, Lưu Bộ Tiến sợ tới mức xém chút nữa đã làm rơi luôn cả điện thoại.

Ồ..... Tên *** mà này quả nhiên là đại biến thái! Dám gửi cả đồng ảnh chụp của ta đến đây.

Biến thái! Biến thái a a a!

Lưu Bộ Tiến ở trong lòng mắng to cái tên *** mà kia, nhưng lại nhìn không chớp mắt những hình ảnh *** ô trong điện thoại, Chính cái đại tạp xương thô to của y đã làm cho hắn thích đến chết đi sống lại a.

Nghĩ đến vật kia trườn sáp mãnh liệt trong cơ thể của mình, làm cho mình sướng đến dục tiên dục tử, Lưu Bộ Tiến lại mềm lòng đứng lên.

“ Thực xin lỗi — ta ...”

“ Lưu tiên sinh.”

Lâm tiểu thư mỉm cười cắt ngang lời nói của hắn: “ Ta cảm thấy hình như người không mấy hào hứng với buổi gặp mặt này, thôi mọi việc xem như chưa từng xảy ra nha.Chúc người may mắn.”

“ Lâm tiểu thư, người đừng đi vội,hãy cho ... A Tiến một cơ hội.”

Lí Cơ Lâu cực lực giữ nàng lại.

“ Có lẽ trong lòng Lưu tiên sinh sớm đã thích người khác rồi, tái kiến.”

Lâm tiểu thư ý vị thâm trường liếc nhìn Lưu Bộ Tiến một cái, cười cười rồi đi khỏi.

Nhìn thấy đối tượng thân cận cùng bà mỗi đều đã đi mất, Lí Cơ Lâu liền mắng hắn.

“ A tiến! Người sao lại thế này? Cứ vào WC hoài, rõ ràng nàng có cảm tình với người, sao người cứ một hồi thì đau đầu, một hồi thì đau bụng, bây giờ thì đau cái gì đây? Đau hông không?”“ A Cơ, thực xin lỗi.....”

Lưu Bộ Tiến thật thà nói: “ Ta cũng đâu muốn làm vậy Tại hôm nay khẩn trương quá.”

Ô..... Đều là do cái tên *** ma kia làm hại mà.

Có phải tổ tiên nhà ta đã đập lên phần mộ tổ tiên của nhà y không vậy? Sao y cứ như âm hồn không chịu tiêu tan mà dây dưa ta hoài.

Ô..... Oan nghiệt a.

Nếu còn như vậy, Lưu Bộ Tiến hẳn đời này đừng hòng cưới được vợ.

“ A Tiến, mau nói thật đi?”

Lí Cơ Lâu hoài nghi nhìn hấn: “Ta thấy Lâm tiểu thư nói rất đúng, chắc là người đã thích ai rồi?”

Lưu Bộ Tiến nghe vậy, tim liền đập loạn xạ: “ Không... Không có! Tuyệt đối không có!”

“ Thật chứ?”

“ Thật mà! A cơ, người đi trước đi, ta còn có việc, muốn mua thuốc về uống.”

“ Được rồi, vậy ta đành đi trước.”

Đợi cho bạn tốt đi khuất dạng, Lưu Bộ Tiến lập tức vọt vào gian ghé của nam nhân –

=>) Thấy em Tiến zâm đzng ko nào.

12. Chương 12

Lưu Bộ Tiến hung hăng trừng mắt nhìn nam nhân ngồi trước mặt, hận không thể đá cho y một cước.

“ Đáng ghét, cuối cùng thì buổi gặp mặt của ta đã bị hỏng bét, người vui chưa?”

“Vui chứ sao không.”

Hác Lập Hải chỉ chỉ vào đũng quần của mình: “Nơi này cũng vui nữa nè.”

“ A a a! Người là tên sắc ma!”

“ Ta là sắc ma? Là ai mỗi lần nhìn thấy tin nhắn của ta, liền giống như một con chó nhỏ, ngoác đuôi chạy như bay đến đây?”

Hác Lập Hải xấu xa nhìn hấn.

“ Ta... Ta là sợ người đi ra ngoài phá hư chuyện đại sự của ta a, nên mới tiến vào ngăn cản. Người đừng có hiểu lầm!”

Tuy thần tình Lưu Bộ Tiến đồ bưng nhưng hấn vẫn cố cãi chày cãi cối.

“ Phải không? Đừng quên ta ngồi ở trong này, có thể nhìn thấy hết tình hình thực tế bên ngoài nhé. Ta rõ ràng nhìn thấy người, mỗi lần vừa nhận được tin nhắn của ta, liền bắt đầu phát tao.”

“ Câm miệng! Ai phát tao a? Đừng vu oan cho người khác.”

“ Thật sự không có?”

Hác Lập Hải kéo hấn vào trong lòng, một phen hạ khoá kéo quần xuống, lôi thanh côn thịt của hấn ra ngoài.

“ A a..... Không được.....”

“ Chắc, đều ướt đẫm cả rồi, thật sự là người với tên rất giống nhau – Lưu Bất Tận a (Nguồn nước vô tận á.)

“ Ô..... Không cho phép người vũ nhục tên của ta!”

“ Ta sẽ không vũ nhục tên của người, ta chỉ muốn vũ nhục người của người thôi! Hắc hắc.....”

Nhìn thấy nam nhân bày ra bộ dáng cợt nhả, Lưu Bộ Tiến đột nhiên sinh khí, bèn dùng sức đập y một quyền: “Người không nên trêu cợt ta! Dù sao người đã viết xong sách rồi, không cần ta cho người cảm hứng nữa, còn đến nơi này quẩn quít lấy ta làm cái gì?”

“ Ai nói ta không cần người?”

Hác Lập Hải thu hồi nụ cười, thành thật hỏi hần.

“ Người rõ ràng đã viết xong ‘ khoái hoạt đẩy mạnh tiêu thụ viên’ rồi. Còn cần ta nữa làm gì?”

“ Ai nói ta đã viết xong? Còn có tục tập a!” (tập tiếp theo)

“ Tập tiếp theo?”

Lưu Bộ Tiến sợ hãi kêu lên một tiếng.

“ Đúng vậy, quyển sách này bán chạy lắm, nhà xuất bản muốn ta thừa thắng truy kích, viết thêm tập tiếp theo.”

Hác Lập Hải nhéo mũi của nam nhân: “ Vì vậy, người không nên suy đoán như vậy.”

“ Kia... Kia..... Vậy người vẫn còn cần ta?”

Lưu Bộ Tiến thấp thỏm không yên hỏi nhỏ.

“ Cần! Phi thường cần! Nhất là nơi này.....”

Hác Lập Hải cười xấu xa cầm tay nam nhân đặt lên đùi quần của mình.

Cảm giác được tính khi trong tay tràn ngập sức nặng, trái tim Lưu Bộ Tiến bắt đầu thăng thần nhảy loạn lên.

“Cậu nhân viên đáng yêu của ta..... Mau tới đây, phục vụ thật nhiệt tình cho ta nha.....”

Lưu Bộ Tiến quỳ gối giữa hai chân của nam nhân, dùng đầu lưỡi liếm lên đầu đỉnh siêu lớn kia, sau đó nhét thanh côn thịt vào trong miệng, không ngừng cao thấp nhả ra nuốt vào.....

“Ừm.... ân..... a a”

“ Nga nga — thích muốn chết!”

Hác Lập Hải bị ‘ Khẩu kỹ ’ *** loạn của nam nhân làm cho sáng khoái không chịu được.

“ Đến đây, bảo bối, ta cũng làm cho người thích thú.”

Hác Lập Hải đẩy ngã Lưu Bộ Tiến lên ghế sa lon, hai chân đối diện với đầu của hần, đem côn thịt của y sáp nhập vào trong miệng hần, sau đó gờ côn thịt của hần lên cao, từ từ dùng miệng ngậm lấy –

“ Ô ân — ô ô —“

Lưu Bộ Tiến lần đầu tiên được nếm thử tư thế ‘69’, vừa mút vừa bị mút, hai tầng khoái cảm dâng lên ồ ạt làm cho hần thích thú khóc la om sòm.

“ Nga nga..... Bảo bối, cái côn thịt của người thơm quá, ăn thật ngon a..... Thật muốn nuốt hết nó vào trong bụng.”

Hác Lập Hải chưa từng nghĩ tới có một ngày, y lại thốt ra những lời lẽ *** loạn kinh dị này đối với côn thịt của một người nam nhân.

“ Nga nga..... Không được..... Thích quá a..... Ta muốn bắn...”

“ Bắn đi, bảo bối, đem tất cả dịch thể quý giá của người bắn cho ta!”

“ Nga nga — thích chết người.”

Đã lâu không được phát tiết, Lưu Bộ Tiến bị y hút đến chí mạng, rốt cuộc nhịn không được mà bắn ra.

“ Ân..... Ăn ngon thật.....”

Hác Lập Hải nuốt vào cũng không ít, còn tiếc nuốt liếm phần dịch thể dính bên khóe miệng, tỏ vẻ chưa hài lòng..

“ Kề tiếp sẽ đến lượt ta, bảo bối.....”

Cũng bị cầm dục vài ngày nên Hác Lập Hải liền ngồi trước mặt nam nhân, bắt đầu điên cuồng dùng tay chà sát tính khí của chính mình.

“Ân... Cho ta..... Cho ta!”

Nhìn thấy tính khí của y chỉ cách mặt mình không đến năm cen-ti-mét, Lưu Bộ Tiến chìa đầu lưỡi ra, liếm láp lên hai bao tinh hoàn bên dưới, phát ra hơi thở đối khát.....

“ Hô... Hô..... Thích quá..... Ta muốn bắn cho ngươi, bảo bối, đem miệng mở ra!”

Lưu Bộ Tiến liền nghe lời, há to cái miệng, chuẩn bị nghênh đón nam nhân như trời hạn trông mưa –

“ Nga nga — đúng, mở miệng lớn ra, để cho ta đem toàn bộ dịch thể bắn vào nha! Nga nga.”

Hác Lập Hải phát ra tiếng rống như dã thú, mạnh mẽ bắn ra tất cả dục vọng của mình—

Tinh dịch của y thật sự nhiều lắm, Lưu Bộ Tiến nuốt không kịp, thứ nước màu trắng tràn ra,chảy dọc theo khóe miệng, ứ đọng lại trên ngực của hắn.....

Hình ảnh *** mĩ như thế làm cho Hác Lập Hải nhin không được,liền xé mở quần áo của hắn ra, hôn từ đôi môi đáng yêu của hắn, rồi chạy dọc một đường thẳng xuống đầu nhũ mê người kia...

“ Aa.....”

Lưu Bộ Tiến đưa tay cắm vào những sợi tóc mềm mại của y, giữa đầu phát ra tiếng rên rỉ hưng phấn.....

“ Thích không? Bảo bối.....”

Hác Lập Hải vừa liếm vừa cắn, chà đạp đầu nhũ mẫn cảm của nam nhân.

“ Hảo thích..... Thích muốn chết..... Bên này..... Bên này cũng muốn.....”

Lưu Bộ Tiến bất chấp nhục nhã nâng núm bên kia lên, đưa đến miệng của nam nhân: “ Mút đi, van cầu ngươi mút ta!”

“ Không dễ dàng như vậy đâu, trước tiên ngươi tự chơi đùa với nó cho ta xem nào.”

Hác Lập Hải tà tà cười.

“ Được..... Ta sẽ làm.....ta sẽ... tự chơi với nó.....”

Hoàn toàn bị *** dục khổng chế, Lưu Bộ Tiến thở hào hển,dùng hai ngón tay tự đùa bỡn với đầu nhũ của chính mình.

“Nga nga..... Hảo thích..... Hảo thích a.....”

Nhìn thấy hắn chơi đùa cao hứng như vậy, Hác Lập Hải lại bắt đầu khó chịu : “Thật là *** đàng, mau nói thực cho ta biết! Không phải là ngươi thường tự làm đấy chứ?”

“ Không có, thật sự không có!”

“ Còn dám nói dối?”

Hác Lập Hải dùng hai ngón tay nhéo mạnh lên đầu nhũ sưng đỏ của hắn,dùng sức sờ nắn...

“ Oa a a a — đau quá đau quá!”

Lưu Bộ Tiến đau đến thét chói tai, nhưng nửa thân dưới lại cương lên, bán đứng cảm giác chân chính của hắn.

“ Ta thấy ngươi chẳng những không đau, còn thích vô cùng mà. Ngươi đúng là *** phụ! Ta muốn hảo hảo trừng phạt ngươi!”

Hác Lập Hải dùng sức đét thật mạnh vào cặp mông của hắn, phát ra tiếng vang ba ba ‘lảnh lót’ như tiếng va chạm của chuông bạc.....

“ Ô a a — a a — ”

“ Thích hay là khó chịu?”

“ Thích! Rất thích! Dùng lực đánh ta đi!”

Tình ái đau đớn nhưng lại thay đổi thành sự khoái cảm to lớn, Lưu Bộ Tiến hưng phấn mà lớn tiếng hét chói tai, cơn thịt bên dưới không ngừng chảy ra *** dịch trong suốt.....

“Có muốn ta đi vào không?”

Hác Lập Hải sờ sờ lên thanh cơn thịt ngưỡng ngưỡng của hắn: “ Ta nghĩ mông của ngươi chắc là cũng ướt đầm rồi?”

“ A..... Ta không biết..... ”

“ Không biết? Mau dang hai chân ra, tự bài khai mông để cho ta kiểm tra!”

Hác Lập Hải dùng sức đánh mạnh lên mông hắn, thúc giục hắn bài khai nó ra cho y xem.

“ Ừ..... ”

Lưu Bộ Tiến cố đè nén sự nhục nhã, gơ hai chân lên cao, lại dùng lực bài khai cặp mông của chính mình –

“ Chắc..... Thịt huyết thật là lằng lờ nga..... Có thể nuốt trọn cây đại cơn thịt của ta đó...”

Cúc huyết đỏ tươi hé ra rồi co rút lại, giống như một cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu, đang chờ đợi y đút cây cơn thịt đầy mỡ vị vào bên trong –

Hác Lập Hải cảm thấy máu mũi như muốn tuôn trào, cảm tính khí của mình để lên huyết khẩu *** loạn kia –

“ Ta muốn xem ngươi thích ăn thịt heo lớn đến mức nào!”

Nam nhân vừa nói xong, liền ấn mạnh xuống một cái–

“ Nga nga nga – ”

Thanh cơn thịt không lưu tình chút nào liền sáp đến tận nơi sâu nhất, làm cho Lưu Bộ Tiến phát ra tiếng rống đầy thống khoái –

“ Sao rồi? Bảo bối.”

“ Hộc... hộc..... Đến..... Rốt cuộc...A... ”

Lưu Bộ Tiến khó khăn thở phì phò vì trực tràng bị cây cơn thịt của y thẳng tắp đâm vào,.

“ Muốn ta nhúc nhích hay không nào? Dùng thịt heo lớn hảo hảo giúp ngươi thông suốt đường ruột *** đắng của ngươi nha?”

“ Mau mau, bên trong ngứa lắm! Xin ngươi mau thao ta đi!”

“ Muốn ta dùng cái gì để thao a?”

“ Thịt heo lớn! Ta muốn thịt heo lớn của ngươi dùng sức thao ta.”

“ Ngoan quá..... Thành thực như vậy sẽ được khen thưởng ”

Hác Lập Hải tà tà cười, bắt đầu cuồng loạn đong đưa vùng thắt lưng, điên cuồng trườn sáp ra vào nơi mật huyết của nam nhân.

Quá nhiều khoái cảm làm cho Lưu Bộ Tiến vụng vụng mông để nghênh đón sự ma sát kịch liệt của nam nhân.

“Trời ạ — thao ta — dùng sức thao ta a —”

Bên trong gian ghế tràn đầy thanh âm trườn sáp ‘hì hì’, cùng tiếng *** loạn hò hét của nam nhân.....

“ Nga nga – bảo bối *** dâng — người là của ta! Vĩnh viễn đều là của ta!”

Hác Lập Hải ngửa đầu hô to, Dùng sức trều sấp mãnh liệt vào trong cơ thể của nam nhân.

“ Ta là của người! Ta là của người! Thao chết ta! Thao chết ta — a a — ta muốn bị người thao —”

Lưu Bộ Tiên bị điên cuồng trều sấp, tính khí bên dưới căng cứng, liền bắn ra một cỗ dịch thể màu trắng, phun đầy lên bụng của y.....

“ Nga nga — Mông của người hút chặt quá làm ta chịu không nổi — a a — bắn —”

Hác Lập Hải cũng nhanh chóng bắn ra một đại lượng dịch thể bên trong tràng thịt co rút của nam nhân.....

Cậu nhân viên đáng thương vậy là đã tự động ‘hiến xác’ cho y, sau này vẫn tiếp tục cùng Hác đại tác phẩm gia sáng chế ra những huyền khúc tình ái vĩ đại.....

Hoàn

Hậu ký

Mọi người hảo!

Các vị có thích bản ‘ Khoái hoạt trạch cấp tổng ‘ này của Dương tỷ tỷ không?

Bình thường thoát nhìn là một thiên tài bình tĩnh thông minh, nhưng vừa gặp gỡ thanh niên, lập tức biến thành một tiểu hoa si có những ý nghĩ thật kỳ lạ, thật sự là đáng yêu cực kỳ.

Đôi khi có vài người đến hỏi Dương tỷ tỷ, Dương tỷ tỷ thích nhân vật nào nhất?

Dương tỷ tỷ cũng không biết trả lời như thế nào, bởi vì tỷ tỷ sáng tạo ra từng nhân vật, cũng giống như là sinh ra tiểu hài tử của chính mình, họ đều có các ưu khuyết điểm.

Bất quá, giống như các bậc cha mẹ khác, cũng khó tránh được vài điểm bất công. Dương tỷ tỷ cố gắng tự hỏi, nếu thật sự mang ra so sánh với nhau thì sẽ yêu ai hơn.

Trong đó yêu nhất, có thể nói là Sở Thận Chi của ‘Sủng nịch vô tội’.

Nguyên nhân có thể là do hắn cùng Dương tỷ tỷ có cá tính giống nhau.

Một khi đã yêu ai thì sẽ dùng toàn lực để ứng phó, không e ngại điều gì cả.

Hoàn toàn sẽ đem đối phương sủng lên đến trời.

Nhưng người được yêu cũng phải là người xứng đáng.

Hắn cũng phải đáp trả đối phương như vậy.

Yêu là cho nhau yêu thương, cho nhau bao dung.

Tuyệt đối không phải là do một người đơn phương trả giá.

Có trả giá, mà lại không được hồi báo, ta cảm thấy đó chỉ là do mình mù quáng tự nguyện.

Tỷ tỷ tới tuổi này, cũng quan sát qua nhiều nữ nhân, gặp phải muôn hình muôn vẻ vấn đề

Có người làm bà chủ gia đình gần hai mươi mấy năm, chồng bắt đầu lạnh lùng, đối với nàng cực độ coi thường

Có người kết hôn được mười mấy năm, rốt cục cảm thấy thật vô vọng.

Ta có thể nói, nữ nhân nhất định phải có năng lực kinh tế, tình cảm cùng kinh tế đều phải độc lập

Nếu người độc lập, khi lấy chồng, người mới là một cái thân thể đầy đủ

Đưa tay đòi tiền chồng, hoặc cầu xin tình yêu của chồng, đều khổ sở như nhau cả thôi.

Nữ nhân nên tự mình cố gắng.

Ta mong mọi người hãy nỗ lực lên!

Cũng chúc phúc tất cả mọi người có thể tìm được một tình yêu chân thành.

Cuối cùng cảm tạ Mộc Mộc cùng Tước Tước, cả SaNa, còn có hai người vẫn luôn ủng hộ Dương tỷ tỷ là Lộng Lộng cùng Pút-đing, cảm ơn mọi người đã quan tâm cùng yêu thương. Càng cảm tạ các độc giả cùng bằng hữu đã ủng hộ Dương tỷ tỷ rất nhiều trên con đường đam mê này, ta thật sự rất may mắn khi quen biết mọi người.

Tháng hai sang năm chúng ta lại tái kiến.

Còn phần nói chuyện của tác giả nhưng ta lười edit wa' = =”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khoai-nhac-trach-cap-tong>